

Kardeş Yunan halkı sisteme öfkeli

Bugün itibariyle Yunanistan'da her gün bıkmadan, usanmadan meydanları dolduran **sisteme öfkeli halk** kitleleri ikinci haftayı da devasa bir eylemle geride bıraktılar. Yüz binlerce genç, yaşlı, erkek, kadın, işçi, işsiz Atina'nın Sindagma Meydanı'na dolarak kararlılığını ortaya koydu.

-Sayfa 22/32-

ABD, işgal hazırlığında!

Beşşar Esad'ın zulmünden kaçan binlerce Suriyeli Türkiye'ye sığındı. Bu mülteci akımının önümüzdeki günlerde devam edeceği öngörülüyor. Hatta kimi kaynaklara göre 1 milyona yakın insanın Türkiye'ye sığınacağı iddia ediliyor.

-Sayfa 16-

Özgür gelecek

Sayı: 12 Yaygın süreli

24 Haziran-7 Temmuz 2011

* Fiyatı: 1.50 TL

* ISSN: 1307-878X

İşçi düşmanı

BURGER KING

Hızlı, hazır yemek konsepti ile açılan Fast Food restaurantlar zincirinin en ünlülerinden biri olan Burger King, şu sıralar yeniden gündemde. Ancak bu defa "ateş seni çağırıyor" reklamlarıyla değil işçi düşmanlığı ile.

-Sayfa 04-

Baskılar bizi yıldırılmaz!

11 Haziran Cumartesi günü Menemen'de YDG'lilerin ailelerine bizzat emniyet tarafından uyarı ve tehdit kağıdı gönderildi. Olayın ardından İzmir YDG, İHD İzmir Şubesi'nde bir basın açıklaması düzenledi.

-Sayfa 15-

Dağ kartallarına

2 Şubat günü Dersim'de güneşe uğurlanan Beşler ve 28 Mayıs Kastamonu'da düşmanla girdiği çatışmada şehit düşen HPG gerillası Sancar Buluç üzerine...

-Sayfa 15/26/27/28/29-

12 Haziran'ı 15-16 Haziran'larla yoğurmak, devrimci bir atılım doğurmak için..

Seçim sürecine damgasını vurduğu ve sonuçlarına da bariz biçimde yansıdığı üzere, önümüzdeki aşamaya esas rengini verecek olan, Kürt sorunu eksenli mücadele ve direniş olgusudur. TSK'nın var gücüyle desteğini arkasında bulan AKP'yi Kürt illerinde açık biçimde geriletken ve Kürt ulusunun hatırı sayılır bir nüfus oluşturduğu batı illerinde de gelişmesini sürdüren **Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloku**'nun elde ettiği sonuçlar küçümsenmeyecek bir başarıyı tarif etmektedir.

Seçim sonuçları üzerine
-Sayfa 8/9/10/11/31-

"Başarı halkın başarısıdır!"

Seçim sonuçlarının ortaya çıkardığı resmi, BDP Eski İl Başkanı, üçüncü bölge milletvekili adaylığından Levent Tüzel lehine çekilen **Mustafa Avcı**'ya, BDP İl Eşbaşkanı Yardımcısı **Cahit Özmaya**'ya ve

Amed'den bağımsız milletvekili seçilen ama seçimden kısa bir süre önce cezası onaylanarak milletvekilliği engellenmeye çalışılan ve KCK davasından hapis hapsedilen **Hatip Dicle**'ye sorduk. **-Sayfa 24/25-**

Karaduvar'da mazotlu üretim

Mersin'in **Karaduvar Mahallesi**'nde faaliyetinde olan ATAS petroli, mahalledeki tarım alanlarına verdiği zarar ile ilgili mahalle halkı ve mahalle derneği çalışanları ile görüştük.

-Sayfa 07-

Legrand'da direniş

Legrand fabrikası önündeki 2 kadın işçi, 18 Mayıs gününden itibaren kapı önünde direnişlerini kararlı bir şekilde devam ettiriyor.

-Sayfa 06-

Anonymous, anonimdir!

Türk devletinin "filtre" usulü sansür ve denetim mekanizmasına karşı geçtiğimiz haftalarda uluslararası ciber dünyadan yanıt geldi ve **Anonymous** adlı grup, Türkiye hükümeti ve internet kullanıcılarına bir mesaj gönderdi.

-Sayfa 19-

Özgür gelecek'ten

Seçim sonuçları, olası gelişmeler...

✓ Sayfa 2

Sınıfsal Yaklaşım

12 Haziran'ı
15-16 Haziran'larla
yoğurmak...

➤ Sayfa 3

Emekçinin Gündemi

Yeni saldırılara karşı
set oluşturalım!

➤ Sayfa 5

Göğün Yarısı

Kadını kim aşağıladı?
Kim müstehcen?

➤ Sayfa 12

Evrensel Bakış

Emperyalist saldırı
sürerken, bir kez daha
Libya üzerine...

➤ Sayfa 22

Pusula

Haklılık bilinci zorluklarla
mücadelenin ön
koşuludur! (2)

➤ Sayfa 26

Seçim sonuçları, olası gelişmeler ve görevlerimiz

Bir seçim süreci daha geride kaldı. Egemen sınıflar cephesinde seçim sonuçlarına dair tartışmalar bir dönem daha devam edecektir. Benzeri tartışmalar başta "**Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloku**" olmak üzere devrimci ve reformist güçler cephesinde de sürecektir. Bu güçler cephesindeki her bileşen doğal olarak ortaya kendi sınıfsal konumlanışına uygun olarak sonuçlar çıkaracaktır. Özellikle Blok'un seçim başarısı yeniden bir "Çatı Partisi" tartışmasını gündeme getirdi.

Blok ve Blok adaylarını destekleyen güçlerin ortaya çıkarmış oldukları irade karşısında sistemin ve onun bugünkü sözcüsü olan AKP hükümetinin nasıl bir tutum alacağı bir sır değildir. Ama her halükarda ortaya çıkan sonuç ve bu sonucun sınıf mücadelesi açısından nasıl bir anlam ifade ettiği üzerinde durmakta fayda var.

Bu konuda sorulması gereken ilk soru parlamentoya yansıyan bu irade karşısında sistemin Kürt sorunu karşısında herhangi bir tavır değişikliğine girip girmeyeceğidir. Şüphesiz bunun ilk sınavlarından biri de hazırlanması düşünülen yeni anayasada Kürtlerin yanı sıra diğer azınlıkların kimi demokratik istemlerinin anayasal güvence altına alınıp alınmayacağıdır. Doğrusu

bu sorunun yanıtı önemli oranda AKP'nin 9 yıllık icraatlarında ve seçim döneminde yürüttüğü propaganda-larda gizlidir.

Sistem ve parlamentodaki sözcüsü AKP'nin bugüne kadar başta Kürt ulusal sorunu olmak üzere demokratik hak ve özgürlükler meselesinde ortaya koyduğu icraat önümüzdeki süreçte neler yapabileceğinin de teminatı niteliğindedir. Aynı gerçekleri seçim döneminde yürüttüğü saldırgan ve ırkçı propagandada da görmek mümkündür. "Ben olsam asardım" dediği Öcalan'dır. "Asmaya" çalıştığı Öcalan'la Kürt ulusal sorununu nasıl çözeceği ortadadır. Ve AKP'nin bugüne kadar yaptığı da budur. Yani inkar ve imha. Söylem düzeyinde ortaya koymuş olduğu farklılıklar ise; cinayetlerini gizlemeye dönük bir perde niteliğinden başka bir şey değildir.

AKP'nin sınıfsal karakteri sistem içinde demokratik hak ve özgürlüklerin sınırlarını genişletme niteliğine sahip değildir. Demokrasiye dair ortaya koyduğu tüm söylemler sahtedir. Aldatmaya dönük beyhude çabalarıdır. Kürt halkının elde ettiği seçim zaferi kutlamalarına saldıran bir zihniyet Kürt halkının ulusal demokratik taleplerini nasıl kabul edebilir? Seçim döneminde ve seçim sonrasında süren

operasyonlar, katledilen gerillalar, arka arkası kesilmeyen tutuklamalar sürecin ana işaretlerini içermektedir.

Keza BDP'nin seçimlerde Kürt muhafazakar kesimlerini de hedefleyen ve diğer Kürt partilerini de kapsayan birleştirici rolü Kürtler açısından bir moral değeri taşıırken, egemenler cephesinde ise rahatsızlığa yol açacağı bir gerçektir. Çünkü sorun bu hareketlerin ne kadar bir güce sahip olduğu sorunu değildir. **Esas sorun egemen sınıfların Kürtler arasındaki çelişkilere yararlanma politikalarını boşa çıkarma sorunudur.** Bunun yanı sıra AKP'nin bazı Kürt illerinde gerileyen oyları ve BDP'nin bu illerde artan etkinliği egemen sınıfları yeni arayışlara sevk edecektir. Ama her halükarda karşı devrimci şiddet ve aldatmaya dönük politikalar gündemdeki yerini koruyacaktır.

Tabii ki tüm bu gelişmelere karşı Kürt Ulusal Hareketi'nin izleyeceği tutum önemli bir yer teşkil etmektedir. Daha önceki tarihi tecrübeler ve legal Kürt siyasetinin seçimlerde elde ettiği başarıları baktığımızda bu sürecin en azından bir dönem benzeri bir tarzda yol alacağını gösteriyor. Durumun böyle olması, sürecin tümünden çatışmasız olacağı anlamına gelmez. Operasyonlar sürdükçe çatışmalar ka-

çınılmazdır.

AKP'nin yeniden hükümet kurması, devlet kurumları içindeki ağırlığının giderek artması işçilere, emekçilere, Kürt ulusuna, devrimcilere karşı süren saldırıların tüm hızıyla devam etmesi anlamına gelir. Alevi mezhebine mensup halkımızın taleplerine sırtını dönmeye devam etmesi anlamına gelir. Tüm bu karşı devrimci politikalar Kürtlerin, Alevilerin, emek ve onurlu bir yaşam için mücadele eden her kesimin hoşnutsuzluğunu daha bir artıracaktır. Dolayısıyla önümüzdeki süreçte işçi ve diğer emekçilerle, çevre hareketlerini, mezhepsel baskılara karşı direnen Alevi halkı ideolojik ve siyasal olarak etkilemenin ve proleter bir çizgi ekseninde örgütlemenin yolu iradi bir çaba ve militan bir mücadeleden geçiyor.

Bu konuda ilkeli tutum kadar ittifaklar ve birlikte hareket etme politikalarında daha net ve ısrarlı bir tutum içinde olmalıyız. Demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesine direkt ve dolaylı yoldan hizmet eden her mücadele biçimine, taktiğine açık olmalıyız. Bu yönlü pratik olarak atmış olduğumuz adımların sonuçlarını bilimsel bir temelde sorgulamalıyız. Politikalarımızın, örgütlü güçlerimiz ve yakın çevremiz tarafından daha doğru bir tarzda algılanması için de eğitime ve tartışmaya ihtiyaç vardır.

Umut ışığınız hep devam edecek dağ çiçekleri...

"Yanı başımdaymış gibi
Toplanın bir bir
Kavgamız sürüp gidecektir
Fabrikada, tarlada yani
Sokakta ve güherçile madeninde
Kırmızı ve yeşil bakırın ağzında
Korkunç dehlizlerin, kömürün
Kavgamız her yerde sürecektir,
kardeşler!

Ve ölümlerimize adadığımız
Kanımızla ıslanmış bu bayraklar
Yüreğimizde sonsuz
bir ilkbahar yaprağı gibi
Serpilip gelişecektir..."

diyordu, Pablo Neruda...

Ve öyle de devam edecek kavgamız, taa ki uğruna binlerce canımızı şehit verdiğimiz, umut ışığını hiç kaybetmediğimiz ve kazanana kadar devam edeceğimiz davamızı, halk savaşımızı kazanana dek.

Dünyaya ayrı bir umutla, sevinçle ve özgür düşüncelerle bakan 5 karanfildi... Söyleyecek onca söz var ki; her kelime eksik kalıyor, yetmiyor onları anlatmaya. Özgür bir hayat uğruna, ezilen tüm halklar için, daha adil sömürsüz bir dünya için çoktan ölümle hesaplaşmıştı onlar... Ölüm çok basit kalıyor onların yanında.

Onlar tüm insanlığın özlemi olan bir dünya için umutlarını hiç kaybetmeden, ölümü arkalarına alıp savaşanlardı. Ölüm bir son değil bir başlangıçtı, dağ çiçeklerinin ardında kalanlara. Mücadele devam edecekti; daha bir hırsıyla, coşku ve inançla...

Kendilerini hayalini kurdukları dünyaya adadılar, göremeseler, yaşayamasalar da uğruna savaşıp ölebilecek kadar cesurlardı. Çünkü onlar özgürlük savaşçılarıydı...

Devrimi gerçekleştirebilmek en büyük hayalleriydi. Ama hepsi biliyorlardı ki devrim; çok büyük acılar, kayıplar içeren bir savaşla olacaktı.

Onlar ellerinde silahlarıyla, özgür oldukları dağlarda haykırdılar, özgürlük ve devrim şiarlarını. Çok cesurdular, hiç tanımadıkları insanlar için ölmeyi göze aldılar. Bu uğurda şehit düşen her yaşam, geride kalanlara başlangıç olacaktı. Çünkü onlar devrimin gerçek yüzleriydi...

Bu savaş hiç bitmeyecek, her düşenin arkasından bir fidan filizlenecek. Bilsinler ki; o güzel büyük gün gelene dek, özgürlük çığlıkları, isyan ateşi hiç sönmeyecek...

Beş cesur fidandı hepsi;
Ellerinde silahları
Dillerinde devrim türküleri,
Adadılar kendilerini
İnsanlık uğruna
O büyük davaya...
İnançlarıyla ölüme hayat verdi
5 fidan,
Mevsimsiz gelen ölüm
Beş tohum oldu yüreklere...
(Bir ÖG okuru)

Beşler anısına...

Öfkesi kudurmuş
Kıyıya vurup vurup
Geri çekilen bir dalgayım
Bu denizde

Tıpkı;

Kurtuluşu için halkın
Yüreğini kavgaya
Umudunu dağlara taşıyan
Bir gerillanın
Savaşı gibi...
(Bir yoldaş)

ITIF'in Geleneksel Piknik Şölenine Davetlisiniz

Tarih : 2 Temmuz 2011 - Cumartesi
Yer : Biel Gölü La Neuveville Piknik alanı
İletişim : info.itif@yahoo.com

Yeni İnsan Daha Güçlü Bir İTİF Yaratmak için Piknikimizde Buluşalım!

Yaygın süreli **Umut Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti.**
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh.
İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN
Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven San. Sit. B Blok,
No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34
e-posta: umutyayimcilik@ttmail.com

BÜROLAR
Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02 **Ankara:** Tuna Cd. Çanakçı İşhanı No: 51 Çankaya
İzmir: 856 Sokak, No: 48/203 Kemeraltı Konak, Tel: (0232) 445 16 15 **Malatya:** Dabakhane Mh. Turgut Temelli Cd.
Barış İşhanı Kat: 3 No: 95 **Erzincan:** Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 223 67 18 **Bursa:** Selçuk Hatun Mh.
Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98 **Mersin:** Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çar-
şısı No: 30 Kat: 2 Akdeniz **Dersim:** Moğultay Mh. Sanat Sk. Arıkanlar İşhanı Kat: 3 No: 203 Tel: (0428) 212 27 50
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: 0049 203 40 60 958 Faks: 0049 203 40 60 959

12 HAZİRAN'I 15-16 HAZİRAN'LARLA YOĞURMAK, DEVRİMCİ BİR ATILIM DOĞURMAK İÇİN...

Belki de ilk kez, birçok politik çevre ve oluşum, seçimlerden “başarılı”, “kazançlı”, “galip” hatta “muzaffer” olarak çıktığını ilan etmekte, önceki süreçte ortaya koyduğu hedeflerden çok, kendisine uygun görülme çabışları konuma göre değerlendirmelerde bulunmaktadır. Başarı, kimisine göre oy yüzdesi, kimisi açısından milletvekili sayısı, kimisi bakımından da baraj vb. kistaslar üzerinden belirlenmektedir. Yalnızca bu ölçüler baz alınarak yapılan tespitlerin görünürde bir karşılığı vardır ama bu durumun sınıf mücadelesindeki konumlanış bakımından **hacimli ve ağırlıklı** bir değer oluşturmadığını kendileri de iyi bilmektedir.

Bu bağlamda, merkezi ve yerel iktidarın gücü ve olanaklarını çok etkili bir tarzda kullanmayı bilen (baskı, propaganda ve seçim ekonomisi), hem seçim sistemi (baraj, oy kullanma biçimi, oy pusulası vb.) sayesinde hem de baskın pozisyonu ile irili ufaklı diğer faşist partileri söndüren ve eriten (yüzde 7'nin üzerinde kayba uğrayan DP, DYP, SP, GP, BBP vd.) **AKP**'nin 3.3 puanlık artışla oy yüzdesinde 50'ye dayanmasını “başarı” olarak nitelemenin ne kadar doğru (ve gerçekçi) olduğu ortadadır. Dahası Anayasa'da “değişim” için tek başına yeterli güç hesabı yapan **AKP**'nin, 2007'ye kıyasla 16 koltuk kaybederek, referanduma götürebilecek 330'un da altına düştüğünü unutmamak gerekir.

İktidardaki “yıpranma payı” denilen oluşunun, hem egemen kitleler düzlemindeki dalışta hem de asıl muhalif güçler (işçiler, emekçiler, ezilenler ve “ötekileştirilenler”) platformunda etkisiz kalınma halinde ne kadar **işlevli** olduğu da görülmüş bulunmaktadır. Buna (etkisiz kalma haline) aykırı bir duruş ve dinamizmin geçerlilik arz ettiği Kürt Ulusal Hareketi'nin önderlik ettiği mücadele zemininde ortaya çıkan sonuçlar ise herkesin (ister istemez) mutabakat gösterdiği biçimde, daha da “**görünür**” hale gelmiştir. Bununla beraber, üç seçimde üst üste ve de oyunu artırarak tek başına hükümet olacak sonuç elde etmenin, diğer faşist partilerle kapışma ve yarışta “başarılı” bir sonuç olduğu da bir başka gerçeklik olarak kabul edilmelidir.

12 Haziran seçimleri, komünistlerin de buna uygun biçimde politik taktik oluşturduğu seyriyle, Kürt sorunu eksenli bir **kapışma ve hesaplaşma** üzerinde karakter kazanmıştır ve sonuçları tam da bu yüzden esasta bu mesele ekseninde değerlendirmeye tabi tutulmaktadır. “Öncelikli” olarak ilan edilen sorun kapsamında ve “açılım” adı altında geliştirilen tasfiye planının işletilmesinde kritik bir **dönemeç** haline gelen 12 Haziran seçimleri, egemen sınıflar için bu meseleyi de parantezine alan bir “**yeniden yapılanma**” hamlesinin kilometre taşı olarak belirlenmişti. 12 Eylül referandum süreci ile çok öncesinden başlatılan kampanya eşliğinde yürütülen azgın bir saldırı, baskı ve yıldırma sürecine, seçim vizesiyle gaz verme ve nihai darbeyi indirme hesaplarının bütün muhaliflerden öte **asıl hedefi**, Kürt ulusal kurtuluş mücadelesinin dinamikleridir.

Tam da bu nedenle, esas hedefin örgütlü gücü ve kitlesel desteği üzerinde yoğunlaşmış ve fakat seçim sonuçlarıyla sabittir ki başarılı olunamamıştır. **CHP**'nin gelişmesini engelleme ve **MHP**'yi baraj altında bırakmaya çalışarak daha da güçlenmeye gay-

ret gösteren **AKP**'nin bu çabasına kaynaklık eden faktörler içerisinde önemli bir yer işgal eden husus da yine, “sorun”la ilgili elini **alabilmesine** güçlendirme gayesidir. Bir yandan gücünü sonuna kadar kullanan ve tam bir seferberlik ruhuyla hareket eden **AKP**, diğer yandan başta şiddet olmak üzere her türlü yöntemi devreye sokmuştur. Bütün propaganda alanları ve araçları kuşatmaya alınmış; iftira, yalan ve komployla bezeli propaganda, hakaret ve tehdit içeren bir üslupla, büyük bir manipülasyon faaliyetinin aracı kılınmıştır.

Emperyalist güçler ve uşağı Türk egemen sınıfların öncelikli tercihi konumunu sürdüren **AKP**, bu durumu, 2002'de sahne almasına neden olan koşulların, ülke ve bölge gerçekliği bağlamında artan bir ağırlıkla varlığını sürdürmesine borçludur. Emperyalist karargâhlardan yapılan resmi açıklamalar ve aynı iradenin okunmasında başka bir gösterge olarak çeşitli yayınlarda yer verilen yorum ve değerlendirmeler, bu durumu teyit eden açıklıktır. Sürece ve çok doğal ki bunun önemli bir durağı olarak seçimlere güçlü bir biçimde etki eden **ekonomik durumun**, görevini yerine getirmede olağanüstü efor sarf eden **AKP**'nin desteklenmesi bakımından oynadığı rolün de altı çizilmelidir. Nitekim 2008'de patlak veren dünya ölçekli krizin etkisiyle kendisi de gerileme gösteren (2009 yerel seçimleri) **AKP**, bağlı olduğu merkezlere yapılan müdahalenin soluk aldırıcı sonuçlarından (büyüme trendi kapsamında özellikle kendisini besleyen sektörlerle yeniden kan pompalanması) yararlananların başında gelmektedir. Ne var ki bu durumun geçici olduğu ve krizin atlatılmamış olmasından kaynaklı önümüzdeki dönemde sömürü (ve elbette baskı) kazanımın altına yeniden odun atılacağı söylemek için kâhin olmaya gerek yoktur.

Oyu geçerli sayılan her iki kişiden birinin desteğini almakla şişinen ve kalemlerleri tarafından “**devletleşme/iktidarlaşmada**” meşru bir statüye kavuştuğu lanse edilen **AKP**'nin kurmayları, akibete ilişkin asıl gidişatın farkında olduğu için, “yeniden yapılanma” düzlemindeki hesaplarına uygun bir yönetsel mekanizmayı oluşturmak amacındadır. Kilit bir rol oynayan Kürt sorununun Türkiyeli diğer demokratik muhalif çevrelerle işçi ve emekçi dinamiklerini etkileyen boyutunun daha çarpıcı bir görünüm kazandığı seçim süreci ve sonuçları karşısında işin çok daha çetrefilli hale gelmesinden ötürü, stratejik karakterde adımlar atılmak zorundadır. Anayasa bağlamındaki “düzenleme” ve “restorasyon” hazırlıklarını olduğundan daha kritik hale getiren bu durum, konuyla ilgili usul/biçim alanı olarak işlevli parlamentodaki yeni dağılımdan ötürü ayrıca **nazik ve hassas** bir çizgide yol alacaktır. Saldırıların daha da yoğunlaşacağı ortadadır ve bu nedenle örülen her barikat ve kazanılan her mevzinin savaşta ayrı bir değeri bulunmaktadır.

Seçim sürecine damgasını vurduğu ve sonuçlarına da bariz biçimde yansdığı üzere, önümüzdeki aşamaya esas rengini verecek olan, Kürt sorunu eksenli mücadele ve direniş olgusudur. Diğerleri minderden çoktan beri çekildiği için “yalnız” kalan ve bu nedenle **TSK**'nin de var gücüyle desteğini arkasında bulan **AKP**'yi Kürt illerinde açık biçimde ge-

riletken ve Kürt ulusunun hatırı sayılır bir nüfus oluşturduğu batı illerinde de gelişmesini sürdüren (Kürt Ulusal Hareketi ve müttefik güçler tarafından oluşturulan ve komünistlerin de destek verdiği) **Emek, Demokrasî ve Özgürlük Bloku**'nun elde ettiği sonuçlar küçümsenmeyecek bir başarıyı tarif etmektedir. Bunun ana sebebi elbette ki faşizmin her türlü araç ve yöntemle karşısına dikilmesi ve bütün kurumları ve klikleri eliyle sürdürdüğü öldürücü, yıldırıcı, sindirici baskı ve saldırılardır.

Örgütlü güçleri, kadro ve militanları başta olmak üzere seçim faaliyetinde yer alan bütün unsurlarına yönelik her türlü engelleme ve alkoyma çabasına karşın, büyük bir kararlılık, sebat ve titizlikle sürdürülen **seçim kampanyası**; bütün zorlukları ve güçlükleri yenmiş, hedefine büyük oranda ulaşarak hem parlamento grubunda yüzde 70 oranında büyüme sağlamış hem de Türkiye Kürdistanı'nın ana gövdesini oluşturan iller coğrafyasında oy oranını ve sayısını ciddi biçimde artırmıştır. Bunun tescilli bakımından, düşman cephesindeki birçok unsurun şapka çıkarması bir yana, bütün değerlendirmelerde öncelikli ve artan boyutlarda yer kaplamasından bahsedilmelidir.

Bu durum yalnızca Kürt halkı değil kitlelerin ileri unsurları, devrimci, demokrat kesimleri nezdinde de ilgi, sempati ve güveni besleyici, desteği ve dayanışmayı büyütücü sonuçlar üretecektir. Belli bir süredir zaten ivme kazanan bu durum, seçim döneminde yürütülen mücadele ve elde edilen sonuçlarla yeni bir aşamaya gelmiştir. Durumla gerek blok bileşeni olarak gerek aktif destek vererek doğrudan ilişkilenenler dışındaki devrimci ve ilerici tabanı da etkileyecek (çeşitli düzeylerde) bu sürecin, **cephe** tartışmalarına uzanan biçimde, birleşik bir devrimci-demokratik hat oluşturulmasına önemli katkılar sunması beklenmelidir.

Buna duyulan ihtiyaç öteden beri kendini dayatmakta ve başta komünistler olmak üzere bir dizi çevre tarafından bu yönde ısrarlı vurgular yapılmaktaydı. Devrimlere akan yolda, bütün sosyal/ulusal kurtuluş süreçlerinde etkin bir konum alan güçlerin kendi etrafında haleler oluşturması, diğer potansiyelleri hareket geçirmesi ve böylelikle **karşılıklı etkileşim** süreci içerisinde toplumsal savaşında yeni olanak ve fırsatların büyümesi kaçınılmazdır. Sınıf mücadelesi denizine var gücümüzle atılmanın gereği, bu zeminde kendisini güçlü biçimde dayatmaktadır...

12 Haziran platformunda gücünü bir kez daha etkin bir şekilde ortaya koyan potansiyelin, daha ileri mevziler elde etmesi ve sınıfsal karakterde olgunlaşarak iktidara yönelik bir **doğrultu** elde edebilmesi için güçlü ayaklara ihtiyaç vardır. Bunun için beslendiği zeminin mücadele ve direniş hattına daha güçlü biçimde yaslanmak, burada malyalanan **devrimci özü** büyütme gerekir. Bu öz büyütülmediği, politik kimlik şekillenmediği takdirde reformizmin egemenliğini kırmak mümkün olamayacak ve süreç ya sisteme bütünüyle eklenmeyi getirecek ya da yine aynı anlama gelmek üzere, kabul ve kontrol edilebilir bir seyre mahkûm tarzda akacaktır. Bu konuda kendini aşamayan bütün hareketleri bekleyen kaçınılmaz son bellidir ve dünyanın pek çok ülke

pratiği bunun örnekleriyle doludur.

İsyan ve ayaklanmalarıyla, on yıllara yayılan silahlı mücadele pratikleriyle gerici, faşist rejimleri zora sokan ve büyük tehditler oluşturan nice hareketin sisteme entegre olduğu ve rejimin ömrünü uzatmasına hizmet eden sonuçlar ürettiği bilinmektedir. Bu gerçeklik, yalnızca ulusal kurtuluş hareketleri için değil, sınıfsal önderlik sorunu taşıyan toplumsal düzeydeki bütün kalkışma ve direnişler için de geçerlidir. Kuvvetli ya da zayıf bu olasılık üzerinden belirlenemeyecek kadar önemli ve değerli bu halk hareketleriyle proleter devrimci güçlerin kuracağı ilişki, aksi yöndeki gerçekliğe, devrim için “**tayin edici**” potansiyelle ilişkilenebilir ve buradan üretilecek her kazanımın uzun vadedeki getirileri paha biçilmez ağırlıktadır.

Seçimlere yönelik politikamızı açıklarken bunun daha geniş bir perspektife sahip olduğunu ve 12 Haziran'la sınırlandırılmayacağını vurgulamıştık. Zira, “**destek**” tavrında ifadesini bulan taktikimize temel oluşturan Kürt sorununun günümüze ait mücadele ve direniş koordinatları, parlamentoda temsil edilme ya da buradaki mücadele ve etkinlik üzerinden sonuca gitmeye endekslili bir sıklık ve darlık, (bu manada sapma) içermemektedir. Kendilerinin de bu aymazlığa düşen bir çizgide hareket etmediği koşullarda, durum kendisini daha açık biçimde anlatmaktadır. Dolayısıyla politikamız, Ulusal Hareket'in önderlik ettiği mücadeleye (blok ya da çatı partisiyle yürüsün ya da yürümesin) verilecek destek için önümüzdeki süreci de içine alan boyuttadır ve bunun stratejik savaş hattımızla ve demokratik devrim programımızla **esash (ve kopmaz)** bağları bulunmaktadır.

Tam da burada seçim kampanyamızın isitmediğimiz çap ve olgunlukta yürütülemediği gerçeğini teslim etmemiz gerekir. Bunun için ulusal sorunun demokratik halk devrimiyle kurulu ilişkisi ve ulusal kurtuluş mücadelesinin kaydettiği aşamada ortaya çıkan potansiyel ve dinamiklerin, sosyolojik gerçeklik ve konumlanışın, devrimci ve demokratik mücadelede (ve elbette halk savaşında) taşıdığı ağırlığın yeterince bilince çıkarılmadığı gerçeğinin altını çizmek gerekir. Sistemin kodlarını deşifre bakımından faşist Kemalist devlet yapısı ve ideolojisi ile ulusal sorun üzerine bilimsel çözümlenmelerle şekillenen komünist çizgimizin kavranış problemine işaret eden bu zafiyet karşısında, yeterli güçte sorgulama yeteneğine sahip bir **ideolojik temel** üzerinde durmamız en önemli avantajımızdır. Bu avantajı kullanarak durumumuzu sorgulamak ve önümüzdeki süreçte soruna ait politikalarımıza uygun bir pratiğin hakkını vermek için **canlı ve etkin** bir faaliyet içerisine girmemiz gerekmektedir.

Politikamızın isabetli olduğu, seçim sürecinde yaşanan gelişmeler ve 12 Haziran'da ortaya çıkan sonuçlarla beraber bütün devrimci ve karşı-devrimci güçlerin konumlanış ve değerlendirmelerini de kapsayan bir panorama içerisinde **daha net** görünür olmalıdır. Kürt halkının direngen mücadelesi ve faşist diktatörlüğün her renkten temsilcisi karşısındaki militan duruşu, buna ilişkin doğru ve gerçekçi saptamayla aynı cephede saf tutan, aynı coşkuyu paylaşan ve aynı sevince ortak olan komünistler bakımından sınıf mücadelesine müdahalede kritik bir **kesişme ve kaynaşma** noktası oluşturmuştur/oluşturmaktadır. Kavga ve direnişteki bu bütünleşme ve dayanışmanın güçlendirilmesi görevi, mücadelenin geleceğine dair tasarımların etkili olabilmesinin de önkoşuludur.

HUKUK KÖŞESİ

İşçilerin Sigorta Hakkı

Sigorta, çalışma hayatı boyunca, çalışmasını engelleyecek her türlü (iş kazası, hastalık, doğum,) beklenmedik duruma karşı işçinin güvence altına alınmasıdır. Sigorta ayrıca işçinin çalışarak geçirdiği uzun yıllardan sonra emekli olduğunda asgari insani koşullarda yaşamasının garanti edilmesidir.

İşçiler işe başladıkları gün itibarıyla SGK'lı olmak zorundadırlar. Bu yasal zorunluluktur. İşçi, işverenin bu zorunluluğu yerine getirmeme ihtimaline karşı bir ay içerisinde kendisi de bildirimde bulunabilir. İşverenler genellikle deneme süresi bahanesiyle işçileri sigortasız çalıştırmak istemektedirler. Oysa bu deneme süresinin SGK ile bir alakası yoktur. İşçi 2 aylık bir iş için bile çalışacak olsa, SGK'ya bildirilmesi zorunluluktur.

İşçiler işe başladıktan sonra SGK'lı olup olmadıklarını öğrenememekten şikayet etmektedirler. İşçinin sigortaya bildirileceği formda imzasının olması gerekmektedir. Ayrıca işveren Sigorta Bildirim Formu'nun bir örneğini işçiye vermek zorundadır. Bu formda sigorta kurumunun kaşesi vardır. Ayrıca her ay bir önceki ayın sigorta bildiğesini iş yerinde görünür bir yere asmak zorundadır. Bu bildirmede ödenen primlerinin miktarı ve kimlere ait olduğu yazılıdır.

İşveren SGK'ya düşük prim ödemek için işçinin ücretini bordroda düşük gösterir. Bu durum işverenin menfaatindedir ancak işçiye zararı vardır. Şöyle ki; işçinin emekli maaşı ve emeklilik ya da işten ayrılma sırasında hak ettiği kıdem tazminatı sigortaya bildirilen ücret üzerinden hesaplandığından, bu ücretin sigortaya düşük bildirilmesi işçinin düşük emekli maaşı veya kıdem tazminatı almasına neden olmaktadır.

Sigortaya bildirilmediğini, primlerinin eksik ödendiğini veya 1 yıllık süre dolmadan girdi-çıkta yapıldığını öğrenen işçi, Çalışma Bölge Müdürlüğü'ne ve SGK Bölge Müdürlüğü'ne şikayet başvurusu yapabilir. Bu kurumların görevlendireceği müfettişler iş yerinde inceleme yapar. Bu inceleme sırasında işveren işçiyi tanımadığını söyleyebilir. Bu durumda orada çalışıldığını kanıtlamak gerekmektedir. İş arkadaşlarının tanıklığı çok önemlidir. Ayrıca işverenden çalışma süresi boyunca alınan belgelerin (fazla mesai, nöbet çizelgesi vs her türlü belge) saklanması işçinin yararına yararlıdır.

Sigortasız çalıştırılan işçi ayrıca İş Mahkemeleri'ne başvurarak sigortalılığın tespitini isteyebilir. Bu dava işçinin eksik ödenen sigortalılığının tamamlanmasına yol açar. Ayrıca kıdem tazminatı ve emeklilik hakları açısından da önemlidir.

Sigortasız çalıştırılan işçi ayrıca İş Mahkemeleri'ne başvurarak sigortalılığın tespitini isteyebilir. Bu dava işçinin eksik ödenen sigortalılığının tamamlanmasına yol açar. Ayrıca kıdem tazminatı ve emeklilik hakları açısından da önemlidir.

İŞÇİ DÜŞMANI

İstanbul: İlki 1995 yılında TAB Gıda tarafından İstanbul Etilerde açılan Burger King, kısa sürede Türkiye'nin dört bir yanına ulaştı. Şu anda 364 şubesi bulunan Burger King, çarpıcı reklamları ile özellikle de gençlerin ilgisini çekiyor. Hızlı, hazır yemek konsepti ile açılan Fast Food restoranlar zincirinin en ünlülerinden biri olan Burger King, şu sıralar yeniden gündemde. Ancak bu defa "ateş seni çağırıyor" reklamlarıyla değil işçi düşmanlığı ile. 1954 yılında ABD'nin Miami kentinde ilk şubasını açmasından sonra hızla büyüyen ve dünyaya yayılan Burger King'in bu başarı grafiğinin altında yatanın ne olduğu son günlerde artık daha iyi anlaşılıyor. Burger King, cafcıflı reklamları ile modern bir izlenim yaratırken içerde durum hiç de öyle değil. Burger King yöneticileri işçileri adeta askeri kışla kurallarında çalıştırıyor. Günde 11 saat çalışan işçilerin hastalanması, rapor alması, tuvalete gitmesi yasak. Gün boyunca toplam yarım saatlik bir yemek molası dışında hemen hemen hiçbir insani ihtiyaçları için izin verilmiyor. Burger King Çağrı Merkezi çalışanları ise bu gidişe "bir dur" diyenlerden. İşçiler, kölece çalışma koşullarına karşı Tez Koop-İş Sendikası'na üye olarak sendikalaşma çalışması başlattı. Burger King'in buna yanıtı dört işçiyi atmak oldu. Ne ki işçilerin direnişi sürüyor. Biz de Özgür Gelecek gazetesi olarak Tez Koop-İş Sendikası'nın Mecidiyeköy'de bulunan şubesinde Burger King işçileriyle bir söyleşi gerçekleştirdik.

- Siz işten çıkarılan işçilerden birisiniz; bize içerdeki çalışma koşullarını anlatır mısınız?

İsmail Yıldız: 1.5 senedir çalışıyorum. İşe başladıktan birkaç ay sonra çalışma koşulları ile ilgili rahatsızlıklar yaşamaya başladık. Mesela; içeride çok huzursuz bir ortam var. İnsanlar sürekli baskı altında. Çağrı yoğunluğunda izin almadan insani ihtiyaçlarımızı bile gideremiyoruz. Kalktığımız zaman bağırlıyor, fırça yiyorsunuz, taciz ediliyor-

nuz. Birisi sürekli tepenizde dolaşiyor, sürekli bir hadi hızlı hızlı. Yöneticiler seni sürekli taciz ediyor: Hadi daha hızlı çağrı alın, el çırpıyorlar sürekli. Günde 11 saat çalışıyoruz. Çağrı merkezinin normalde bu kadar çalışmaması gerektiğine inanıyorum. Çünkü günde 500 insanla konuşuyorsunuz. 11 saat içinde 27 dakikalık mola var. Bu da onların inisiyatifinde. Hat yoğunsa bu 27 dakikayı kullanamıyorsun. On dakikası kullanabilirsin veya hiç kullanamazsın. Her şeyden önce kâr, çağrılarının karşılanması. Sizin temel göreviniz, bir bilgisayar gibi, robot gibi. Arkadaşlar 3-5 dakika geç kaldığında kapının önüne diziliyorlar. Bazılarında tek ayak üzerinde 15-20 dakika insanları bekleterek, onlara hakaretler ederek cezalandırma

yöntemleri var. Ayrıca molalarından, yemeklerinden kesme. Hastalandığında rapor da alsanız iki günlük maaşınızı sizden kesiyorlar. Tek mantık kârını ne kadar yükseltebilirsin, orada seni insan yerine koymuyorlar. Bunları dile getirdiğimizde, "bizim koşullarımız bunlar, kapı orda, istediğiniz zaman ayrılabilirsiniz" diyorlar. Koştura koştura iniyoruz, sırada bekliyoruz ve verilen yemek de hamburger. Başka bir alternatif yok. Fast Foodun binlerce zararını herkes biliyor. Birçok arkadaşımız mide rahatsızlığı geçiriyor. Bu nedenlerle rapor aldılar. 10 bine yakın çalışan var 364 restoranında Türkiye genelinde. Hepsisi de hamburger yiyor. Biz ekmeğimizi kazanmak için gidiyoruz, gere-

ken mesaiyi veriyoruz, ayrıca sağlığımızı bozma lüksleri yok. Emeğimizin karşılığını aldığımızı inanmıyoruz gerçekten. Birçok arkadaşımız bu psikolojik baskılardan dolayı sinir krizleri geçiriyor. Herkesin cebinde anti-depresan haplar var. İçerideki mobbing uygulamalarından psikolojik tedavi gören arkadaşlarımız var. Yaklaşık bir sene önce bu problemlerin çözülmesine dair kafa yormaya başladık. İşverene söylediğimizde aldığımız cevap netti; işinize geliyorsa, kapı orada. Bunun bir şekilde bertaraf edilmesi gerekiyordu. Ve bunun yapılabilmesi için oradaki işçilerin bir arada olması gerekiyor.

- Sendikal mücadele nasıl gelişti?

Murat Yıldız: Bu koşullarının düzeltilmesinin yolu sendikal olmaktı. Biz yaklaşık 8 ay boyunca gizli bir şekilde sendikal çalışma yaptık. İki kişiyle başladık oradan 8 ay içinde 55 kişiye ulaştık.

Aslında 80 kişiye ulaştık ama bu işyerlerinde çok fazla sirkülasyon oluyor. İnsanlar dayanamıyorlar, bırakıyorlar. İki ay önce sendikal çalışmayı öğrendiler. Tabii tavırları da değişti. Konuşmalar, haftalık izinlerimizi vermemeler, peşimizden sürekli taciz etmeler. 23 Mayıs'ta bana 10 tane ses kaydı dinlettiler sonra "senin ses kaliteni beğenmiyoruz" dediler. Böyle bir durumda uyabilirlerdi veya eğitime gönderebilirlerdi.

İsmail: Murat'ın çıkarılma nedenini çok net biliyorduk, sendikal olduğumuz için. Sendikal çalışmada öncül işçilerden biri olduğum için çıkartıldılar. Biz de buna tepkisiz kalmadık. Tepkimizi dile getirdik, yöneticiye söylediğimizde patronun direktifleriyle iki çalışan bize saldırdı. Bana yumruk attılar. Darp raporu aldık, şikâyetinde bulundum. Müdür oturduğu koltuktan bize tehditler savurdu. "Biz toplantı istiyoruz" dedik. Oraya merkezden yöneticiler geldi. TAB Gıda İnsan Kaynakları Müdürü **Gökhan Asol** geldi. Durumu anlattık. Adam, "ben patronum, istediğimi çıkarırım" diyerek üç kişiyi işten çıkardı. Toplam dört kişi oldu böylece.

- İşten çıkarıldıktan sonra neler yaptınız?

Murat: Biz dört kişi bir gün sonra çalışanlarla birlikte restaurant önünde bir basın açıklaması yaptık. En son geçen hafta yine yaptık. Buna Can-Bebe, Ontex işçileri de katıldılar. İnternet üzerinden "Sipariş yok, destek var" kampanyasında 20 bin kişiye ulaştık. Hayat TV, İMC TV'de yayına çıktık. Belli bir gündem oluşturuldu. Ama seçimlerden dolayı biraz geride kaldı. İçerideki arkadaşlarımızla sürekli görüşüyoruz.

- Şu anda içeride neler yaşanıyor?

Burger-King Çağrı Merkezinin bir işçi: Şu anda işyerindeki ortam baskıya dayalı. Benim kalitem, imajım çoğalsın deniyordu başka bir şey yapılmıyordu. Mesela ben gece 1.00 vardiyasına kalıp sabah 11.00-12.00'de işbaşı yapabiliyorum. İşverene "artık yorgunum bünyem kaldırıyorum" dediğim zaman, "bu iş sana göre ayarlanmaz, gelmek zorundasın" deniliyor. İşyerinde 120 kişi çalışıyor. Prim sistemi ile çalışıyoruz. Belli bir ciro var, buna ulaşmanız lazım. Bu da basit bir iş değil. 6-8 milyar gibi rakamlar. Çalışma süresi 9.5 saate düştü mücadeleler sonucunda. Birebir odaya çekmeler başladı. Sendikayı kötülüyorlar, yasal olmadığını, yasal bir hak olmadığını, para koparmaya çalıştığını söyleyerek içeriye çökertmeye çalışıyorlar. Aileleri aramıyor çalışanların, çocuğunuz sendikadan imzasını çeksin yoksa işte atarız gibi. Taşeron işçiler kiralandı başka bir firmadan. Bize dışarıdan insan bulup çalıştırabiliriz, size ihtiyacımız yok diyorlar. İçeride çalışmamız devam ediyor. Hala arkadaşlar gelip bize danışıyorlar. İmzalarını çekmeyen arkadaşlarımız hala bizimle birlikte. Hedefimiz içeriye organize etmek, çalışma şartlarını düzeltmek, haklarımızı doğru dürüst insancıl bir şekilde almak.

Emekçinin gündemi

Yeni saldırılara karşı set oluşturalım!

AKP'nin seçimlerden yüksek bir oy oranı alarak yeniden yönetime gelmesi ile önümüzdeki dönemde işçi sınıfına ve emekçilere yönelik hak gasplarının artacağını ve sömürünün yoğunlaşacağını öngörmek mümkündür. AKP'nin üçüncü kez, oylarını artırarak seçilmesinin çok çeşitli sebepleri sayılabilir ancak konumuz kapsamında hakim sınıfların önemli bir kısmı için, özellikle ticaret, ihracat ve inşaat gibi sektörlerde yer alan kesimlerin oldukça saldırgan bir motivasyonla, önlerine sunulan yağmadan ağızlarının suyu akararak rant, kar ve sömürü için AKP etrafında toplandıklarını dikkate almak gereklidir. Bu büyük sermaye desteği uluslararası konjonktürün de uygunluğu ile birleşince AKP diğer sistem partileri tarafından meydan okunması henüz mümkün olmayan bir güce dönüşmüştür.

Önümüzdeki dönemde AKP hükümeti nezdinde sistemin işçi sınıfına dönük saldırganlığının AB'ye üyeliği süreciyle de uyum içinde hazırlanan Ulusal İstihdam Stratejisi başlığı altında gündemleşeceği ve kıdem tazminatının kaldırılmasından bölgesel asgari ücrete ve esnek ve taşeron çalışmaya dair yasal mevzuatın genişletilmesine kadar geniş bir yelpazede yapılacak düzenlemelerle işçi sınıfının kölece şartlarda, güvencesiz şekilde çalışmaya zorlanacağı ve daha fazla kar için işçi hareketi üzerinde baskıların da artacağı anlaşılmaktadır. Bununla beraber mevcut sendikal yapının bu sürece uyum sağlaması ve işçi sınıfının sesinin tamamen boğulması için "yandaş sendikacılık" diye genelde tanımlanan ve daha geniş şekilde ikili bir sendikal yapının oluşması için de çabalar sürececek ve bu çabaların hedefinde sendikal hareket içinde yer alan dinamik unsurların tasfiyesi yer alacaktır.

Bu nedenledir ki mevcut gerçekliği doğru şekilde analiz etmek ve işçi sınıfı içinde devrimci çalışmalarımızı ilerletmek için gerekli adımları atmamız gereklidir. Bu temelde öncelikle işçi sınıfının ezici çoğunluğunun örgütsüz olduğunu, hâlihazırda zaten fiili olarak esnek çalışmanın, bölgesel asgari ücret uygulamasının, asıl işte taşeronun çalışmasının, uzun saatler düşük ücret karşılığında çalışmaya mecbur bırakılmanın yaygın olduğunu göz önüne almak gereklidir. Bu bize öncelikli olarak iki sonuca götürmektedir. Birincisi mücadelemizi sendikal alanla sınırlamamalıyız. Sendikaların işçilerin özellikle özel sektörde % 3-4'ünde örgütlü olduğu ve sendikaların önemli bir kısmının da sistem yanlısı olduğu bir gerçeklikte sınırlı sayıdaki sendikadaki çalışmayı yeterli bulmamalıyız. İkincisi ise işçi sınıfının ve emekçilerin yaşam alanları olan semtlerde, havzalarda faaliyetlerimizi sınıf perspektifiyle ele almalıyız.

Bu bize daha geniş bir perspektifle yaklaşmayı sağlamalıdır. Örneğin sendikaların mevcut hali üzerinde yapılan doğru belirlemeler sendikalar içindeki çalışmayı yok saymayı getirmemelidir. Sendikalar işçilerin öz örgütleri olarak uzun yıllar süren ve büyük bedellere neden olan mücadeleler ile oluşmuşlardır ve sınıfın örgütlenmesinde kitle örgütlenmelerinin, siyasi iktidar mücadelesinde ekonomik-demokratik hareketlerin vazgeçilmez bir öneme sahip olduğu unutulmamalıdır. Mevcut sendikal çalışmalarda sendikaları örgütsüz işyerlerini, güvencesizleri örgütlemek için seferber etmemiz gereklidir ve geniş işçi kitlelerine ulaşmada ve onları dönüştürmede sendikalar önemli olanaklar sunmaktadır. Bu yönlü bir çalışma ile sendikaların hareketlendirilmesi mevcut sendikal yapının yeniden örgütlenmesinin de önünü açacaktır. İkinci olarak emekçi mahallerindeki-semtlerdeki çalışmalarda sınıf perspektifini esasa almak semtlerin özgün sorunlarını yok saymak anlamına gelmemektedir. Özellikle AKP'nin rant paylaşımında büyük bir yağma iştanının oluşmasına sebep olan kentsel dönüşüm mevzusu, bununla birlikte kültürel yozlaşma gibi konular gündemde olmalıdır. Ancak bu politikalarda da sistemin sınıfsal yapısı ve sermayenin hedefleri ile yoksul, emekçi halka yönelik saldırılar arasındaki bağı ele alan, emekçilerin işyerlerinde yaşadıkları hak gaspları ve sömürüyü, yaygın işsizliği ve yaşam alanlarımıza yönelik tehditleri iç içe ele alarak sisteme karşı set oluşturmaya ihtiyaç vardır.

BEDAŞ işçileri kararlı; mücadelemiz daima var olacak

Bilindiği gibi enerji iş kolu, taşeronlaştırmanın hızla yaygınlaştığı alanların başında gelmektedir. Taşeron şirketler üzerinden çalıştırılan enerji işçilerinin hiçbir güvencesi olmadığı gibi iş sağlığı ve güvenliği kuralları da hiçe sayılarak çalıştırılmaktadırlar. Bunun sonucu enerji iş kolunun özellikle de elektrik alanında yaşanan iş cinayetleri hızla artmakta ve işçilerin yaşamları son bulmaktadır. Bu kapsamda DİSK'e bağlı Enerji-Sen örgütlenme çalışmalarına son dönemlerde hızlandırdı. Bu kapsamda yapılan müracaatlar sonucunda Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı müfettişleri tarafından BEDAŞ'ta inceleme başlatıldı ve taşeron şirketler üzerinden çalıştırılan işçilerin üst işverene bağlı olduğu ve kadrolu işçi olması gerektiği tespiti yapıldı.

Bu durum üzerine çalışmalara daha bir gayretle sarılan Enerji Sen'e yönelik saldırı da gecikmedi.

BEDAŞ taşeronu **Sezen Yavuz LPG Elektrik San ve Tic Ltd Şti** işyerinde çalışan 22 işçi, 10 Haziran günü yasal haklarını aradıkları ve Enerji-Sen'in her hafta Cuma günü gerçekleştirdiği basın açıklamalarına katıldıkları gerekçesi ile işten atıldı.

15-16 Haziran direnişinin 41. yıldönümünde BEDAŞ önünde direnişe geçen işçilerin direnişi yalnızca 2 saat sürdü. Direnişin etkisi ile açıklama yapan BEDAŞ yetkilileri sendikaya gönderdikleri yazılı bir resmi belge ile işçileri işe geri alacaklarını belirtti. 15-16 Haziran direnişinin 41. yıldönümünde kazanılan bu zaferi **Hasan Cinköz** gazetemiz Özgür Gelecek'e anlattı.

- 15-16 Haziran direnişinin yıldönümünde kazanmış olduğunuz bu zaferi nasıl anlamlandırıyoruz?

- Her şeyden önce 15-16 Haziran direnişinin yıldönümünde böylesine bir kazanım elde etmek bizim için onur verici. Ancak geldiğimiz durumu bir

bütün olarak kazanım olarak nitelendirmiyoruz. Çünkü halen görüşmelerimiz devam ediyor. Bize gönderdikleri belgede işe geri alacaklarını belirttiler. Ancak çalışacağımız bünye taşeron olarak belirlenmiş. Biz enerji iş kolunda yaşananları açığa çıkarmak ve taşeron gerçekliğini tüm emekçilere göstermek için mücadele ettik. Bu yüzden bizlerin taşeron bünyesinde işe başlamamız söz konusu bile değil.

- Direnişe başladığınız günden bu yana oldukça geniş kesimlerin desteğini aldınız. Sizce bu, gelinen süreçte önemli bir faktör mü?

- Örgütlenme çalışmalarımızın başladığı günden bu yana enerji işçilerinin hak ve çıkarlarını gündeme getirdik. Başta ödenmeyen maaşlar, eksik yatırılan SSK primleri, kıdem tazminatı adı altında yasadışı bir biçimde imzalatılmaya çalışılan boş para makbuzları ve ibranamelere karşı gerekli yasal ve fiili mücadele yöntemlerini de devreye soktuk.

Tüm bunlarda kamuoyunun desteği oldukça fazlaydı, devrimci ve ilerici kurumlar bu süreçte bizi yalnız bırakmadı. Ayrıca bölge esnafı da bizlere destek verdi. Bu yüzden aslında gelinen süreç hepimizin süreci, gelinen nokta hepimizin kazanımıdır. Biz kararımızı kamuoyunun çıkarları doğrultusunda vereceğiz. Çünkü onlar da bu sürecin emektarlarıdır.

Grosmarket'te grev kararı

İstanbul: DİSK'e bağlı Sosyal-İş Sendikası ile Metro Grosmarketleri yönetim kurulu arasında sürdürülen TİS görüşmelerinde taleplerin kabul edilmesi üzerine şirkete bağlı 19 mağaza, 1 depo ve Genel Müdürlükte greve kararı alındı. 4. Dönem Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerinde Sosyal- İş'in birinci altı ay için yüzde 15 oranında ücret artışı, taban ücretlerin 880 TL olarak belirlenmesi, sosyal haklarda yıllık bazda yüzde 20 oranında artış taleplerinin kabul edilmemesi üzerine 7 Haziran'da alınan grev kararı alındı ve 9 Haziran günü işyerlerine "**Bu işyerinde grev var**" yazılı pankart asıldı.

9 Haziran günü İstanbul Güneşli Mağazası önünde bir araya gelen Metro Grosmarket işçileri, taleplerinin kabul edilmemesi durumunda 60 gün içinde greve çıkacakları belirttiler. Süreç hakkında açıklama yapan Sosyal-İş Genel Başkanı **Metin Ebetürk**, son yıllarda mağazada uygulanan "BART sistemi" ile işçilerin çalışma, mesai başlangıç ve bitiş saatlerinin bir bilgisayar programı tarafından belirlendiğini söyledi. BART sistemi nedeniyle, iş yerinin yoğunluğuna göre, işçilerin mesai başlangıç ve bitiş saatlerinin sürekli olarak farklılık gösterdiğini belirten Ebetürk, böylece Metro işçilerinin tüm yaşam düzenleri ve sosyal hayatlarının alt üst olduğunun altını çizdi.

"Sokağa atılan çöp sahipsiz bir maldır, herkes alabilir"

Mersin: Antalya'da geri dönüşüm işçileri Dünya Çevre Günü nedeniyle gerçekleştirilen panelde sosyal güvence istedi. Çevre Mühendisleri Odası (ÇMO) Antalya Temsilciliği ve Yönetim Araştırma ve Eğitim Derneği (YAYED) Antalya Şubesi tarafından 3 Haziran'da örgütlenen panelde geri dönüşüm işçilerinin sorunları ve talepleri tartışıldı.

Antalya Geri Dönüşüm İşçileri Derneği Sözcüsü **Şevket Temel** "Bizler ekmeğini çöpten kazanan gönüllü çevrecileriz. Biz de bu ülkenin evlatlarıyız ama yasalar bizi görmüyor" dedi. Temel, geri dönüşüm işçilerinin isteklerinin; yeni katı atık yönetmeliğinde bir madde ile yer almak, el konulan araçlarının geri verilmesi ve hukuk dışı uygulamalara son verilmesi, Çevre Bakanlığı'nın çevre bilinci eğitimlerinde kendilerinin de geri dönüşüm sürecinin bir parçası olduğunun vurgulanması olduğunu söyledi. Panelde "**Sokağa atılan çöp sahipsiz bir maldır, herkes alabilir**" düşüncesiyle hareket eden geri dönüşüm işçilerinin kolluk kuvveti tarafından sürekli tartaklandıkları için ekolojik bir sorunun adli bir soruna dönüştüğü de belirtildi.

Ontex, Kampana, Bedaş, DESA...

Direnişçi ruhun serüveni sürüyor!

İstanbul: 15-16 Haziran büyük işçi direnişinin zulme karşı isyancı ruhu yapılan eylem ve etkinliklerle bir kez daha selamlandı. DDSB'nin çağrısıyla Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen Belediye-İş İstanbul Şubeleri, Tez-Koop İş İstanbul Şubeleri, Dev-Sağlık İş, BDSP, ÖDP, Kaldıraç, EHP, ÜİDDER ve İKP'nin yanı sıra eyleme direnişteki PTT, Ontex, Kampana, Legrand, BEDAŞ ve Kubatoğlu Fırat Pen işçileri de katıldı. "Güvence-sizleştirmeye, taşeronlaştırmaya ve işten atmalara karşı 15-16 Haziran ruhu ile direniyoruz" yazılı ortak pankart arkasında Taksim Meydanına doğru yürüyüşe geçen kitle İstiklal Caddesi üzerinde bulunan DESA mağazasını ve Kadir Topbaş'a ait Saray Muhallebicesini "DESA'ya sendika girecek başka yolu yok", "İşçi düşmanı Topbaş istifa" sloganları ile protesto ettiler.

Taksim Tramvay Durağında sona eren yürüyüşün ardından direnişteki işçiler tek tek söz aldı. 15-16 Haziran direniş ruhunu selamlayan işçiler ortak olarak 15-16 Haziran ruhunun yaratılmasının işçi direnişlerini büyütme-ten geçtiğini belirttiler. Konuşmaların ardından kurumlar adına ortak açıklamayı Belediye-İş Sendikası 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm yaptı. Eylem Önder Babat Müzik Topluğunun dinletisi ile sona erdi.

Kampana'da direniş sürüyor!

Kartal: Tam 90 gün önce Kampana işçileri sendikada örgütlendikleri için işten atılmıştı. Direniş önce 2 kadın işçinin eline aldığı direniş bayrağı ile başladı ve 10 günün sonunda sayıları 16 oldu. Kampana işçileri 90 gündür 15 kişi olarak kapı önünde direniyor. Bir arkadaşları direniş ailesinin baskısından kaynaklı devam edemiyor.

İşçilere destek ve Deri-İş Sendikasında örgütlü işçilerin sahiplenmesi ve direnişteki işçilerin kararlılığı ile ilk günkü gibi devam ediyor. İşçiler "90 gündür buradayız ve haklarımızı alana kadar devam edeceğiz" diyor. Direnişin 90. gününde ziyaret ettiğimiz işçiler seslerini duyurana kadar mücadelelerini sürdüreceklerini ifade ettiler.

15-16 Haziran'ın ruhunu direnişlere taşıyalım!

15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişinin 41. yıldönümünde DDSB olarak Tuzla OSB'de bulunan Kampana direnişi ve Sefaköy'de bulunan Ontex direnişlerini ziyaret ettik. 15-16 Haziran'ın öğretici ruhunu direnişlere taşımanın ve buradan doğru hayat bulmasının önemine uygun olarak gerçekleştirilen ziyaretler deneyimlerin aktarılması ve bu çerçevede öğrenmenin güçlendirilmesi açısından oldukça önemli bir yerde durmaktaydı bizler için.

Sabah erken saatlerde Kampana direnişine giderken bir grup arkadaşımız polis engeliyle karşılaştı. GBT inceleme-

si adı altında arkadaşlarımızı gözaltına almak ve provokasyon yapmak isteyen polis ekipleri herhangi bir olağanüstü durum olmamasına rağmen Bostancı Köprüsünün etrafını ekip arabaları ile doldurdu. Uzun süre bekletilen arkadaşlarımız polis tacizi ile karşı karşıya kaldı. Uzun bekleyişin ardından bölgeden sorunsuz olarak ayrılarak Kampana deri önüne gittik.

Yeniden tuzla ruhu yeni bir direniş; KAMPANA

OSB içinde başlattığımız yürüyüşümüzü "Birlik mücadele zafer", "Zafer direnen emekçinin olacak" sloganları ile sonlandırdık. Burada Deri-İş Sendikası Tuzla Şube Başkanı **Binali Tay** bir konuşma gerçekleştirerek günün anlamına değindi. Ardından DDSB adına yapılan açıklamada 15-16 Haziran ruhunun işçi direnişlerinde hayat bulduğunun altı çizildi. Konuşmaların ardından işçilerle direnişin durumu ve seçimler üzerine sohbet ettik.

15-16 Haziran direniş yolunuzu aydınlatıyor!

İstanbul: 15-16 Haziran direnişinin 41. yıldönümünde DDSB olarak paneller gerçekleştirdik.

İstanbul-Avcılar

15-16 Haziran direnişinin tarihi deneyimlerinin kavranması ve mücadelemize ışık tutması açısından oldukça önemli bir yerde duran panele olan ilgi oldukça yoğun. Avcılar'da bulunan

Eğitim-Sen 7 No'lu Şubede gerçekleştirdiğimiz panelde 15-16 Haziran direnişinde şehit düşenler şahsında tüm devrim ve demokrasi şehitleri için bir dakikalık saygı duruşu gerçekleştirildi. Saygı duruşunun ardından direniş ve dönemin sendikal faaliyetlerini konu edinen bir sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi.

Konuşmalar 15-16 Haziran'dan günümüze işçi sınıfı ve sendikalar olmak üzere iki konu başlığı altında yapıldı. Büyük direnişten günümüze kadar süregelen sınıf hareketinin panoramasını

Direnişin en gözde ve güzel yanı ise **Hasan ve Nüsrân Dinçer** çiftinin beraber omuz omuza verdikleri direnişti. Yanyana verdikleri pozda beraber başladıkları direnişin sürdürmenin kararlılığını görmek mümkündü. "Ben eşimle daha bir güçlü direniyorum, eşim de benimle daha güçlü direniyor" diyen Hasan Dinçer "Biz hayatımızı ortaklaştırarak mücadelemizi de ortaklaştırdık" diyerek duygularını bize aktardı.

Yüzleri deviren bir direniş; ONTEX

Bir diğer ziyaretimiz ise Sefaköy'de bulunan Ontex direnişiydi. Ontex işçilerinin direnişe başladığı ilk günlerde yaşadıkları çekingenliğin bugün emarelerini dahi görmememiz bizlere direnişlerin ne kadar kapsayıcı ve öğretici olduğunu bir kez daha gösterdi. Yaptıkları konuşmalarla deneyimlerini aktaran işçilerin hemen her konuşmasında proletaryanın ustalarından alıntılar yaparak konuşmaları oldukça dikkat çekiciydi.

(İstanbul DDSB)

çizerken gerçekleşen direnişlerin altında gelecekteki bir sonraki direnişleri yarattığına dikkat çekildi. TARİŞ direnişinin işçi sınıfının ülkemiz topraklarında ilk aldığı yenilgi olduğu belirtilirken buradan çıkan deneyimlerle bahar ve eylemlerinin zafere ulaştığı belirtildi. 15-16 Haziran direnişinde Kaypakkaya'nın deneyimleri üzerine de konuşmalar gerçekleştirildi. Konuşmalarda Kaypakkaya'nın direniş ile birlikte ülkemiz işçi sınıfının dostlarının kimler olduğunu tespitini daha da neşeleştirdiği ifade edildi.

Legrand'da direniş!

Kartal: Gebze Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu bulunan **Legrand** fabrikasında 18 Mayıs günü direniş başlamıştı. 2 kadın işçi 18 Mayıs gününden itibaren kapı önünde direnişlerini karalı bir şekilde devam ettiriyor. İşten atılma sebepleri birçok direnişle aynı. Atılma sebepleri farklı gösterilse de asıl sebep sendikada örgütlenmek. 2 kadın işçi yaşadıkları baskıya rağmen Legrand patronlarının hesabını altüst ederek bu hukuksuzluğa karşı en net cevaplarını direniş başlayarak vermiş.

Selcan; 15 yıldır Birleşik Metal-İş Sendikası bu fabrikada örgütlü. "Sendika burada yıllardır örgütlü fakat örgütlü olmasına rağmen sürekli yetki sorunu yaşamaktaydı. Çünkü her toplu sözleşmeden sonra işten atmalar başlıyor ve işveren tehditle, baskıyla işçileri sendikadan istifa ettirmeye çalışıyordu. Sendika da bu duruma karşı çık-

mıyor, her seferinde sessiz kalıyor" diyor.

Fabrikada yaklaşık 400 işçi çalışıyor. Ağırlığı oluşturan kadınlar, çalışma koşullarının çok kötü olduğunu, psikolojik baskıya maruz kaldıklarını, çalıştıkları süreç içerisinde 7 kadın işçinin bebeklerini kaybettiği ve bu olayların üstünün örtüldüğünü söylüyorlar. Ugradıkları baskı karşısında sendikaya başvurduklarını ve aldıkları cevabın "Yetkimiz yok" olması üzerine ve bu duruma dur demek için çalışmaya başladıklarını ve 60 üye sayısını 220'ye çıkardıklarını ama sendikanın gene de sessiz kaldığını dile getiriyorlar. Kadın işçiler; "Buradaki direniş uzun soluklu olacak, bu belli. Ama biz kararlıyız sonuna kadar direneceğiz" diyorlar.

Ölüm kader değil!

1 Ocak 2011 tarihinden 7 Haziran 2011'e kadar maden ocaklarında 39 kişi ölmüş, 73 kişi yaralanmıştır. Daha geçen yıl Zonguldak'ta göçük altında kalan işçilerin cenazeleri çıkartılmadan maden işçilerine yeni ölümler reva görülmüştür. Devlet bu ölümleri kader olarak tanımlamaktadır. Oysa ki biz biliyoruz ki iş güvenliğini sağlayan küçük önlemler alınsa dahi ölümlerin bir kısmının engelleneceği aşikârdır. En basiti son yaşanan katliamda asansör telinin değiştirilmesi ölümü engelleyecekti. Ya da denetimlerin doğru düzgün yapılması gerekirken dönemin hükümeti seçim yatırımı olarak denetimleri aksatmış madencilere ise seçim çalışmalarında kapkara yüz ve ölümler, madencilerin eşlerine ve çocuklarına ise madenci türküsündekinin tam aksine ağlayan gözler bırakmıştır. Madencilerin ölümleri kader değildir. Devletin kar hirsından kaynaklı hiçe saydığı yaşamlar katliamın en büyük şahididir. İşçi ve emekçilere açlığı ve yoksulluğu dayatanlar bilmelidir ki kömür madenine sallanan yeraltındaki kazmalar günü geldiğinde onların köhnemiş düzenlerini parçalamak için sallanacaktır. Böylece gözleri ışıl ışıl çocuklar özgür geleceğe koşacaktır. (Bir ÖG okuru)

Sahtecilik ve taklit ürün kapitalist toplumda insanların yaşamının bir parçası haline getirildi. Maliyet düşürerek, daha fazla kâr için olmadık yöntemler kullanılarak sahte ürünler pazara sürülüyor ve kâr oranı yükseltiyor.

Haziran ayı başlarında Bodrum'da 4 Rus rehberin içtikleri sahte içki nedeniyle ölmeleri kaçakçılığı ve merdiven altı üretimi yeniden gündeme taşıdı.

Aslında bilinmeyen bir olgu değil merdiven altı üretim. Bir anlamıyla dokunal(a)mayan ya da sermayenin kârına ortak olana dokunulan bir durum söz konusu. Nedeni açık; sermayenin kârına dokunmak devletin ne harcına! Tekne turunu düzenleyen **Orkan Denizcilik Şirketi**'nin merkezi Alanya'da ve Türkiye'nin en büyük eğlence gemisine sahip bir turizm şirketi.

Kapitalizmin çürümüşlüğü ancak ölümlerle ortaya çıkıyor ve tartışılıyor. Malum her ölüm sümen altı edilemiyor.

Sahtecilik sadece içkide mi?

Sahtecilikte tahmin edilebileceği gibi Türkiye'nin dosyası oldukça kabarık. Kaçak olarak getirilen sigaraların içinden tahta tozu, küf, böcek gibi maddeler çıkıyor. İkinci sıra alkollü içkinin. Özel tüketim vergisinin yüksek oluşunun da etkisiyle en yaygın sahtecilik alanı. Birçok tehlikeli madde ile birlikte özellikle metil alkolün kör edici ve öldürücü etkisi var. Üçüncü sırada kozmetik ürünleri var. Saç dökülmesini engellediği söylenen ürünler cilt kanseri, sahte parfümlerle akciğer ve böbrekte ciddi sorunlar yaratıyor. İlaç ise dördüncü sırada yer alıyor. Uluslararası pazar hacmi 75 milyar dolar. Diyet, vitamin, viagra gibi ilaçlarda sahtecilik daha yoğun. Sahte ilaçlar internet ve çantacı olarak adlandırılan seyyar

satıcılar aracılığıyla satılıyor.

Marka Koruma Grubu'nun yaptığı bir araştırmaya göre Türkiye'de tüketicilerin yüzde 58'i taklit ya da kaçak mal kullanıyor. Bunların yüzde 31'i sahte malları işportadan, yüzde 22'si semt pazarından, yüzde 16'sı da sosyete pazarı denilen lüks semtlerdeki pazarlardan temin ediyor. Araştırma, insan sağlığına zararlı madde içeren gıdaların oldukça yaygın olduğunu ve alm gücü düşük olan yoksul emekçi halkın yaşadığı bölgelerde daha yoğunlaştığını gösteriyor. İnsanların tüketmek

Ürün sahte kâr gerçek

zorunda olduğu gıdalar üzerinden birileri kâr ederken bu ürünleri kullanan daha çok emekçi ve yoksul halkımız hastane köşelerinde kanser gibi amansız hastalıklarla pençeleşiyor ya da ölüyor. Kanser vahşet!

Sahte ve taklit ürünlerin denetiminden Tarım Bakanlığı ve Tütün ve Alkol Piyasasını Düzenleme Kurulu (TAPDK) sorumludur. Tarım Bakanlığı, ürünlerinde zararlı maddelere rastlanan firmaları "ticari sır" diyerek açıklamıyor. TAPDK'da 2003'te alkollü içki piyasasının özelleştirilmesinden sonra özel şirketlerin hızla artmasına paralel, birçok firmanın hayali adreslerle TAPDK'dan 656 bin bandrol temin ederek merdiven altı üretim yapıyor. Devletin sermaye üzerindeki denetimi... Buyurun cenaze namazına...

Bugün sahte ve taklit ürünler Türkiye'nin dört bir yanında ölüm saçıyor. Devletin çözüm yöntemi sermayenin kârına dokunmadan sorunu geçiştirmektir. Üç-beş baskın, bir iki denetim (o da kendi denetimleri dışında olana)... Sonrası yürü ya kulum! Ta ki yeni birileri ölene kadar. Temel olan kapitalist kârdır ve kâr karşısında insan hayatı işte bu kadar ucuzdur.

MÇD ve ATİK'ten sempozyum

İstanbul: 19 Haziran Pazar günü Maltepe'de bulunan Türkan Saylan Kültür Merkezi'nde Munzur Çevre Derneği ve ATİK'in birlikte örgütlediği "Doğanın ve yaşam alanlarımızın yok edilmesine izin vermeyeceğiz" şiarıyla bir sempozyum yapıldı. Çevre uzmanları, akademisyenler ve demokratik kitle örgütleri temsilcilerinin katıldığı sempozyum, ilk olarak HES karşıtı mücadelede öne çıkan Metin Lokumcu ve yine HES inşaatlarında yaşamını yitiren işçiler için saygı duruşuyla başladı. Ardından HES'lere

karşı mücadelenin konu edildiği bir belgesel gösterildi.

Nükleer santraller, HES'ler, suyun ticarileştirilmesi ve siyanürlü altın işletmeciliği konularında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nde Yrd. Doç. Dr. Teoman Tekkökoğlu, Nükleer Enerji Uzmanı Gazeteci Özgür Gürbüz, Sinoplular Derneği Başkanı Adnan Çakar, ATİK adına Ali Çiçek ve Ergene İnsiyatifi adına bir konuşmacı sunum yaptı.

Serbest Kürsü bölümünde söz alan Karadeniz İsyandadır Platformu sözcüsü Alp Temiz, sorunun enerji sorunu olmadığını suyun ticarileştirilmesi olduğunu ve birçok holdingin desteklediği Tema

gibi kurumların bahsedildiği gibi çevre kültürü oluşturmadığına dikkat çekti.

Munzur'un konu edildiği ikinci oturumda Dersim Üniversitesi'nden öğretim görevlisi Hevidar Alp, Ovacık Köy Dernekleri Komitesi adına Seyfi Çaresiz ve MÇD adına Ali Barmağçık katıldı.

Barınma Hakkı, Kentsel Dönüşüm ve Mücadele Deneyimlerinin konu edildiği son oturumda Av. Can Atalay, Dr. Şükrü Aslan ve Güleusu Gülsuyu Güzelleştirme Derneğinden Ali Danacı katıldı. Milyonlarca insanın yaşamını ilgilendiren yıkımlar ve buna karşı geçmişten günümüze yürütülen mücadelelerden örnekler verildi.

Karaduvar'ın "mazotlu" topraklarında üretim!

Karaduvar Mahallesi, Mersin'in merkezine bağlı bir mahalle, burada yaşayan insanların büyük bir çoğunluğu geçimini tarım ve seracılıktan sağlıyor; küçük bir kısmı da balıkçılıkla uğraşılıyor. **Yani toprağın ve suyun mahalle halkı için yaşamsal bir değeri var.** Geçimini topraktan sağlayan küçük üreticiler bir yıldan sonraki yıla bir şey artıramazken, banka vergileri, doğa koşulları, ürüne geçen hastalıklar ile uğraşırken son yıllarda bir de bunlara ATAŞ petrol eklenmiş durumda.

Mahalleye girdiğinizde mahallenin ATAŞ petrole ait rafineriler ile tamamen çevrelenmiş durumda olduğunu görüyorsunuz. Birbirine ellişer yüzer metre aralıklarla yapılmış rafineriler. Bir de bu koca petrol depolarının atıklarını görüyorsunuz, bir kanal oluşturulmuş bunun üzerinde kümelenmiş sinekler... Mahallemde birçok kişi bu duruma tepkiliyken durumdan henüz haberi olmayanlar da var. Biz de ATAŞ petrolün mahalledeki tarım alanlarına verdiği zararlar ile ilgili mahallede birkaç kişiyle söyleşi yaptık. Önce kanahın yanındaki yoldan giderken bir eve girdik.

- ATAŞ petrolün tarım alanlarına ve çevreye ne gibi zararları oluyor, biraz anlatabilir misiniz?

Süleyman Oğur: Sizin de gördüğünüz gibi mahallenin yanından gidiyor pet-

rolün atıkları. Hiç tarlanız filan bile olmasa yazın çok kötü bir kokusu oluyor, rüzgar estikçe o koku da geliyor. Bunun dışında çok fazla sinek oluyor, zaten Mersin'in havasını biliyorsunuz çok sıcak, bir de sinekten kaynaklı balkonlarda, damlarımızda yatamıyoruz.

- Peki yetkililere gittiğinizde bir sonuç alamıyor musunuz?

S. Oğur: Belediye'ye gidiyoruz, onlar bizi Devlet Su İşleri'ne gönderiyor. DSİ de tekrar belediye, öyle öyle oyahıyorlar. Bazen ölçüm yapmak için geliyorlar suda pislik var mı diye ancak ölçümü suya daha atıkların karışmadığı yerlerden yaptıkları için normal çıkıyor.

"Mahallenin alt yapısı da yok oldu!"

Süleyman Oğur'a teşekkür ettikten sonra mahallenin içine giriyoruz. Burada da Karaduvar Mahallesi Yardımlaşma ve Eğitim Derneği'ne girip dernek çalışanı olan **Fulya Gündoğan** ile konuşuyoruz ATAŞ petrol ile ilgili.

- Mahalledeki petrol şirketlerinin verdiği zararı anlatabilir misiniz?

Fulya Gündoğan: Aslında bu şirketler yerlerini biraz daha mahallenin dışına yapsalar kimsenin bir sorunu kalmayacak ama şirketler mahallenin

ortasından, insanların tarlalarının altından petrol atıklarını denize döküyor. Bundan kaynaklı insanlar kuyu suyu ile tarlalarını sulayamaz oldu. Kuyudan suyu çıkartıyorsunuz su mazot kokuyor, o suyla meyve-sebze mi sulanır, insanlar da mecburen ürünlerini şehir suyu ile suluyorlar, o da maliyetini artırıyor. Biz daha önceden kuyu sularını içme suyu olarak bile kullanabiliyorduk. Şimdi toprağın altında petrol atıklarıyla su karıştığı için ürünü suladığında öldürüyor. İnsanlar artık neredeyse tuvaletlerine giremeyecek durumda, tuvaletlerimiz mazot, benzin kokuyor. Özellikle yağmurlu günlerde çok fazla hissediyoruz. Bir de bu şirketlerin yaptıkları borular mahallenin alt yapısını tamamen öldürdü. En ufak bir yağmurda kanalizasyonlar yağmur suyunu çekemez oluyor.

- Bize zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz.

- Ben teşekkür ederim, kolay gelsin.

Canların "geri dönüşüm"ü olmaz

H. Merkezi: 11 Haziran günü yine kamyonet kasalarında 3 can daha ölümlerle tanıştı. Antalya'nın Gazi Bulvarı'nda hareket halinde olan kamyonetin başka bir kamyonet tarafından sıkıştırılması ile bir kaza meydana geldi. İçinde bir ailenin bulunduğu kamyon yaklaşık 30 metre sürüklendikten sonra alev aldı. Çıkan yangında baba ve iki çocuğu yanarak can verdi.

Onlar sabahın ilk saatlerinde hayalleri dönüştürmek için kâğıt topluyorlardı. Kâğıtları geri dönüşüme göndererek hayatlarında bir şeyleri değiştirip dönüştürme gayretindeydiler. Açlığın, yoksulluğun ölümlerle eşdeğer, kol kola gezintisiydi onlarınki; ancak bu şekilde umutlarını yeşertebilirlerdi. Ancak her yeşeren düşün ardından koşan çocukların kır gezintisi değildi onlarınki. Baba ile koyun koyuna, açlığa ve yoksulluğa eşdeğer gidene inat bir uğraştı. Onlarınki sömürücü sınıfların "bahsettiği" zulme karşı hayat fakültesinde doktoralarını yapmak. Geriye kalan ise bir kâr güdüsünün vahşeti ve yangınlar arasından yükselen bir ananın çığlıkları oldu.

Çıracılık, kalfalık dönemi bitti

Sömürüde, inkar ve tasfiye politikalarında ustalık dönemi hayırlı olsun(!)

Yüzde 50'nin zafer sarhoşluğuyla bir kez daha balkona çıkıp artık gelekselleştirilmiş konuşmalarından birini daha yapma şansını elde eden hazret, **Türk, Kürt, Zaza, Arap, Laz, Gürcü** 81 vilayetten hepimizi, sevgiyle selamlayıp kucakladı! 780 bin kilometrekarenin her bir zerresindeki bütün "milleti" **katılım noktasında gösterdikleri cesaret** noktasında kutladı.

Tüm medya, yorumcuları ve sunucularıyla hazır ol vaziyette bu meşhur konuşmayı bekliyordu zaten. Sandıkların tamamının açılmasının ve AKP'nin "zaferi"nin kesinleşmesinden sonra başbakan hazretleri eşi ve yaverleri ile birlikte AKP Genel Merkezinin arka cepheye bakan ve 3. kez başbakanın konuşmasına hizmet etmekten başka da bir şey için kullanılmayan balkonunda belirdi. Aslında herkes ne diyeceğini biliyordu, geçen seçimlerde olduğu gibi, kendilerine oy vermeyenlerin de başbakanı olacağını söyleyecekti, demokratikleşmeden, uzlaşmadan dem vurup aziz milletine methiyeler dizecekti. Nitekim aynen de beklenen oldu. Burjuva kalemşörlere her kelimedenden bir umut çıkarmaya çalışırken Başbakan, 2007 seçimlerinin ardından yaptığı konuşmaya benzer bir konuşmayla zaferini ilan etti.

Başbakan 22 Temmuz'dan sonra yaşananları unutmamızı istedi. Zaten malum düşünmezsen yoktur düsturunu ondan öğrenmek lazımdı. Ama bir sorun vardı, 2007 seçimlerinin ardından başbakanın yaptığı konuşma ve hemen ertesinde gündeme gelenlerin, yaşananların 2011'deki balkon muhabbeti sonrasında da yaşanmayacağına garantisini kim verecekti!

2007'de balkondan başımıza yağan taşlar

22 Temmuz akşamı "**Türkiye'm, yürüelim yeniden, daha güçlü Türkiye'm**" marşı eşliğinde sahneye çıkan Erdoğan, önce yine herkese şükranlarını bildirmiş, herkesi kucaklayacaklarını ilan etmişti. Tıpkı geçtiğimiz Pazar akşamı olduğu gibi şahsı ve partisi adına kimseye kırgın olmadığını, yeni bir sayfa açtıklarını, kapılarının herkese açık olduğunu büyük bir kadirşinaslık göstererek söylemişti. Bu konuşma hükümet şakşakçıları tarafından demokratikleşme manifestosu olarak değerlendirilmişti.

Oysa o sözler Kürt halkı başta olmak üzere tüm ezilenlerin başına taş gibi yağmadı mı? Daha seçim zaferinin sarhoşluğu geçmeden devlet başta T. Kürdistanı olmak üzere halka saldırılarının dozajını daha bir pervasızca

artırmadı mı? Tüm bir AKP dönemi boyunca siyasi tutsak sayısı yüzde 350 oranında artmadı mı? Üstelik bu artışın özellikle de son yıllarda gerçekleşmesi tesadüf müydü? Kürt sorununu çözeceğim yalanıyla ortalıkta "açılım da açılım" diye dolaşırken birden bire artık Kürt sorunu olmadığını ilan etmediler mi? Tabii öyle ya, "Kürt sorununu çözmüşlerdi, Kürt kardeşleri artık anadillerini rahatça konuşuyordu, daha önceden cezaevinde konuşamadığı Kürtçeyi artık serbestçe konuşabiliyorlardı".

Mahkemelerde "bilinmeyen dil" olarak yasaklanmasına bakmayın siz, Kürt ulusundan binlerce kişiyi hapsedenlere doldurunca onlara oradan başka Kürtçe konuşmak lazım gelmezdi ki zaten!

Velhasıl Erdoğan hazretleri, balkondan ne demiş olursa olsun, "**Tek dil, tek bayrak, tek vatan, tek devlet**" tekçiliğinden bir adım bile geri gitmedi, balkondan umut çıkarmaya çalışanların hevesleri aradan geçen 5 yıllık zaman diliminde bir kez daha kursaklarında kaldı. Ama onlar yine yılmadı.

Şimdi de 12 Haziran seçimlerinin sonuçlanmasıyla beraber yapılan 3. balkon konuşmasıyla umut tazeliyorlar.

Ustalık dönemi başladı! Vay halkın haline!!!

Başbakan ve devleti yeniden seçilir seçilmez bizi hiç de bekletmedi, hayal kırıklığına uğratmadı(!) Zira daha balkona çıkmadan önce saldırılar da başlamıştı. Kürt coğrafyasında seçim sonuçlarını kutlamak isteyen kitlelere polisin saldırıları sonucu onlarca kişi yaralandı. Şirnex, Êlih, Wan, Amed ve Riha'da gerçekleştirilen saldırılar, önümüzdeki 5 yılda karşılaşılabilecek olan muamelenin habercisi niteliğindedir. Üstelik de seçim günü yani aynı zamanda saldırıların devam ettiği gün daha yeni "**Demokrasi Bayramı**" ilan edilmişken...

Ayrıca yeni hükümet dönemlerinin ilk konuşmasında inkarı ve ret politikalarını ortadan kaldırdıklarını söyleyerek Kürt sorununun bittiğine dair söylemini tekrar etmiş oldu. Böylece ustalık döneminde emekçi ezilen halkı nelerin beklemiş olduğuna dair ilk ipuçları da gelmiş oldu.

Ustalık döneminden önce çıracılık ve kalfalık döneminde yaptıkları da yapacaklarının teminatı olan hükümetin bu dönemine baktığımızda halkı nelerin beklediğini görmek mümkün.

Çıracılık dönemi olan 2002-2006 ile ustalık dönemi olan 2007-2011 yıl-

ları arasında 812 kişi yargısız infaz, faili "meçhul", polis

şiddeti, toplumsal gösterilere saldırılar sonucu ölüm yaşandı. Aynı dönemde yani bir bütün AKP hükümeti döneminde 8.266 işkence ve kötü muamele şikayeti gerçekleşti. Yine 98.766 kişi gözaltına alınırken 13.875 kişi tutuklandı. (Rakamlar için kaynak ANF)

3. AKP döneminin de "ileri demokrasi" ucubeliği altında gözaltı, işkence ve kötü muamele, tutuklama ve infaz demek olacağından kuşumuz yok. Zira Erdoğan'ın kendisi söylemedi mi: "**Yaptıklarımız yapacaklarımızın teminatıdır!**"

Erdoğan, tüm dünyayı kasıp kavuran krizin "teğet geçtiğini" iddia ederken, yüz binlerce insan işsiz kalyordu, eve giren ekmek sürekli küçülüyor, cari açık sadece son bir yıl içinde yüzde 114 oranında artarak 29 milyar 779 milyon dolara ulaşıyor ve rekor kırıyordu. Bu konuda da yaptıkları yapacaklarının teminatıdır elbette "yeni" hükümetin.

Başbakan sınırları aştı

Erdoğan'ın konuşmasında dikkat çekici kısım ise ülkedeki seçim sonuçları ve AKP'nin "zaferi"nin "uluslararası boyutuna" yaptığı vurgu oldu. AKP sınırları aştı, zaferini Kahire'ye, Tunus'a, Saraybosna'ya, Lefkoşa'ya, Filistin'e taşıdı!!! Her nedense, kazananın sadece İzmir, İstanbul, Ankara, Diyarbakır kadar Saraybosna, Beyrut, Şam, Ramallah, Batı Şeria, Kudüs, Gazze vd. olduğunu iddia etti. Buraların gözlerini Türkiye'ye çevirmiş, gelen haberleri büyük bir heyecanla takip ettiğini ifade etti.

Bu ülke ve şehirlerin gözlerini Türkiye'ye dikip oradan gelecek haberleri neden beklediğini, kazananın aynı zamanda neden bu ülke ve şehirler olduğunu

anlamak zor

değil elbette! Yeter ki bu sözlerin kime ne mesaj verdiğini anlayalım. Zira bu sözleriyle Erdoğan, ABD'nin Ortadoğu ve Kuzey Afrika politikalarında hizmette sınır tanımayacağını ifade ederek emperyalist efendilerine mesaj gönderiyordu. Hizmete, bölgede TC'ye biçilen misyona oylarını artırmış vaziyette bir kez daha hazırım!!!

Helalleşelim, barışalım, kaynaşalım!

Başbakan tıpkı 2007 seçimleri sonrasında olduğu gibi "seçim sürecinde söylediklerimizi unutalım, barışalım, helalleşelim" havasındaydı. Yeni anayasayı tek başlarına yazmak, 330'un altındaki milletvekili sayısı (ki bunda T. Kürdistanı'nda yaşadığı hezimet belirleyici noktadadır) hayal olduğundan uzlaşma çağrısı yaparak "büyüklik" gösterdi, sivil topluma, medyaya, muhalefete istişare sözü verdi. Emek ve Demokrasi Bloğu'nun 6.6 şiddetindeki sarsıntısı sonucu haşmetlileri birden uzlaşmacı kesiliverdi.

Bu da "Kürt açılımı" adı altında bir gayret yaptığı görüşmeleri hatırlatıyor ister istemez insana. Sözde toplumun tüm kesimlerini dinlediklerini iddia edip, hiçbirini dikkate almayarak amaçlarının tasfiye olduğunu açık etmeleri gibi... Yeni anayasadan anladıkları da ülkenin, özellikle de bölge özgünlükteki görevleri nedeniyle emperyalistlerin yeni dizaynına uygun bir konum almak oldukları daha hazırlıklar başlamadan bellidir. Bunun için ne kadar ve kiminle uzlaşabileceklerini önümüzdeki süreçte göreceğiz.

Kürt halkı seçimlerle bir kez daha "sınırları" geçti!

Bir seçimi daha arkamızda bıraktık. 12 Haziran günü akşam saatlerinden itibaren neredeyse tüm halk televizyon başına kitlendi ve saniye saniye açılan sandıklardaki oy oranlarını takip ettik. Evimizde Roj TV olmadığı için seçim sonuçlarını tek taraflı yorumların yapıldığı burjuva-feodal kanallardan izledik. Bazen güldük, bazen şaşırдық, bazen de öfkelenedik. Özellikle T. Kürdistanı'nda gelişen her adımı daha dikkatli izliyorduk. Yüreğimiz televizyonları başına kitlenen diğer milyonlarca Kürt, devrimci, demokrat, yurtseverle birlikte atıyordu. Çünkü bölgede yaşanan her gelişme önümüzdeki süreci ve egemenlerin politikalarını etkileyecekti.

AKP bölgede kan kaybediyor

T. Kürdistanı açısından AKP'nin aslı inkar ve imha sürecinin yeni bir aşaması olan "açılım" projesinin sıvaları iyiden iyiye döküldüğü, belli bölgelerde esasının bile okunmadığı bir dönem oldu seçim süreci... Aynı zamanda yine bölge açısından AKP'nin "Kürt sorunu yoktur, Kürt kardeşlerimin sorunu vardır" söylemini sarf edecek noktaya geldiği ve ırkçı-şoven rengini iyiden iyiye belli ettiği bu seçim süreci AKP açısından turnusol kağıdı görevi gördü. Gittiği her Kürt ilinde protestolarla karşılandı, hatta Colemerg'te 200'ü geçmeyen bir sayıyla yaptığı miting yüzünden seçimin en büyük tokadını yedi.

2011 Newroz'u ile "sivil itaatsizlik" eylemlerinin startını veren Kürt ulusal hareketi ise hem eylem hem de seçim sürecinde izlediği politikalarla AKP'nin bölgede yaşadığı kan kaybını hızlandırdı. Kürt halkının senelerdir bu devletten çektiği baskı ve zulme, askeri ve siyasi operasyonlara karşı şehit vermek (Amed Bismil'de YSK'nın bağımsız milletvekillerinin adaylıklarına karşı verdiği karar sonrasında yapılan protesto eyleminde polis tarafından vurularak öldürülen İbrahim Oruç ve onlarca gerilla...) pahasına militan ve halka önderlik eden bir tarzda sokakta bir politika izledi.

Raundu Kürtler aldı

Kürt halkının daha hızlı bir biçimde politikleştiği bu seçim sürecinde gerek demokratik çözüm çadırlarının defa-

larca yıkılmasına rağmen tekrar kurulması gerek sivil Cuma namazları ile dini kullanan AKP'ye bu silahının ters çevrilmesi gerekse de Şırnak'ta 10 gerillanın asker tarafından kimyasal silahlarla katledilmesinin ardından hem TC'nin harita sınırlarını hem de zulüm sınırlarını aşması olayları "Filistin'imiz" T. Kürdistanı'nda cehennem sıcaklarının erken başlamasına neden olmuş. Ve yaz sürecinde bu "sıcaklık" daha da artacak gibi görünüyor.

Seçim sırasında devletin bölgede baskı, gözaltı, tehdit gibi saldırılarına devam etmesi, bölgede AKP'nin yaşadığı kan kaybını durduramadı. 2007 seçimlerinde "Bin Umut Adayları" ile DTP ve AKP dışındaki partilerin silindiği coğrafyada AKP, 2005 Diyarbakır konuşması sonrasında bulduğu rüzgârla sıçrama yapmış ve 15 Kürt ilinde oyların yaklaşık yüzde 48'ini elde etmişti. Kürt hareketi ise bu illerde 2002'ye göre bir miktar gerilemeyle yüzde 34 oy almıştı.

Bu seçimler, devlete karşı bir meydan okumaydı ve bu raundu Kürt hareketi kazandı. Ve aslında bu raunt boyunca yurtseverlerin izledikleri politikadan ve canla-başla yaptıkları çalışmalardan öğrenilecek çok şey var.

Devletin her saldırısında 7'den 70'e Kürt halkını sokağa dökmelerinin yanı sıra başta milletvekilleri olmak üzere yurtsever hareketin tüm temsilcileri de sokakta ve halkın yanındaydı. Beraber gaz yiyen, barikat kuran, taş atan, çatışan, işkence gören oldular. (Hatta polis bile tokatladılar!) Her Allahın

günü evlere baskın yapıldı/yapılıyor, insanlar sokaktan toplandı ve yurtsever hareketin kadroları beşerli, onarlı gruplar halinde hapisanelere konuldu. Buna rağmen hız kesmeden çalışmalar devam etti ve hareket Kürt halkı içinden yeni kadrolar yaratmayı başardı. Bu durum seçim sonuçlarına yansdı elbette... Seçim sonuçlarına göre tüm adaylar neredeyse eşit oy almış, ki bu, seçim çalışmasının nasıl titiz bir şekilde yürütüldüğünün kanıtı!

Şimdi rüzgarı önüne katmanın zamanı

T. Kürdistanı'ndan esen rüzgar, biz devrimcileri sorguya çekiyor. Bu seçimlerde yurtsever hareketin adaylarını destekleme kararımızın ve seçim sürecinde çeşitli ortak çalışmalarımızın etkisiyle bu sorguyu daha ciddi bir biçimde hissetmeye başladık. Kürt halkı ile yaşadığımız "dirsek temasının" dahi bizde yarattığı hareketlenmeyi daha üst noktalara çekmek için Kürdistan'dan esen rüzgarı yakalamalıyız. Çünkü görülen o ki özellikle 2000'den sonraki süreçte olduğu gibi önümüzdeki süreçte de devletin halka karşı tüm faşist mekanizmalarını devreye koyacağı nokta Kürt sorunudur. İşte halkın militan bir duruşla devletin karşısında durduğu nokta bizim duracağımız noktadır. Bu cehennem rüzgarıdır. Bu rüzgarın kıyısında kalıp, uçuruma yuvarlanmak da var... Bu rüzgarı önüne katıp halk ile beraber "sınırları" aşmak da... Seçim bizim!

(Bir ÖG okuru)

Kürdistan'da Seçim

Süreci Bilançosu

Amed: Seçim sürecinde gerçekleştirilen saldırılara baktığımızda binlerce kişi gözaltına alınarak yüzlercesi tutuklanmış, çözüm çadırlarına onlarca kez baskın yapılarak kapatılmıştır.

YSK'nın veto kararında halk, iradesine sahip çıkarak sokağa dökülmüş, polisin saldırması ile iki kişi yaşamını yitirerek 831 kişi gözaltına alınmış ve 174 kişi tutuklanmıştır. Ayrıca veto kararına ilişkin gerçekleştirilen eylemlere polisin saldırması sonucu **İbrahim Oruç** katledilmiştir.

Mayıs ve Haziran aylarında ise bu saldırılar katmerleşerek artmıştır. Mayıs ayında 1 kişi polis tarafından katledilirken 1.404 kişi gözaltına alınmış ve 505 kişi tutuklanmıştır. Hopa'da Erdoğan'ı protesto eden kitleye polisin saldırması sonucu, gaz bombasının etkisi ile **Metin Lokumcu** isimli emekli öğretmen yaşamını yitirmiştir. Haziranın başında ise Hopa'da gerçekleşen protestodan dolayı 31 kişi gözaltına alınarak 12 kişi tutuklanmıştır. Haziran ayının ilk 9 gününde ise toplam 309 kişi gözaltına alınarak 98 kişi tutuklanmıştır.

Şirnex'te kutlamalara

saldırı

H. Merkezi:

Emek Demokrasi ve Özgürlük Bloğu'nun, seçimlerde birçok bölgeden zaferle çıkması yerini coşkulu kutlamalara bıraktı. Bu zafere tahammül edemeyenler Şirnex merkezinde yine işbaşındaydı. Ömer Kabak Meydanı'nda yapılan kutlamalar sırasında kitleye yönelik el bombası ile saldırı gerçekleştirildi.

1'i ağır 12 kişinin yaralandığı saldırıda kitle ile polis arasında çatışma yaşandı. Şirnex Bağımsız Milletvekili **Hasip Kaplan** yaptığı açıklamada yapılan saldırının aslında halkın iradesine yönelik olduğunu, bu iradenin AKP hükümeti olmak üzere tüm devlet erkânını rahatsız ettiğini söyledi. Görgü tanıkları el bombasının meydana yakın olan bir damdan atıldığını belirtti.

Emek, Demokrasi ve Özgürlük Blok'unun Seçim Başarısı

Amed: 12 Haziran'da yapılan genel seçimlerde BDP'nin desteklediği 36 blok adayı meclise girdi.

Blok seçimde İstanbul'da 3 (Sebahat Tuncel, Sırrı Süreyya Önder, Levent Tüzel), Adana'da 1 (Murat Bozlak), Ağrı'da 1 (Halil Aksoy), Bingöl'de 1 (İdris Balukent), Bitlis'te 1 (Hüsamettin Zenderlioğlu), Amed'de 6 (Leyla

Zana, Hatip Dicle, Nursel Aydoğan, Emine Ayna, Şerafettin Elçi, Altan Tan), Hakkâri'de 3 (Esat Canan, Selahattin Demirtaş, Adil Kurt), Mersin'de 1 (Ertuğrul Kürkçü), Kars'ta 1 (Mülkiye Birtane), Mardin'de 3 (Gülseren Yıldırım, Erol Dora, Ahmet Türk), Muş'ta 2 (Sırrı Sakık, Demir Çelik), Siirt'te 1 (Gülten Kısa-

nak), Urfa'da 2 (İbrahim Binnici, İbrahim Ayhan), Van'da 4 (Aysel Tuğluk, Kemal Aktaş, Nazmi Gür, Özdal Üçer), Batman'da 2 (Bengi Yıldız, Ayla Akat Ata), Şırnak'ta 3 (Hasip Kaplan, Faysal Sarıyıldız, Selma Irmak), Iğdır'da 1 (Pervin Buldan) milletvekili çıkardı.

"Biz Kürt Mürt değiliz!"

Dersim: CHP Tunceli Milletvekili Kamer Genç, geçtiğimiz günlerde misyonuna pek de zıt düşmeyen bir açıklama daha yaptı. "...**Değiliz kardeşim. Biz Dersimliler Kürt değiliz! Çünkü Kürtler Şafii olur. Biz Şafii miyiz? Biz Türkoğlu, Türk'üz!**" dedi.

Bu söylemleri, hele de seçimler öncesinde söylenmiş olan bu sözleri Sabah Gazetesi yazarı Sevilay Yükselir'in 8 Haziran'daki köşe yazısında tüm kamuoyu öğrendi. Yükselir, 5 Haziran günü köşe yazısında Dersim'de seçimlere bağımsız aday olarak giren Ferhat Tunç'u desteklediğini ve Dersimlilere yakışacak tavrın bu olduğunu yazmıştı. Daha sonra CHP'den aday olan Kamer Genç yazının sahibi Sevilay Yükselir'i telefonla aramış ve "*Kimdir Ferhat Tunç? Saz çalmanın dışında ne yapar bu adam? Ne yapmış acaba Dersim için? Ne faydası olmuş bu adamın? 'Ben Kürt'üm, Dersim'liyim' demekle Dersimli mi olunuyormuş? Biz Kürt, Mürt değiliz kardeşim! Bizim Kürtlükle ne alakamız var? Bize ne Kürt meselesinden? Öyle bir mesele de yok ayrıca! Sen kim oluyorsun da Dersimlileri imtihana tabi tutuyorsun? Dersimli sana mı soracak kime oy vereceğini?*" diye bir açıklama yapmıştı. Yazara hakaret dolu sözler ettikten sonra "Dersimliler Kürt değildir, çünkü Kürtler Şafii olur. Biz Şafii miyiz? Biz Türkoğlu, Türk'üz" diyen Kamer Genç'in seçimler öncesi böyle bir şey yapması tabii ki tesadüf değildir. Üstelik yazıda Kürtlerle ilgili ya da Dersim'in Kürtlülüğü ile ilgili hiçbir şey söylenmemişken!

Yıllardır CHP'nin Dersim'de izlediği politika hep bu yönde olmuştur. "*Asıl Türk sizlersiniz! Siz Türkoğlu Türksünüz!*" Kürt karşıtı yürüttüğü politikalarla Kamer Genç, CHP'nin iki milletvekili çıkarmasını hedefliyordu ve de bunu başardı. '38'de Kemalist zihniyetinin yürüttüğü politika ve sonucu olan katliam, bugün farklı bir boyut alarak sonuca vardı. Ama yürütülen politika ve Kürt karşıtlığı aynı! Kemalist devlet Türkleştirmek istedikleri Dersim'i önce, Kürtlüğü de, Aleviliği de ağzına almayan Kılıçdaroğlu ile sonra da Kürt karşıtı yürüttüğü politikalar ile Kamer Genç'le yok etmek istemekteler.

Dersim'de seçimlere dair...

Seçimler blok cephesinden sorgulanması gereken sonuçlar ortaya çıkarmıştır. Bunların başında, bahsettiğimiz düzen partilerinin yeterince teşhirinin yapılması gelmektedir.

Devrimciler ve yurtseverler kadar düzen partilerinin de oldukça önem verdiği Dersim'de bir seçim süreci daha sona erdi. Düzen partileri açısından bölgede CHP ve AKP dışında diğer partiler varlık gösteremezken, bu iki faşist parti önceki dönemden daha güçlü bir şekilde kendini hissettirmiştir.

Özellikle CHP Dersim'de yıpranan ve teşhir olan yüzünü "Dersimli Kılıçdaroğlu" maskesiyle onarmaya çalışmıştır. Bu propagandayla Kılıçdaroğlu özellikle Aleviler üzerinde bir etki oluşturmuştur. Maalesef bu rüzgâr en çok memleketi Dersim'de etkisini göstermiştir. CHP milletvekili adaylarının isimlerinin dahi konuşulmadığı bir seçim sürecinde "**Dersimli bir başbakan olsun**" umuduyla evlerden "**Dersimli Kılıçdaroğlu**" sohbetleri eksik olmamıştır. CHP seçim çalışmalarında Dersim halkını, yaşadığı yoksulluğu kullanarak (yatırım yapma ve iş bulma yalanlarıyla) aldatmıştır. Bununla birlikte Emek Demokrasi ve Özgürlük Bloğu adayı Ferhat Tunç'a ve direkt Kürt halkına karşı yürüttükleri anti-propagandanın, Dersimlileri "Alevilik-Zazalık" bilginlikleriyle "Biz Kürt değiliz, Zazayız!" gibi, Kürt karşıtlığı yaptıkları çalışmalarında etkin rol oynamıştır.

Dersim'de azımsanmayacak bir oy alan diğer düzen partisi ise AKP olmuştur. Tayyip Erdoğan önceki seçimlerde olduğu gibi bu seçimler öncesinde de Dersim'e ilişkin açıklamalarda bulunmuş, buradan milletvekili çıkarma hayalini açıkça ortaya koymuştur. AKP, Fethullah örgütlen-

Dersim halkı öfkeli

Dersim: Dersim'de Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu Bağımsız Milletvekili Adayı **Ferhat Tunç**'un seçimi kazanamaması üzerine Cumhuriyet Meydanı'nda biraraya gelen yüzlerce kişi şehir merkezinde bulunan CHP seçim bürosuna doğru yürüyüşe geçti. "**Dersim onurdur, onuruna sahip çık**", "**Katil CHP**", "**Celladına aşık Dersim istemiyoruz**" sloganlarının atıldığı eylemde CHP seçim bürosu kit-

mesinin ayakları olan üniversite, özel liseler ve öğrenci yurtlarıyla Dersim'de etkisini artırmıştır.

Seçimler blok cephesinden sorgulanması gereken sonuçlar ortaya çıkarılmıştır. Bunların başında, bahsettiğimiz düzen partilerinin yeterince teşhirinin yapılması gelmektedir. Özellikle CHP'nin teşhirinde "oy kaybetme" ve "halkı karşımıza alma" gibi yersiz kaygılar etkili olmuştur. Bu durum öyle bir hal almıştır ki Kılıçdaroğlu'nun yüklendiği esas misyonu teşhir etmekten sakınarak adeta onun sözde dürüstlük maskesi güçlendirilmiştir. Bununla birlikte belirtmeliyiz ki yerel yönetimin çeşitli zaafının da, ortaya çıkan sonuçta etkisi olmuştur. Yine kitleye giderken zaman zaman yaşanan sorunlar, deneyimsizlikler ve yer yer halkı küçümseyen yaklaşımlar olumsuz bir tablo çizmiştir.

Partizan olarak biz kendi politikalarımız doğrultusunda ve gücümüz

le tarafından basıldı.

Kitle öfkeyle işçibirlikçilerden hesap soracağını bir kez daha yineledi. Blok Bağımsız Milletvekili adayı Ferhat Tunç, "Kılıçdaroğlu Başbakan olacak" propagandası ile halkın kandırıldığını ve seçilen 2 milletvekilinin Dersim'i temsil etmediğini söyledi. Tunç ayrıca, "**Dersim Kürdistan'dır. Kimse bunun aksini inkar edemez**" diyerek konuşmasını tamamladı. Eylem, Özgürlük Meydanı'nda sona erdi.

oranında etkin bir çalışma yürüttüğümüzü düşünüyoruz.

Faaliyetimizde kitleyle kurduğumuz ilişkilerde parlamentonun ve düzen partilerinin teşhiriyle birlikte blok adaylarını destekleme nedenlerimizi anlattık. Ayrıca bu süreçte örgütlenen taktimsel eylemleri seçim süreciyle birlikte ele aldık. Sürecin başında seçime ilişkin ikili bir çalışmayı planlamamıza rağmen, blokla yapılacak olan ortak çalışmalarda yetersiz kalıp, daha çok kendi çalışmalarımıza ağırlık verdik.

Son olarak "boykot tavrına" ilişkin birkaç cümle de olsa belirtmeliyiz ki; bu tavır, Dersim'de anlam bulmamış ve içselleştirilememiştir. Öyle ki bir önceki genel seçime oranla bu seçimlerde daha yüksek bir katılım olmuştur. "Kürt karşıtlığı" ile yürütülen "Zaza Kılıçdaroğlu" rüzgârı boykot tavrını da ortadan kaldırmıştır.

(Dersim Partizan)

Boykotçu köyler:

Hizmet alamadıkları, TEKEL'in kapatılması ve topraklarının hazineye geçmesini protesto eden 5 köy 2011 parlamento seçimlerini boykot ederek sandık başına gitmedi.

Köprü yoksa oy da yok!

Ağrı'nın Eleşkirt ilçesine bağlı Hürriyet ve Arıfbey köylerinde halk köylerine köprü yapılmadığı için seçimi boykot etti.

TEKEL boykotu!

Bitlis merkeze bağlı Koltik (Arıdağ) köyünde ise halkın tümü TEKEL'in kapatılması ve sarma sigara için tütünün yasaklanmasın-

dan dolayı sandık başına gitmedi.

Sulama barajı tamamlanmadı

Nevşehir'in Kozaklı ilçesi Doyduk köyünde 45 yıldan bu yana sulama barajlarının tamamlanmamasını protesto eden köylüler seçimleri boykot ederek oy kullanmadı.

Tarla ve bahçeler hazineye

Kayseri'nin Bünyan ilçesine bağlı 286 seçmenin bulunduğu Samağır köyü de boykot dedi. Köylüler tarla ve bahçelerinin daha önce hazineye geçtiğini ve bu nedenle mağdur olduklarını dile getirerek sandığa gitmedi.

Rakamlarla 2011 seçimleri

Kayıtlı seçmen sayısı: **50 milyon 356 bin 248**
Sandığa giden seçmen sayısı: **43 milyon 76 bin 213**
Geçerli oy sayısı: **49 milyon 467 bin 670**
Geçersiz oy sayısı: **888 bin 578**
Barajın altında kalan 12 partinin oy sayısı: **1 milyon 900 bin**

Seçimlerin ardından...

Amed: 2011 genel seçimlerinde BDP'nin de desteklediği bağımsız adayları destekleme kararımız öncelikle çokça tartışmayı da beraberinde getiren bir karar oldu. Genel seçimlerdeki boykot kararımızın yerine ilk defa bir genel seçimde bir siyasi hareketi destekleme kararına dönüşmesi özellikle kendi içimizde ve okurlarımızda tahmin edilen boyutlarıyla tartışmalara sebep oldu. Ülkemizde parlamentonun işlevi (işlevsizliği) bilindiği halde hangi sebeplerden kaynaklı BDP adaylarını desteklediğimiz üzerine kafa açıcı tartışmalar yaşandı.

Ulusal sorun konusunda eksikliklerimizin ve görevlerimizin üzerinde durduğumuz tartışmalar bizleri nitelik itibarıyla daha derin bir yaklaşıma götürmesi açısından oldukça önemli bir yerde durmaktadır. Bununla birlikte örgütsel anlamda da seçim çalışmaları toparlayıcı bir yerde durması açısından ayrıca üzerinde durulması gereken bir konudur. Çok sayıda okurumuz ile birlikte çalışmalara katılmamız etkinliğimiz açısından olumlu oldu.

Seçim bürolarında, mahalle meclislerinde çalışan halk ile ilişkilenmemiz,

zengin tartışmalar içerisine girmemiz, kendimizi onlara anlatmamız bizim için zengin deneyim ve olumluluk oldu. "Bizler çözümü mecliste görmüyoruz" dediğimizde halktan da aynı tepkiyi almamız ne kadar doğru bir yerde durduğumuzu ve destekleme kararımızın doğruluğunu gösteriyor.

Uzun yıllardır savaş pratiği içerisinde olan halkın ne devlete ne de onun meclisine ufak bir güveni ve beklentisi var. Elbette ki bir takım beklentiler içerisine girenler de yok değil. Ancak böyle beklentisi olanların bekledikleriyle halkın beklentisi birebir örtüşmüyor zaten. Sorunun çözümünde meclisin çok önemli olduğunu düşünenlere cevap halktan geliyor yine: "91 DEP sürecini unuttunuz mu?" diye soruyorlar hemen. "Sokaklarda katledilen in-

sanları unuttunuz mu?" diye soruyorlar.

Savaşın ve serhildanların politikleştirildiği bu halk, legal siyasetin garantörlüğünü gerillanın yaptığının bilincinde. Zaten legal siyasete bel bağlamıyor kimse. Çalışma yürüttüğümüz semtte ya her evden şehit düşen bir gerilla ya şu an gerillada bir yakını, ya sürgünde bir yakını ya da zindanda bir dostu, akrabası var. Gerillayla bütünleşen Kürt halkının en temel güvenesi de kuşkusuz yine gerilla oluyor. Bundandır ki gelen her gerilla cenazesinde devlete ve zulmüne öfke çığ gibi büyüyor.

Askeri ve siyasi operasyonlarda ısrar eden AKP'ye tepkiler çığ gibi Kürdistan'da. AKP'ye sandıklardan çıkan her oy insanların o kadar çok canını ya-

2011 seçiminden notlar:

* AKP üç ilden milletvekili çıkartamadı: Dersim, Hakkâri, Iğdır

* Amed'in Lice ilçesine bağlı Sine (Oyuklu) köyünde yıllarca eşleri tarafından oyları kullanılan kadınlar, ilk kez sandık başına giderek kendi oylarını kullandılar.

* Batman'da iki kişinin yaşadığı merkeze bağlı Yolveren köyünde seçim sandığı kuruldu. 72 yaşındaki Mehmet Alçun ve 71 yaşındaki Hame Alçun evlerinde oy kullandı. Seçim 10 dakikada tamamlandı.

* Partiler adına sandık başında müşahitlik yapan kişilerin partilerinin belli olmaması gerekirken, AKP'li müşahitlerin, üzerinde AKP yazan kalemlerle, CHP'li müşahitlerin ise kırmızı bileklikle ortalıkta dolaştıkları görüldü.

kıyor ki; Amed'de AKP'yi tabela partisine çevirmek için herkes elinden geleni fazlasıyla yapmaya çalışıyorduk.

Kürt halkının mücadeledeki ısrarı, düşman karşısındaki duruşu, tavrı, militanlığı bizlere hem örnek olması açısından hem de devrimci mücadele açısından T. Kürdistanı'nda çalışmalarımıza daha fazla hız vermemiz gerektiğini göstermesi açısından hayati öneme sahip bir yerde duruyor. Kürt halkıyla daha fazla bütünleşebilmek ve tek vücut olmak için attığımız bu adım sadece bir adımdır. Bu yönelimimizin bundan sonraki süreçte de devam etmesi bugünkü politikalarımızı ve yürüyüşümüze daha da güçlü kılacaktır.

Bursa'da

FAŞİST SALDIRI

Bursa: 5 Haziran günü Gökdeire Bulvarı'nda Emek ve Demokrasi Bloğu'nun Bursa bağımsız milletvekili adayı **Mehmet Deniz Büyük** için bir miting gerçekleştirildi. Binlerce kişinin katıldığı mitinge, BDP Muş Milletvekili Sırrı Sakık, EMEP GYK üyesi **Mustafa Yalçın** ve EDP Genel Başkanı **Ferdan Turgut** da katılarak birer konuşma yaptı.

Mitingden Yenişehir'e dönen BDP Yenişehir İlçe Teşkilatı ve üyeleri Yenişehir İlçe Merkezinde, Yenişehir HE-PAR Gençlik Kollarına üye faşistler tarafından saldırıya uğradı. Kolluk kuvvetleri ise saldırıyı yapanları değil saldırıya uğrayan BDP üyelerini gözaltına aldı ve gözaltına alınanlardan 2'sini tutuklandı.

Bursa BDP İl Örgütü **7 Haziran** günü Bursa Adliyesi önünde basın açıklaması yaparak, Yenişehir'de yaşanan faşist saldırı ve devlet yetkililerince yapılan sorumsuz açıklamaları ve polislin saldırıya seyirci kalmasını protesto etti. İl örgütü adına Bursa Eş Başkanı **Ayla Yıldırım** yaptığı açıklamada;

"Daha önce de üyelerimize yönelik yaşanan benzer saldırılar karşısında suç duyurusunda bulunduğumuz halde herhangi bir işlem yapılmamıştır" dedi. Yapılan bu açıklamaların ardından saldırının başını çeken bazı şahısların isimleriyle savcılığa suç duyurusunda bulunuldu. Eyleme **Partizan**, **EMEP**, **Halk Evleri**, **EDP**, **SDP**, **ÖDP** destek verdi.

Evler tamam, sıra çadırlarda

İzmir: Daha önce Kürtlerin evlerini yıkan İzmir Çeşme Belediyesi şimdi de çalışmak için 3 aylığına gelen romanların çadırlarını yıktı. Romanlar her yıl olduğu gibi bu yıl da 3 aylığına çalışmak için Konak ve Buca ilçelerinden Çeşme'ye geldiler. Ancak bu yıl zabıta ve polis işbirliğiyle çadırları yıkıldı. Çadırları yıkılan yaklaşık 30-40 aile; İzmir Romanlar Derneği'nden yardım istedi. Dernek sorunu çözmek için belediye ve

kaymakamlıkla görüşmek istedi ve dilekçe yazdılar ancak nafile! Konuyla ilgili açıklama yapan dernek başkanı **Abdullah Cıstr** "Biz de insanız, yaşam mücadelemize saygı gösterin" dedi ve ekledi: "Belediye yıkacak biz tekrar yapacağız! Burada mücadelemize devam edeceğiz!"

Bu arada Çeşme Belediyesi'nin evlerini yıktığı Ovacık Mahallesi'nde yaşayan Kürt aileler hala BDP'lilerin kurduğu çadırlarda kalıyor.

Barajlara karşı yürüyüş

Peri Suyu üzerinde daha önce yapılan **Özlüce** ve **Seyrantepe** barajlarının ardından şimdi de Pembelik barajı yapılmak istenmektedir.

Çok sayıda köyün ve inanc alanlarının sular altında kalacağı anlamına gelen bu baraj projeleri **5 Haziran** Dün-

ya **Çevre Günü**'nde **Peri Suyu Koruma Platformu** ve **DEDEF** tarafından düzenlenen eylemle protesto edildi.

Barajın etki alanı altındaki köylerden de çok sayıda kişinin katıldığı eylem Aşağı Doluca Köyü'nden sloganlarla başladı. Yürüyüş baraj şantiyesine kadar devam etti. Jandarmasının şantiye etrafına yığınak yaptığı gözlenirken kitle bu durumu "**Baskılar bizi yıldırma-**" sloganıyla protesto etti.

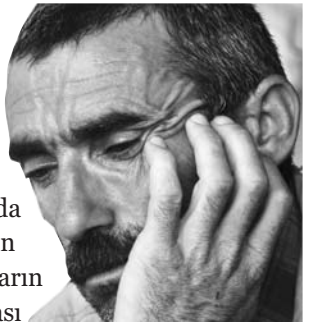
Burada yapılan basın açıklamasında; Dersim'in barajlarla insansızlaştırılmaya çalışıldığına ve buna karşı mücadelesinin kararlı bir şekilde sürdürüleceğine değinildi. (**Nazîmiye ÖG Okurları**)

Bir çocuk daha yaşamdan koparıldı

İzmir: TİHV tarafından yapılan "**Devlet 11 yılda 241 çocuk öldürdü**"

açıklamasının ardından bir çocuk daha patlamada yaşamını yitirdi. Amed'in Çermik ilçesinde çocukların bulunduğu cismin patlaması sonucu **Umut Petekkaya** olay yerinde yaşamını yitirirken; kardeşi Davut ve arkadaşı İbrahim Aytekin ağır yaralandı.

TİHV'in raporuna göre çocukları en çok kara mayınları öldürüyor. Rapora göre, hapishanelerde 20, faili meçhul cinayetlerde 18, gözaltında 3, kara mayınları nedeniyle 128, yargısız infazda, gösterilerde ve "dur ihtarına uymadığı" gerekçesiyle 72 çocuk yaşamını yitirdi. Raporda dikkat çeken şey ise öldürülen çocukların çoğunun Kürt olması...

Göğün yarısı

Kadını kim aşağıladı? Kim müstehcen?

İstanbul Basın Savcılığı, ABD'li yazar **Chuck Palahniuk**'un "Ölüm Pornosu" ("Snuff") adıyla Funda Uncu tarafından Türkçeye çevrilerek, Ayrıntı Yayınları tarafından basılan romanıyla ilgili "müstehcen" olduğu gerekçesiyle soruşturma başlattı. Sistemin "bilirkişileri" her konuda olduğu gibi "çocukları muzır neşriyattan korumak" amacıyla kolları sıvadı yani bir kez daha. Bu her şeyi bilir kişiler "çocukları koruma" kutusallığının arkasına gizlenerek "ahlak polisliğine" soyunmuş oldu. Ama şimdi konumuz bu değil. Belki daha sonra...

İçinde Diyanet İşlerinden gazetecilere kadar (2004'e kadar MGK'dan da bir kişi vardı) 10 kişilik bu kurul, kitap hakkında 8 sayfalık rapor hazırlayarak toplatılmasını isterken Ölüm Pornosu birçok dile çevrilmiş ve dünyanın birçok ülkesinde okuyucularla buluşmuştu bile. Yetişkinler için yazılan bir kitabın çocuk kitabı olarak satışa sunulmamış olmasına karşın çocukları "korumak" adına yasaklanmaya çalışılmasını da bir kenara bırakalım.

Amerikalı bir yazarı, Milli Eğitim Kanununa göre "Türk Milletinin milli, ahlaki, insani, maddi ve manevi kültürel değerlerini benimseyen, koruyan ve geliştiren; ailesini, vatanını, milletini seven ve daima yüceltmeye" çalışmadığı için mahkum etmelerini de kötü bir şaka olarak değerlendirelim ve unutalım.

Hatta Dünya Yazarlar Birliği (PEN) Türkiye Merkezi Yönetim Kurulu'nun "**ayın kitabı**" seçtiği sanat eserinde "cinselliğin nasıl-ne düzeyde yer alması" gerektiğinin, esasını devlet memurlarının oluşturduğu bir kurul tarafından belirlenmesi çarpıklığının, trajikomikliğinin eleştirisini de sanatçı, yazar vb. kişilere bırakalım.

Ama yine de kadın meselesi açısından bu ucube tartışmaya müdahil olmamak mümkün görünmüyor. Zira kitabı yayımlayan Ayrıntı Yayınları Genel Müdürü Hasan Basri Çıplak'ın kitap hakkındaki "kadın vücudunun metalaştırılmasına karşı şiddetli bir eleştiri içerdiğine" yönelik yorumunu birçok eleştirmen-yorumcu paylaşıyor. Ama yine de çok bilmiş sansür kurulu kitapta kadının aşağılandığını ve örf ve adetlerimize tamamen ters olduğunu iddia ediyor. Öyle ya edebiyatçılar onlardan daha mı iyi bilecek! Üstelik kitaptan alıntılardıkları pasaj tam tersini söylerken! "...bir hanım her halükarda bir adamın amacına hizmet edecek pasif bir nesneden öteye gidemez." Toplumsal bir gerçekliğe yapılan bu vurgu Türk örf ve adetlerine göre de aynen geçerli değil midir? O zaman itiraz neye? Bunun açıkça söylenmesine mi, cümlelerin başında kullanılan ifadeler mi? Her ikisine de herhalde.

Erkek şovenizminden malul kurul, "Bir pilici porno filmde oynamak istiyorsanız ona bir milyon dolar teklif etmelisiniz, bir herifi oynamak istiyorsanız, ona sormanız yeter" cümlesine de pek bir hayıflanmış, yorum yapamamış ama belli kadının aşağılanmasını engellemek için değil erkeklik gururuna dokunduğu için alıntılanmış.

Yani sistemin bu ikiyüzlü durumuna dair Kurul raporunda onlarca örnek sıralanabilir ama en çarpıcı kanıtı yine kendileri verdi bize. Kitabın çevirmeni **Funda Uncu**, savcılık talimatı ile polis tarafından karakola götürülerek ifadesi alındı. Ve biz de sistemin, kadının aşağılanmasına ne kadar da "hassas" olduğunu görmüş olduk bu vesileyle. Karakolda akla hayale gelmeyen sorularla karşılaştı Uncu. Hayatında Teksas Tommiks'ten başka kitap bildiği belirsiz polisler, kitabın adından yola çıkıp can alıcı, olayı aydınlatıcı sorularını sıralayıvermişler. "Sen manken misin? "Sen de buralara mı düştün?", "Sen böyle bir şeyi nasıl yazarsın?" (sorunun çevirmene sorulduğunu unutmayalım!) sorularıyla **Uncu ve mankenlik mesleğini yapan kadınlar şahsında** ve de devlet adına kadını aşağılayan sorularıyla 6 saat boyunca kitabın çevirmenini taciz etmeyi sürdürmüşler.

Sonuç olarak kitap hakkında Kurul tarafından hazırlanan rapor da kitabın çevirmenine karakolda sorulan sorular da düzenin "ahlak", "müstehcenlik" vb. konulardaki ikiyüzlülüğünün kanıtıdır sadece. Malum raporda da belirtildiği gibi her şey gizli olmalı. Kadını aşağılamak serbest, kadının nasıl aşağılandığını yazmak suç!

Dünden daha fazla alanları sahiplenmek gerek!

Yaşamın her alanında cinsiyetçi söylemlerle kuşatılıyoruz. Söylem düzeyinden öte cinsiyetçi bir şekilde yetiştiriliyoruz zaten. İçimize o kadar işlemiş ki tasvip etmesek de lakırdılarımızın çoğunda mevcut. Sistem tarafından sürekli yeniden üretilen cinsiyetçi kavramlar, biz kadınların hayatını yeterince alt üst ettiği yetmezmiş gibi toplumun biat ettiği (etmeye zorlandığı) iktidar sahipleri de zehirli bir cinsiyetçi telaffuz kullanarak insanların bilincini daha fazla karartır hale geldiler.

İktidarın verdiği güçle sarhoş olmuş bir başbakan. Öyle ki o kadar kendinden emin pervasız, fütursuz bir dille karşısındaki kalabalığa mevzu yorumluyor. Hopa'da meydana gelen olaylarda, atılan biber gazı sonrası kalp krizi geçirerek yaşamını yitiren Metin Lokumcu'yu xanmak için yapılan protesto gösterilerinde panzerin üzerinde görüntülenen kadın için söyleyecek sözü var. Çekinip sakınacağı bir şey elbette yok. Daha önce kadın cinsi üzerine yaptığı güzellikler hala kulaklardayken bir yenisini eklemekte sakınca görmüyor. Konya'daki konuşmasında, "*Bu sabah bakıyorum bir televizyon kanalında Ankara'da bir polis panzerine tırmanan bir tane kız mıdır kadın mıdır bilemem. Ve oradan panzer yet-*

miyormuş, oradan hızını alamıyor." Nedeniyle nasılıyla kadın konusunda kafası gayet açık Recep Tayyip Erdoğan'ın. Ona göre zaten bu cinsin tanımını anne, bacı, eş. İşte bunun için panzerin üzerine çıkıp ezber bozan kadını muhalif, devrimci kimliğiyle yorumlamıyor. Panzerin üzerindeki kadın olmasa, dili yine hayâsız olurdu ama kuşku götürmez bir gerçek ki cinsiyetçi söylemlere girişmezdi. Şimdi açıktan kadın düşmanlığını dışa vurmuş oldu. Kadın-kız ayrımını namuslu-namussuz, iffetli-iffetsiz olarak birbirine dikey ayırarak belden aşağı vuruyor. Böylece özneyi kimliksizleştirip, hiçleştiriyor. Eylemden ve eylemin amacından çok vurguyu kadın bedeni üzerindeki denetimden şekillendiriyor. Toplumsal belleğe sokakta, eylemde var olan kadınların nasıl olabileceği, ne olduğu belirsizliği üzerine algısını yerleştiriyor. Kadın cinsine yönelik sözlü şiddet uyguluyor yani. Çünkü o beyin, kadını politik özne olarak algılamaya alışkın değil. İlla ki politik olacaksa da üretmekten, hareketin içinde olmaktan ziyade vitrinde miat doldurmalı. O kalıplara uymazsan da olacaklar belli. Kadına şiddette sınır yok çünkü. Panzerin üzerindeki Dilşat

Aktaş'ın kalça kemiğinin nasıl kırıldığının hesabını veren de yok. O kadını o hale getirenlerin bilinçaltında nasıl bir kadın düşmanlığı yattığını bilemeyiz. Kendisinden boşanmak istediği, yemek pişirmediği için karısını öldüren adamda, orada kadının ne işi var ağzıyla konuşan bir başbakanda hepsi birbiriyle fazlasıyla özdeşleşiyor. Hepsini baştan sona bir zincirin halkaları. Ne de olsa aynı hamurdan yoğrulma, aynı sistemin kurbanları.

Başbakan kimliğimize dil uzatmakla haddini epeydir aşmakta aslında. Durmak yok yola devam şiarıyla "ustalık döneminde" de bu cinsiyetçi dilin haykırışlarını sık duyacağız. Bedenimizin, kimliğimizin ve seçimlerimizin yalnızca bize ait olduğunu anlamakta dirense de biz herkese anlatmaya devam edeceğiz. Bunun yolu da hiç şüphe yok meydanlar, sokaklar olacak. Dünden daha fazla alanları sahiplenmek gerekecek.

(İstanbul'dan bir YDK'lı)

"Toz bezi değil, ev işçisiyiz!"

İstanbul: 2009 yılından beri örgütlenmeye çalışan ev emekçisi kadınlar sendika kuruyor. Daha önce DİSK çatısı altında örgütlenmeye çalışan kadınlar önlere çıkan yasal engeller yüzünden sendikalı olamıyorlardı. Ancak hem güvencesiz hem esnek hem kayıtdışı çalışan ve bu sömürüye rağmen "iş" olarak dahi görülmemen bu alanda işçi cinayetleri, tacizler, hak gaspları artınca örgütlenme çabaları da arttı.

Temizlik, aşçılık, bakıcılık yapan; ancak iş tanımı olmadığı için genelde bunların hepsini birlikte yapmak zorunda kalan gündelikçi ev işçileri 15 Haziran günü İstanbul Valiliği'ne sendika için başvuruda bulundu.

Başvurunun ardından çeşitli kadın kurumlarının da desteği ile bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklamada Aralık ayında Kadıköy'de temizliğe gittiği evin penceresinden düşerek ölen **Gültekiye Özmen** ve 5 Mayıs'ta Maltepe'de onunla aynı kaderi paylaşan **Fatma Aldal**'ı anan kadınlar adına **Hatice Çiftçi** konuştu.

Çiftçi, "Büyük şehirlerin pisliğini Hanifeler, Nilgünler ve Şengüller temizliyor ama bu kadınlar en düşük ücretlerle ve insani olmayan çalışma koşullarına mahkûm edilmiş durumda" dedi.

Hizmetçi değil ev işçisi!

Hükümetler, patronlar ve sendikaların katıldığı yıllık Uluslararası Çalışma Konferansı'nda (ILC) yapılan oylamada, ev işlerinde çalışanlar sözleşmesi (Domestic Workers Convention) 16'ya karşı, 396 oyla kabul edildi. Sözleşmeyle dünyada sayıları yaklaşık 100 milyon kişi olduğu tahmin edilen ev çalışanlarının aşırı çalışma, doğum izni kullanma, sağlık sigortası gibi birçok işçi hakkını ilk kez elde edeceklerini belirtiyor. Sözleşmenin yürürlüğe girmesi için hükümetlerin onayından geçmesi gerekiyor.

HABERLER

Urfa'da yaşayan ve 8 aylık hamile olan Zekiye Ok isimli kadın, eşinin 10 bin liralık alacak meselesi yüzünden mahkemeye verildiği kardeşi tarafından zincirle dövülerek hastanelik edildi. Ok erken doğum endişesi ile hastanede müşahede altına alındı.

Amed Silvan'da yaşayan Halime Taşkıran isimli kadın "psikolojik sorunları olduğu" iddia edilen eşi tarafından yattığı esnada orakla başına vurularak öldürüldü.

Amed Silvan'da yaşayan Gurbet Dağ'ın pompalı tüfekte karın boşluğuna ateş ederek intihar ettiği iddia ediliyor.

6 Temmuz 2009 tarihinde kendisine işli ve sözlü tacizde bulunduğu gerekçesiyle 2 kardeşi polisler tarafından dövüldüğü iddiasıyla yargılandığı davada yine fatura kadına, kadının kıyafetine kesildi. Olayla ilgili ifade veren, olay tarihinde başsavcı vekili olan Fazlı Arslanalp "Olayı görmedim. Karakol-daki olaydan da bilgim yok. Aslı Hanım'ı adliyeye geldiğinde gördüm. An-nım'ı adliyeye geldiğinde giyilebi-cak kıyafeti mesai saatlerinde giyilebi-lecek bir kıyafet değildi. Kuralları zor-layan bir kıyafetti" diyerek kıyafetine göre kadına taciz veya tecavüz edilebi-leceğini iddia etmiş oldu!

Tokat'ta yaşayan Sevgi Ulu adlı ka-dın, evini basan eski eşi tarafından an-nesi Emine, babası Alaattin Ulu ile bir-likte tabancayla vurularak öldürüldü.

Antalya'nın Gazipaşa İlçesi'nde evi-ne içki içmeye çağırdığı arkadaşları ta-rafından 13 yaşındaki kızına yönelik cinsel tacize göz yuman baba(!) 25 yıl hapse mahkum edildi. Cinsel tacizde bulunan 3 arkadaşı ise 12 ile 13 yıl ara-sında hapis cezalarına çarptırıldı.

Yeni Demokrat Kadın'ın da örgüt-leyicisi olduğu Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu, Ankara'da 18 Haziran günü yaptığı yürüyüş ve basın açıklamasıyla kadın cinayetlerine ağır ceza verilmesi talebini yineledi.

"İktidar olmadan asla!"

"- Kadınların koruyucu kurum-ların hizmetlerinden tam haberdar olmalarını sağlayacağız.

- AKP'nin güdük bıraktığı sığın-maevlerini yaygınlaştıracacağız. Her ilde en az 1, büyük kentlerde her il-çede en az 1 sığınmaevi olacak.

- Kadına karşı şiddet uygula-yanlara ödünsüz hesap soracağız.

-Tüm kentleri, meydanlarımızı kadınlar için güvenli hale getirecek önlemler alacağız. Kadınlar sokağa çıkmaktan, kentten korkmayacak.

- 2023'e kadar kadınların işgü-cüne katılımını yüzde 40'a çıkara-cağız.

- Kadınlar eşit işe eşit ücret ala-cak, kadınların üzerinden ev içi ba-kım yüklerini azaltacağız.

- Her çocuğa kreş politikamız ile kadınların rahat bir şekilde çalış-masını sağlayacağız.

- Pozitif ayrımcılık siyaseti gü-deceğiz.

- Daha çok üst düzey kadın yö-netici olması için kota koyacağız, kadınlar diğer kadınların önünü açacak.

- Eğitimde pozitif ayrımcılık ya-pacağız.

- Kadın stklarla birlikte eğitim müfredatında da ciddi bir reform gerçekleştireceğiz.

- Yüzde 25 cinsiyet kotasını artı-racağız."

Ne kadar güzel sözler bunlar de-ğil mi? Her anımız erkek egemenli-ğinin gericiliği ile zehir olurken, her an yaşamın stresi altında yaşarken, sudan bir gerekçe ile yakınımızdaki bir erkek tarafından öldürülme kor-kusunu ensemizde hissederken, so-kakta yürürken dahi etraftaki taciz-kar bakışların altında kasılmaktan vücudumuza ağrılar girerken ne gü-zel geldi bu sözler... Tam ihtiyacımız olan ve senelerdir sokaklarda tüm kadın örgütlerinin anlatmaya/ger-

çekleştirmeye çalıştığı şey bu! Kadın olarak yaşamının artık korkulacak bir şey olmadığı zamanların hayali bu!

Peki bize bu güzel düşleri gör-dürmeyi hedef haline getiren kim-miş, bu açıklamayı kim yapmış tah-min edin bakalım! CHP genel baş-kanı Kemal Kılıçdaroğlu... Zaten Türkiye'deki tüm ezilenlerin savu-nuculuğuna soyunan bir "kahra-man"dan başkası bunu yapamazdı!

Ama zamanlaması bir hayli il-ginç... Özellikle son birkaç senedir kadın örgütleri sokaklarda bağıra bağıra bu sorunları dillendirirken bu konuya sırtını dönen, bulunduğu mecliste bu konuya dair değil bir ciddi muhalefet, dokundurma bile yapmayan bir partiden söz ediyoruz. Geçtiğimiz yıl Kasım ayında şiddet ile ilgili yasa tasarısı hazırlayan "Ka-dın Cinayetlerini Durduracağız Plat-formu" ile meclis önünde poz veren, kamera önünde birkaç damla gözya-şını döken yani konuyu kendi medya malzemeleri haline getirme çabası-nı da olan CHP, kadın platformu ile görüşmesinin ardından tek bir adım bile atmadı.

Şimdi ise hemen seçimlerden birkaç gün önce böyle ileri taleplerin yer aldığı bir rapor hazırlaması ne kadar samimi olabilir ki! Özellikle şiddet meselesini ön plana çıkararak, kadınlar için hayat-memat me-selesi olan bir konuyu utanmazca seçim malzemesi olarak kullanabili-yor. Bizim ülkemizde şimdiye kadar ne seçim vaatleri verildi! Ne yalan-lar söylendi seçim meydanlarında... Her seferinde köylünün umudu, iş-çinin emeği ile oynadılar. Şimdi de kadın örgütlerinin taleplerini seçim malzemesi olması için çalışıyorlar.

Sadece iki örnek verelim CHP'nin kadın politikalarında ne kadar samimi olduğunu gösteren...

Birincisi CHP eski genel başkanı Deniz Baykal'ı koltuğundan eden "kaset skandalı"nda arka plana itilen, "öteki/namussuz" ilan edilen, son seçimlerde milletvekili adayı ol-masına bile izin verilmeyen Nesrin Baytok'a partisinin yaklaşımı...

Toplum tarafından naletlenen ve medyanın olayda görmezden geldiği Baytok'u partisi CHP, kadın politi-kası gereğince sahiplenmek şöyle dursun; parti içinde dışlayarak ve seçimlere girmesine izin vermeyerek samimiyetini ortaya koymuştur. 29 Mart 2009 yerel seçimlerinde 181 belediyenin yönetimini ele geçiren CHP'nin, kaç belediyesinde ka-dın politikası yürüttüğü, bu beledi-yeler öncülüğündü kaç sığınma evi açtığını bilenebilir/görenebilir/işitene-niz var mı?

Uzun lafın kisası yukarıda bahsi geçen radikal işleri yapmak için illa da hükümet olmaya gerek yok! Za-ten çaktırmamaya çalışsa da kadın raporunu bile bir erkeğin açıkladığı erkek egemen CHP'de bu sorunu çö-zebilecek kafa yok!

Kadın cinayetlerinde bir tahliye kararı daha

Kadın cinayetlerinin büyük oran-da arttığı bu dönemde devlet, katil-leri tahliye etmeye, yaptığı tahrik in-dirimleriyle işbirlikçiliğe devam edi-yor. Geçtiğimiz şubat ayında bir ka-dın daha öldürüldü. Uludağ Üniver-sitesi Felsefe bölü-münde

okuyan 19 yaşındaki **Sema Kara-koca** 16 Şubat'ta doğum gününde ortadan "kayboldu". 1 Mart'ta bir göl kenarında kesilmiş bacaklarıyla bu-lundu. Sevgilisi ve arkadaşları olan toplam 5 kişi Sema'ya tecavüz edip, ardından tecavüz belli olmasın diye rahim bölgesini kesmişlerdi.

Karakoca'nın cesedinin bulun-masının ardından jandarma 150 ki-şinin ifadesine başvurdu.

Soruşturma sonucunda sevgilisinin de ara-

sında bulunduğu 5 kişi tutuklandı. Tutuklanmalarının üstünden daha iki ay geçmişken, 2 kişi delil yeter-sizliğini göstererek mahkemeye iti-raz etmesi üzerine serbest bırakıldı. Aynı durum gerekçe gösterilerek di-ğer sanıklar için de itiraz edildi. Ya-pılan duruşma sonucu 5 sanık da tahliye edildi. Vahşice katledilerek bedeni bir göl kenarına atılan Sema'nın katilleri "delil yetersizli-ğinden" serbest bırakıldı.

Devlet tıpkı Ayşe Paşalı cinaye-tinde olduğu gibi katilleri korumaya ve bunun sonucunda yeni cinayetle-re davetiye çıkarmaya devam edi-yor. Tahrik indirimleriyle, ceza in-dirimleriyle, yeni Semaların, Ayşe-lerin, Münevverlerin katledilmesine katillerin ödüllendirilmesine devam ediyor.

“Kadın mıdır kız mıdır uğraşmayalım, hepsini yok sayalım!”

“Kadın” kelimesine neden bu kadar takıntılılar? Çünkü “kadın” kelimesini hakaret olarak görüyorlar! Hele de söz konusu “evlenmemiş” bir genç

kadınca ona “kadın” demek erkek egemen anlayışın kadın cinsine biçtiği “ahlak” sınırlarının dışına çıkmak anlamına geliyor. O yüzden “kadın mıdır kız mıdır” derken hakaret etmek istemediğinin üzerine üzerine basıyor başbakan her konuşmasında! Bir de bakanlıktan “kadın” kelimesi çıkartılıyor, çünkü kadın birey olarak kabul edilmek istenmiyor. “Kadın birey değil; ancak ailenin bir parçası; annesi, evladı, eşi ya da bacısı olabilir” diyor resmen. Özellikle KSGM’nin lav edilmesi ile, kadına yönelik zaten yetersiz ve az olan çalışmalar/politikalar/araştırmalar bundan sonra iyiden iyiye azalacak anlaşılır!

Demek ki anlaşmalara ilk imza atan olmak yetmiyor!

Türkiye’nin başkanlığını yaptığı Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi, geçtiğimiz Mayıs ayında İstanbul’da bir toplantı düzenlemişti. Bu komite tarafından 7 Nisan 2011’de Strazburg’da

hazırlıkları sonlanan Kadına Yönelik Şiddet ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye Dair Avrupa Konseyi Sözleşmesi de İstanbul’da yapılan bu toplantının ikinci günü yani 11 Mayıs’ta imzaya açıldı. TC adına toplantıya katılan Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, bu sözleşmeye imza atarak, TC’yi sözleşmenin ilk imzacısı olma şerefine erdirdi!

O zaman da gazetemizde Türkiye’nin bu sözleşmeyi imzalaması, hatta ilk olarak imzalaması ile ülkemizdeki kadına yönelik şiddeti engelleyemeyeceğini, çünkü erkek egemen anlayışa karşı politika geliştirmeyen, aksine bu durumu besleyen bir anlayışla karşıya karşıya olduğumuzu yazmıştık. Keza tüm kadın örgütlerinin dile getirdiği bu gerçeklik, hükümetin bakanlıktan “kadın” ibaresini çıkarma pratiği ile kendini bir kez daha gösteriyor.

Demek ki neymiş! Sözleşmeye ilk imzayı atmakla kadına yönelik şiddetle mücadelede “dönüm noktası” yaşanmıyormuş. Aksine tersinden işleyen bir düzenek söz konusu... Sözleşme imzalarak kadın sorununu kabul ediyor görün ve ardından “kadın”ı yok sayarak inkar et!

(İstanbul YDK)

Seçim rüzgarlarının hızlı estiği 12 Haziran’ın hemen öncesinde yeni kabine döneminde bakanlıklarla ilgili yapacağı değişikliklerle ilgili bir açıklama yapan Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, “Biz muhafazakar demokrat bir partiyiz. Bizim için aile önemli” dedi; **Kadın ve Aileden Sorumlu Devlet Bakanlığı**’nın yerine **Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı** kurulacağını açıkladı. Açıklamaya göre, **Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü** (KSGM) de lav edilerek; Aile ve Toplum Hizmetleri Genel Müdürlüğü, Çocuk Hizmetleri Genel Müdürlüğü, Özürlü ve Yaşlı Hizmetleri Genel Müdürlüğü, Şehit Yakınları ve Gaziler Dairesi Başkanlığı ve Sosyal Yardımlar Genel Müdürlüğü ile birlikte bu bakanlık bünyesinde konuşlandırılacak.

“Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’nin kadına yönelik şiddetin aile içi problemlerden ibaret görülemeyeceğini, bir insan hakkı ihlali, ayrımcılık ve kadın erkek eşitsizliğinin göstergesi olduğunu vurgulayan kararlarına, Türkiye’de her gün en az beş kadının

öldürüldüğü gerçeğine rağmen kadın bakanlığının kaldırılması kadın erkek eşitliği ile ilgili devlet politikalarına son verildiğinin ilanıdır.” Başbakan tarafından açıklanan kadın bakanlığının kaldırılması kararını böyle yorumluyor Av. Hülya Gülbahar bir söyleşisinde. Gülbahar’ın da söylediği gibi iş yapmanın ilanı olan bu karar, kadın sorununun bundan sonraki süreçte yok sayılmaya devam edileceğini de ilan ediyor.

Nasıl Kürt sorunu yoksa kadın sorunu da yoktur! Nasıl işsizlik yoksa kadın sorunu da yoktur! **Kriz olmadığı gibi kadın sorunu da yoktur!** İnkâr üzerine kurulu bu zihniyet söz konusu kadın olduğunda daha da titizleniyor, kelimenin kendisini inkar kadar gidiyor. Zaten “**adam mıdır değil midir**” belli olmayan ve Ankara’da Hopa olaylarını protestoları sırasında gözüne çıkan bir kadını “kadın mıdır kız mıdır” diyerek kendince aşağılamaya çalışan bir başbakana, kadına yönelik şiddeti münferit olarak gören bir anlayışa yakışan budur!

Uluslararası Af Örgütü’nden LGBT bireylerle ilgili rapor

H. Merkezi: Uluslararası Af Örgütü 21 Haziran Salı günü açıklayacağı “*Ne bir hastalık ne de bir suç: Türkiye’de lezbiyen, gey, biseksüel ve trans bireyler eşitlik istiyor*” başlıklı raporunda Türkiye’de yaşayan LGBT bireylerin nasıl taciz ve ayrımcılığa maruz kaldığını gözler önüne serdiği öğrenildi. İstanbul’da düzenlenecek Onur Haftası’na denk gelecek şekilde açıklanacak rapor, LGBT bireylerin iş yerinde uğra-

dıkları ayrımcılık ve polis tarafından yapılan taciz ve xsaldırılara yer veriyor. Ayrıca, mahkemelerin şiddetli saldırıların mağduru olan LGBT bireyleri nasıl korumadığını inceliyor.

Uluslararası Af Örgütü raporda cinsel yönelim ve cinsiyet kimliği nedeniyle yapılan ayrımcılığı yasadışı kılacak Türkiye’de yeni anayasal değişikliklerin yapılması için çağrıda bulunuyor. Af Örgütü, ayrıca, LGBT bireylere “nefret suçu”

mağduru oldukları zaman tam korumaya sağlayacak reformların düzenlenmesini talep ediyor.

Bunlara ek olarak, rapor trans kadınların cinsiyet kimliğinden dolayı sistematik taciz ve cezalandırmalara varacak şekilde polis tarafından keyfi cezalara mahkum edildiklerini gösteriyor. Bu uygulamalara itiraz edenler polis şiddetine maruz kalma riski taşıyorlar.

(İstanbul YDK)

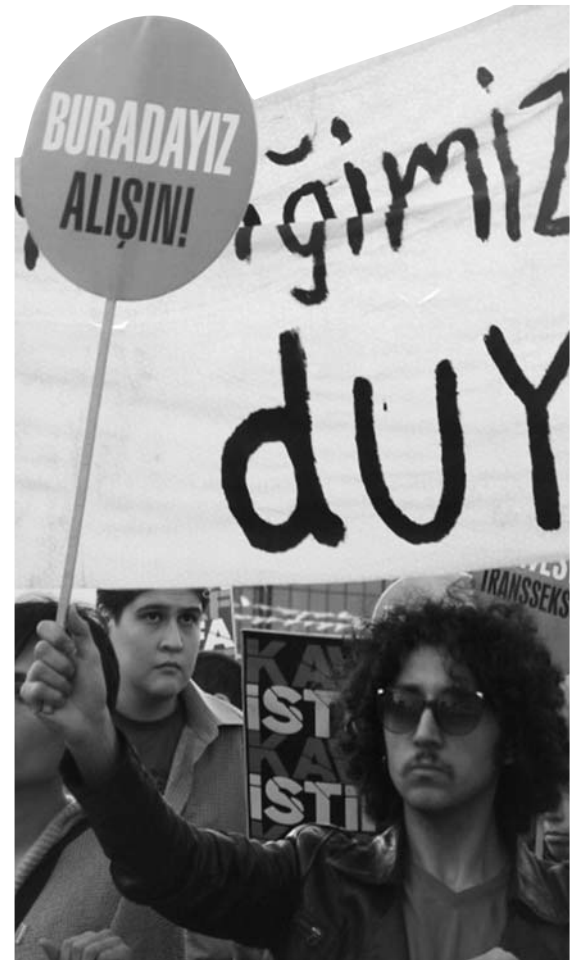
“Onur Yürüyüşü” standına onursuz saldırı

Kadın Kapısı ve LGTT İstanbul Dayanışma Derneği, 19 Haziran’da ikincisi yapılacak olan “**Trans Onur Yürüyüşü**”ne çağrı amacıyla Galatasaray Meydanı’nda stand açtı. Stand resmi olarak izinli olmasına rağmen

sivil polis ve zabıta tarafından 14 Haziran günü zorla kaldırıldı.

Açılan stand saldırı sırasında, saldırganların pembe kimliğe sahip kadın arkadaşlarına bilerek “Beyefendi” diye hitap ettiğini söyleyen LGBT bireyler, bu

yaklaşımı kınadı. “Biz herkes eşcinsel olsun, eşcinsellik güzel bir şeydir demiyoruz. Biz sadece cinsel kimliklerimizi kendimiz seçmek istiyoruz ve nefret cinayetlerinin durdurulmasını istiyoruz. Bu istek çok doğal ve masum bir istektir” diyerek olaya tepki gösterdiler.

FATMA ACAR YOLDAŞIN ANISINA...

Eğer bu düzene karşıysanız o zaman bu düzeni değiştirecek olan da sizsiniz. Bu da **yeni insan** olmak demektir. Yeni insan demek direnen, ileriye bakan, değişen ve değiştirendir. Direnen insanın bugünkü misyonu ise halk savaşıyla sömürüye ve zulme göğüs germektir. Halk savaşı da halka demokrasi ve kurtuluşu getirecek tek yol demektir.

Günümüzde emperyalizm günlük yaşam tutkusu dışında yaşam diye bir şey bırakmayıp gününbirlik yaşama mahkûm etmektedir. Böylece halk daraltılmış, dağıtılıp örgütlenmeden uzak hale getirilip bu sisteme entegre edilmiştir.

Dilek (Fatma Acar) yoldaş tam da bu duruma karşı çıkarak TKP/ML saflarında örgütlenip, yeni insan olmanın adımlarını atmıştır. Çünkü bu toplumun yarattığı kadının kurtuluşu halk savaşında gerillada TİKKO saflarında olduğunu görmüştür.

Dilek yoldaşın da içinde olduğu tim Ovacık grubu olarak belirlendi. Ovacık timi kendi toplantılarını yapıp nasıl daha nitelikli bir faaliyet yürüteceğini tartışıyor ve kararlar alıyordu. Ben ve Kinem yoldaşın alana nasıl adapte olacağını ve nelerle karşılaşacağımızı tartışmaları ve çözümleri ortaya konulu-

yordu. Toplantının en heyecanlı gündemi Ovacık timinin kendisine isim seçmesiydi. Bu isim uzun tartışmalar sonucu "Ovacık taburu" olarak belirlendi.

Ovacık taburu son hazırlıklarını yapıp çıkmıştı yola. Ben ve Kinem yoldaş, grubun iki acemisi olarak yeni bir alana gitmenin heyecanı ile sürekli sorular soruyorduk. Diğer yoldaşlar da bizdeki bu heyecanı görüyor ve bunun bilincinde olarak bizlere yaklaşıyorlardı. Günler ben ve şehit Kinem'in yeniliğimizin "eskimesi" ve alandaki görevlerimizi yerine getirmek için verdiğimiz çaba ile geçip gidiyordu.

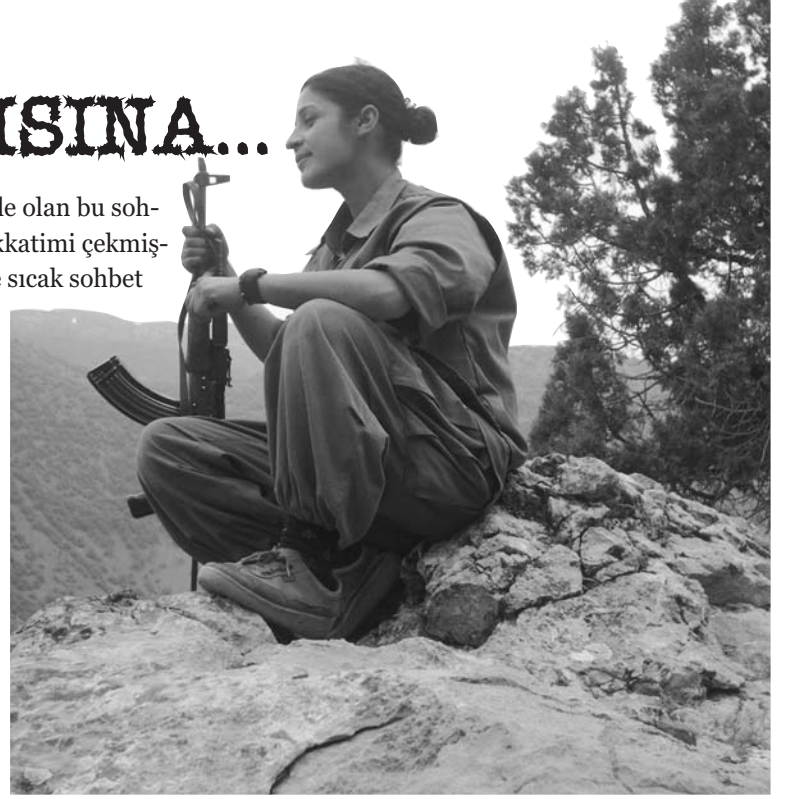
Faaliyet alanında en temel görevimiz kitlelere gitmek, onlarla bir araya gelip onlara politikalarımızı ve halk savaşının gerekliliğini, zorunluluğunu anlatmak, harekete geçirmek, örgütlemek ve savaşa katılmalarını sağlamaktı. İşte böyle bir amaçla Ovacık'ta girdiğimiz bir köyde şehit Kinem ve şehit Munzur yoldaşlar savunma için köyün dışında, uygun bir yere konumlandı. Dilek yoldaş ve biz bir eve girdik.

Evdekiler bizim TİKKO'cu olduğumuzu biliyorlardı. Bu yüzden bizi gördüklerinde çok sıcak bir selamlaşmanın ardından sohbet başlamıştı. Dilek yoldaş evdeki ana ile konuşuyordu. Dilek

yoldaşın ana ile olan bu sohbeti benim dikkatimi çekmişti. Ana ile öyle sıcak sohbet ediyorlardı ki Dilek yoldaş sanki ananın bir kızı, bir akrabasıymış gibi sohbet ediyorlardı.

Ananın eline sıcak su dökülmüştü ve elinde 1. derecede yanık oluşmuştu. Dilek yoldaş sağlık bilgisini kullanarak ananın eline pansuman yapıyordu. Pansumanı bitirdikten sonra düşmanın gerek askeri, gerek politik ve gerekse de kültürel saldırıları üzerine düşünceler belirtiyor, görüşlerimizi aktarıyordu.

Evden ayrılma vakti gelmişti. Evden çıkarken anaya elini temiz tutması ve yanık kremi sürekli kullanmasını vurguluyordu. Evden çıkıp, savunma grubu ile birleşip yola koyulduk. Noktaya vardığımızda Dilek yoldaşa hemen sormuştum: "Nasıl böyle onlardan biriyimisin

gibi yaklaşabiliyorsun? Bunu nasıl başarıyorsun?" Verdiği cevap tam da bir TİKKO'cuya yaraşır bir cevaptı: "Dersimli değilim diye onlardan biri olmadığım anlamına gelmez. Onların acılarını yaşıyor ve onların savaşını veriyorum" demişti.

Ve o, Dilek yoldaş, 2 Şubat 2011'de Eylem, Emel, Özlem ve Sevda yoldaşlarla birlikte halk savaşçıları Munzur yoldaş, Kinem yoldaş ve diğer şehitlerimizle buluşarak şehitler kervanında yerlerini aldılar.

(Dersim'den bir Partizan)

Kürt öğrencilere linç girişimi

H. Merkezi: Yozgat Bozok Üniversitesi'nde okuyan Kürt öğrencilerin memleketlerine dönmek için aldığı otobüs bileti gasp eden firma görevlileri tarafından linç edilmek istendiği belirtildi. Olay şöyle gelişti: 2 gün önce oy kullanmak için memleketlerine dönmek üzere bir firmadan otobüs bileti satın alan öğrenciler, otobüsün hareket saatinde Yozgat Otagarı'na gittiklerinde, "**Biletiniz başkasına satıldı**" yanıtı aldı. Bunun üzerine paralarını isteyen öğrenciler bilet ücretini de alamayınca firma yetkilileri ile tartışmaya başladı.

Tartışmanın büyümesi üzerine "Burayı teröristler bastı" diye çevredekileri firma görevlilerinin kışkırtmasıyla 15 öğrenci onlarca kişi tarafından linç edilmek istendi. Polis otosunun hemen yanında yaşanan olay sırasında polislerin ise müdahale etmediği bildirildi. Öğrenciler linç girişiminde kendi imkanlarıyla kurtularak hastaneye gitti. Yozgat Devlet Hastanesi'nde tedavi gören öğrenciler hala şehirden çıkmadıklarını ve can güvenliklerinin olmadığını söyledi.

11 Haziran Cumartesi günü Menemen'de faaliyetçimiz olan üç liseli yoldaşımızın ailelerine bizzat emniyet tarafından uyarı ve tehdit kağıdı verilmiştir. Kağıtta; "*Sayın Veli: Bu size yazdığımız bir bilgilendirme notudur. Üniversite öğrenimine başlamak üzere olan çocuğunuz .....nın durumuyla ilgili bilgi sahibi olmanız gerektiğini düşünerek kaleme alınmış bir yazıdır.*

Çocuğunuz Menemen'deki çeşitli kafelerde yasadışı TİKKO örgütü mensubu olan şahısların önderlik ettiği siyasi içerikli toplantılara katılmaktadır. Bu tür faaliyetleri kontrolsüz olarak yani ailelerin bilgisi dışında devam etmesi durumunda ileride gözaltı ve tutuklanma gibi üzücü sonuçlar doğuracağımı bildiriyor, sizlerin çocuklarınıza sahip çıkmanızı öneriyoruz. Çocuğunuzun politik konulara duyarlı olmasını hoş karşılayabilirsiniz. Ancak bu durumun ileri boyutlara yani illegalite (terör örgütleriyle ilişkili) boyutlarına kadar uzanmasını herhalde istemezsiniz. Bu örgüt silahlı faaliyet göstermekte ve

Baskılar bizi yıldırılmaz!

zaman zaman kendi mensuplarını infaz etmektedir. Aynı zamanda bu faaliyetlere zaman harcayan öğrencilerin ders çalışmaya fırsat bulamadığından okullarında başarısız olduğu görülmüştür.

Fazla geç kalmadan; çocuğunuzun eğitim-öğrenim hayatına sağlıklı bir şekilde devam etmesi için sizlerin çaba sarfetmesini rica eder,

Saygılar sunarız" şeklindeki yazılar aile içi sorun çıkmasına yönelik ve yoldaşlarımızın faaliyetlerini engellemeye çalışan saldırılardır.

Polis bu tutumuyla bize ne kadar tahammülsüz yaklaştığını ve gençliğin örgütlenmesinden ne kadar korktuğunu belli etmiştir. Sistem halk gençliğinin ekonomik, akademik, demokratik ve ilerici taleplerine saldırmaktadır. Fakat biz YDG olarak meşruluğumuzdan aldığımız güçle tüm bu saldırılara ve baskılara rağmen halk gençliğini örgütleme çabamızdan vazgeçmeyeceğiz ve pratik faaliyetlerimizi yoldaşlarımıza daha sıkı kenetlenerek devam ettireceğiz.

(Menemen Liseli YDG)

Basın toplantısı

11 Haziran günü önce 3 YDG'li arkadaşımıza devamında 9 arkadaşımıza gelen tehdit ve uyarı içerikli mektuplarla ilgili İHD'de basın toplantısı gerçekleştirdik. İHD adına konuşma yapan **Nejla Şengül** on binlerin sokağa döküldüğü şifre eylemlerinde ve 1 Mayıs

gibi meşru eylemlere katıldığı için evlere bu tarz tehdit mektuplarının yollanmasının yeni bir yöntem olduğunu belirterek daha önce de bu tarz şikayetler aldıklarını, fakat bu şekilde fotoğraflarla belgelenmiş mektupların yollanmasının yeni bir yöntem olduğunu belirtti.

Şengül'ün ardından **Yeni Demokrat Gençlik** olarak yaptığımız basın açıklamasında; "Yeni Demokrat Gençlik halk gençliğinin ekonomik, demokratik, akademik ve siyasi sorunlarını gündemine alan ve bu anlamda meşru bulduğu her alanda kendini ifade eden bağımsız demokratik bir kitle örgütüdür. Bizlere yönelik geliştirilen bu saldırılarla hem YDG faaliyetini engelleme hem de açık seçik YDG'yi terörize amacı güdülmüştür. Fakat bizler bu çabayı güdenleri sokak ortasında kemikleri kırılıncaya kadar dövdükleri kadınlardan, meşru eylem alanlarında katlettikleri insanlardan, düşündükçe, konuştukça, sorguladıkça başımızın üzerinde sallanan coptan tanyor, terörü bu tanışmışlık ile tanımlıyor, asıl terörist kim diye sorgulamadan da edemiyoruz" dedik.

Ayrıca bir yoldaşımız da bir okurumuza gelen bu tehdit mektubu için polis karakoluna gittiğini ve mektubun ne demek olduğunu sorduğunda polislin "**Arkadaşlarımız size şaka yapmıştır**" cevabını aldığını belirtti.

(İzmir YDG)

ABD, Suriye'ye işgal hazırlığında!

Kaynayan kazan Suriye'de halkın direnişi, devletin katliamı eşliğinde hız kesmeden yol almayı sürdürüyor. Eylemler neredeyse Suriye'nin tamamında gerçekleşiyor. Bir süredir eylemlere tanklarla saldıran Beşşar Esad, bunun yanında Cisir El Şuğur'da olduğu gibi kasabalara giriyor, suları zehirliyor, adeta bir işgal ordusu gibi hareket ederek önüne çıkan her şeye saldırıyor. Aylardır devam eden eylemler bugün artık özellikle de Türkiye açısından yeni boyut kazanmış durumda. Beşşar Esad'ın zulmünden kaçan binlerce Suriyeli Türkiye'ye sığındı. Bu mülteci akınının önümüzdeki günlerde devam edeceği öngörülüyor. Hatta kimi kaynaklara göre 1 milyona yakın insanın Türkiye'ye sığınacağı iddia ediliyor. Bu durum Suriye'deki gelişmeleri deyim yerindeyse "adım adım" takip eden Türk egemenleri açısından niyetlerin artık daha açık bir şekilde tartışılması için uygun ortamı da yaratmış görünüyor.

Türkiye: Daha fazla sessiz kalamayız!

Mülteci akınına karşı önceden hazırlık yapan TC'nin, Beşşar Esad rejiminden kaçan Suriyelilere yönelik "ilgisi" gözlerden kaçmıyor. Dışişleri Bakanlığı Ortadoğu'dan sorumlu Müsteşar Yardımcısı Halit Çevik'in "Eğer sınırdan geçip, Türkiye'ye sığınmak isterlerse, biz gereken kolaylığı sağlayacağız" sözleri de bunu ispatlıyor. Türkiye, yalnız mültecilere kapısını açmıyor aynı zamanda internet ve haberleşmesinin engellendiği Suriye'deki gelişmelerin mülteciler üzerinden dünyaya duyulmasına aracılık yapıyor. İsyanın ilk gününden bu yana Beşşar Esad'ın değişime önderlik etmesi gerektiğini açıklayan Türk egemen sınıfları, ABD'nin de Beşşar Esad'ı gözden çıkarması ile bu söylemlerini sertleştirdi. Başbakan Erdoğan'ın ATV'de yayınlanan bir söyleşide sarf ettiği; "Biz Suriye'deki gelişmelere daha fazla sessiz kalamayız. (Baas rejimiyle) İki ilişkiler ilelebet süremez. Şu veya bu şekilde askeri müdahale dahil, çocuk katili Baas rejimine karşı en sert tedbirlerin masada olduğunu ümit ediyorum" sözleri de bunu gösteriyor.

Birçok köşe yazarının (Cengiz Çandar, Murat Yetkin vb.) Suriye'deki değişim "ihalesinin" Türkiye'ye kaldığı yönündeki açıklamaları da Türk egemen sınıflarının bu gelişmelere bakışını yansıtıyor, güçlendiriyor. Anlaşılan o ki Türk egemen sınıfları, Suriye'de istenilen değişikliklerin gerçekleşmemesi karşısında gündeme aldığı fiili müdahale için uygun bir ortam yaratmaya, kamuoyu oluşturmaya çalışıyor. "Kurtarıcı Türkiye" imajının oluşturulması da buna hizmet ediyor.

Bu durum, AKP ile birlikte Ortadoğu'dan Kuzey Afrika ve Asya'ya kadar geniş bir alanda "daha etkin

rol alma", "süreçe müdahale etme" politikasına da denk düşüyor. Seçim sonrası yaptığı "balkon konuşmasında" dış politikaya sıklıkla vurgu yapan Erdoğan'ın sözleri, Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu'nun Libya'da Muammer Kaddafi muhaliflerine 100 milyon dolar yardım yapacağını açıklaması bu politikanın önümüzdeki günlerde güçlendirileceği, derinleştirileceği hakkında ipucu taşıyor. Suriye'nin birçok şehrinde Beşşar Esad'ı protesto etmek için sokaklara dökülen kitlenin Tayyip Erdoğan resimlerini taşıması ve Türk bayrağı açması, Antalya'da muhaliflerin biraraya getirilmesi Türkiye'nin politikasında belli bir mesafe kat ettiğini de gösteriyor. Irak işgali sırasında kamuoyunun baskısı sonucu 1 Mart'ta Meclisten tezkere çıkarmayan Türk egemen sınıfları, öyle görünüyor ki bu sefer işi daha sıkı tutuyor. Olası bir işgal, saldırı durumunda Irak'takinden daha etkili bir rol için psikolojik zemini hazırlıyor. Geçtiğimiz günlerde Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu ve ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton'ın Abu Dabi'de yaptığı görüşmede bunun yol ve yöntemlerinin konuşulmuş olması kuvvetle muhtemel.

Beşşar Esad'ın Kürt kozu

İsyanın gelişmesine paralel sesini giderek daha fazla duyuran Kürtler, Türkiye için en büyük riziko. Türk devletinin ve Beşşar Esad'ın etkisi dışındaki Kürt hareketleri, Antalya'da gerçekleştirilen konferansı protesto ederek katılmamıştı. İsyana birlikte Kürtlerin ayaklanması önüne geçilmesi ve Kürt muhalefeti bunun kontrol edilebilir noktadan çıkma ihtimali Türkiye'nin Suriye ilgisi ni kamçılayan nedenlerden. Zaten Türkiye Antalya Konferansına ulusal hareketin etkisi altındaki, yakın duran siyasal çevreleri özellikle davet etmedi. Türkiye'nin bu tavrı "yeni Suriye"de Türk egemenlerinin kontrolleri dışında bir Kürt hareketi istemediğini ve geleneksel bakış açısını yansıtıyor. Beşşar Esad Kürtlerin direnişe katılmasını engellemek adına daha önce çeşitli vaatlerde bulunduysa da ciddiye

alınabilecek bir adım atmadı. Ne ki şimdi gelişmelerin ulaştığı noktada, Kürtlerin özerklik taleplerini bile dinlemeye hazır. Demokratik Birlik Partisi (PYD) Başkanı Salih Mislim'in ANF'ye yaptığı, "Beşşar Esad yönetiminin reform kararlarının somut olarak hayata geçirilmediğini, buna rağmen 'kimliksiz Kürtlere' kimliklerin de verilmeye başlandığı" açıklaması da bu durumu özetliyor. Ne var ki Kürtler Suriye'de özerkliği de içeren bir dizi talebi Beşşar Esad'a sunmaya hazırlanıyor. Şu anda 12 Kürt örgütü birlikte hareket ediyor. Bu örgütler geçtiğimiz günlerde KCK Yürütme Konseyi Başkanı Murat Karayılan'la bir görüşmede gerçekleştirdi. Qamişlo, Afrin, Kobani gibi Kürt kentlerinde PYD ve diğer Kürt örgütleri kitlesel toplantılar düzenleyip, halkı bilgilendiriyorlar. Beşşar Esad Kürtlerin desteğini alarak Türkiye'ye yönelik bir manevra yapmayı hedeflerken Türkiye ise kendisi için baş ağrısı olabileceğini düşündüğü Kürt örgütlerini devre dışı bırakmaya çalışıyor. Sınırdaki PKK'nin varlığı ve Suriye'deki Kürtler, Türk egemenlerinin bu ülkeye dönük planlarını zorlayan etkenler arasında.

Suriye, "yeni bir Ortadoğu" için ilk durak!

Suriye'de yaşanan isyan karşısındaki pozisyonunu "Esad, ya değişime önderlik etmeli ya da gitmeli" şeklinde özetleyen ABD, bu ekseninde faaliyetlerini yoğunlaştırmış durumda. 10 Haziran'da bir açıklama yapan ABD Dışişleri Bakanlık sözcüsü Mark Toner, "Uluslararası bir baskı inşa etmek lazım. Onun üzerindeki baskıyı artırmanın yollarını aramaya devam edeceğiz" sözleriyle ABD'nin bakışını dünyaya ilan etti. Bir gazetecinin sorusuna Toner'in, verdiği "Suri-

ye'de olanlar söz konusu olduğu zaman hiçbir seçenek masanın dışında değildir" yanıtı ABD'nin bu ülkeye yönelik fiili işgal hazırlığı içinde olduğunu düşündürüyor. Dahası ABD, BM Güvenlik Konseyinden Suriye'yi kınayan bir kararın çıkması için de bir süredir çalışıyor. ABD'nin Genişletilmiş Ortadoğu Projesinde, Kuzey Kore ve İran'la birlikte "şer eksenli" olarak ilan ettiği ülkelerden Suriye, uzunca bir süredir hedefteydi. Aynı tarihlerde ismi telaffuz edilen Afganistan, Pakistan ve Irak'ta yaşananlar dikkate alındığında ABD'nin Suriye yönelik bir işgali ya da müdahalesi olası görünüyor. Ancak yine bu ülkelerde işgalin girdiği çıkmaz, ABD'ye bu işi kulla-şakları üzerinden gerçekleştirmeye zorlayabilir. Ki TC devletinin soyunmaya çalıştığı misyon tam da budur!

ABD'nin BM Güvenlik Konseyinden yaptırım kararına Rusya'nın itiraz ettiği ni not düşmeli. Esasında ABD, bugün Suriye üzerinden İran, Rusya ve Çin'le mücadele ediyor. Zira bu üç ülkede ABD'nin hem Ortadoğu'ya hem de İran'a yönelik politikalarından büyük rahatsızlık duyuyor. Suriye, Ortadoğu'nun ABD ekseninde dönüşümü ve bir sonraki hedef olarak ilan edilen İran'ın kuşatılması için büyük önem taşıyor, bir ara durak işlevi görüyor. Suriye ve doğrudan İran, Hamas ve Hizbullah faktörü ile İsrail'in bölgede ki varlığı ve etkisi içinde büyük bir risk teşkil ediyor.

ABD, Afganistan işgali, Pakistan'a yönelik saldırıları, AF-Pak ve Irak işgali ile İran'ı ciddi bir kuşatma içine almış durumda. Suriye'nin de bu çembere dahil olması İran'ın daha fazla tecrit olmasına anlamına gelecek. İran'ın isyanın başladığı günden bu yana Beşşar Esad rejimine arka çıkması, istihbarat yardımı yapması ve direnişin bastırılması için her türlü desteği vermesinin nedeni bu. ABD, anlaşılan o ki Suriye'de iktidarı Nusayri-Alevi azınlığın elinden alarak Sünni çoğunluğa vermek istiyor. Bu, İran'ın Suriye ile siyasal ve ideolojik anlamda en temel iletişim noktasını oluşturuyor. İran devlet televizyonu Press TV'de Türkiye'ye karşı yapılan açık ve ağır eleştiriler de bu oyunda Türkiye'nin oynadığı role ilişkin.

“Nereden geldiği bilinmiyorsa nereye gidildiği de bilinemez”

12 Haziran genel seçimlerinde, son viraja girilirken, Türk egemenleri Kenan Evren'in savcılığa ifade vermesi üzerine ne kadar “sevinçli” olduklarını beyan ettiler. Evet, ülkemizde askeri darbe yapanlar yargılanıyorlar(!) Bu ülkemiz “demokrasi” açısından sevindiricidir! Gerçi bu darbecilerin yargılanmasındaki hız da başımızı döndürmedi değil! Türk egemenleri askeri darbe yapanları anında yargılamaya başladı! Darbecilerin yaptıklarını yanına koymadı! 12 Eylül darbesinin üzerinden yaklaşık 31 yıl geçti ama Türk egemenleri hiçbir zaman geç kalmış değillerdir. Aksine oldukça hızlı ve seri yaklaşımlarından bahsedilebilir!

Ergenekon mevzusunda, darbe teşebbüsünü cezalandırmak için büyük bir gayret sarf eden AKP, ortada gerçek bir darbe varken bunların cezalandırılmasında aynı gayreti göstermiyor. Yoksa AKP bizlerle “kafa mı buluyor”? Yanlış anlaşılmasın Ergenekoncuları temize çıkarmak gibi bir gayemiz yok. Aksine, onların Türkiye halkına karşı yaptıklarıyla sicilleri oldukça kabarık ve bu sistem bir şekilde onlarla uzlaşsa dahi bizim gözümüzde halk düşmanı kimlikleri açıktırlar. Ancak mevzumuz AKP'nin darbecilerin yargılanması konusundaki yalanları ve çarpıtmalarıdır.

Mesela Bülent Arınç 12 Eylül referandumundan sonra, bir konuşmasında savcıların 12 Eylül darbecilerini yargılayacak olmalarını “*muhteşem bir gelişme*” olarak yorumlamıştı. Tabii ardından hemen bunu kendilerinin sağladığını ekleyerek konuşmuştu. Bu insanlarda en insani duygu olan utanmanın zerresini bile göremiyoruz. Kendi aralarındaki klik çatışmaları ve halk kitlelerini sisteme yedeklemek için görünürde darbecilerin yargılanmasına başladı. Daha doğrusu ön soruşturma yapıyor. Yani davanın açılıp açılmayacağı, dava açılrsa da ceza alıp almayaceklerini bilemiyoruz. Ülkemizde sıkça ratladığımız gibi bu davalar darbecilerin aklanmasına da hizmet edebilir. 12 Eylül darbesinin üzerinden 31 yıl geçmiş, AKP hükümetinin iş başına gelmesinin üzerinden 9 yıl geçmiş, kerhen darbecilerin savcı önüne çıkması mümkün olmuştur. Ülkemizin en önemli karanlık bir tarihin hesabının sorulması, AKP'nin ve diğer düzen partilerin bu çabalarıyla gerçekleştirilmesi mümkün müdür?

Aynı AKP daha önce 12 Eylül darbecilerinin yargılanmaması için ayak diremiş, birçok şehirde darbecilerin isminin verildiği sokak, cadde ve okul isimlerinin kaldırılması aleyhine oy kullanmıştır. Aynı AKP bugün açısından darbecilerin yargılanmasına olanak tanıyan parti olduğunun ve askeri darbelerle karşı olduklarının propagandasını yapıyor. Bu ne perhiz ne lahana turşusu. Türk egemenleri günümüzde askeri

darbelere karşı olabilirler. Bunun nedeni, demokratik düzeni içselleştirdikleri için değil, mevcut konjonktürel şartlarda böyle davranmalarının zorunluluğundan kaynaklanmaktadır. Yoksa ülkemizde demokratik normlar gelişkin değildir. Aksine mevcut demokratik hakların genişliği 1961 anayasasının sağladığı haklardan bile geri düzeydedir. Bir TMK yasasının varlığı bile bunu kanıtlamaya yeter.

Bir Afrika atasözünün de vurguladığı gibi “*Eğer nereden geldiği bilinmiyorsa, nereye gidildiği de bilinemez*”. Türk egemenleri darbecilere karşıtlığı sözdedir. 12 Eylül askeri darbesi Türk egemenlerinin ve efendilerinin girmiş oldukları krizden çıkamamalarının sonucu olarak bilindik yöntemlerle yönetmelerinin sonucu her türlü demokratik hakkın gasp edildiği askeri darbeye başvurmuşlardır. Ordunun siyasal yönetimi elinde bulundurduğu 1980-1983 dönemi neo-liberal politikaların hızla yaşama geçtiği, Türk burjuvazisinin istemlerinin yaşam bulduğu bir dönemdir. İşçi ve emekçilerin bugünkü sefalet düzeninin yapılandırıldığı, ilk adımlarının atıldığı dönem 12 Eylül'dür. Bugün gelinen noktada, bizden inanmamız istenen husus 12 Eylül darbesiyle rahatlayan Türk burjuvazisinin darbeye karşı olduğudur. Ancak bu ne kadar doğru olabilir? Türk burjuvazisi darbecileri kamuoyunda pek

rahmetle hatırlamasa da pratik olarak her zaman darbecileri sa-

vunmuştur. Bugüne kadar darbecilere dokunulmamasının altında bunlar yatmaktadır.

Türk egemenlerinin darbecilere yaklaşımı da her zaman için minnettarlıklarını göstermek üzerine olmuştur. Darbecilere her fırsatta karşı olduğunu söyleyen Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, 12 Eylül Darbesinin 1 numaralı ismi Kenan Evren'i Çankaya Köşkü'nde kabul etmiş ve sağlığıyla ilgilenilmesi için talimat vermiştir. Yine 12 Eylül paşalarından olan Ali Haydar Saltık'ın cenazesine bütün emekli genelkurmay başkanları katıldığı gibi Türk burjuvazisinin önde gelenlerinden olan Rahmi Koç ve oğlu Ali Koç da cenazede yerlerini alarak büyük bir minnet duydukları birisine karşı son görevlerini yerine

getirdiler.

Yine 12 Eylül darbesinde önemli görevlerde bulunmuş ve 1980-1989 yılları arasında Milli Güvenlik Konseyi ve Cumhurbaşkanlığı Konseyi üyeliği yapmış olan M. Nejat Tümer'de askeri törenle defnedilmiştir. Hopa'da Metin Lokumcu'nun ölümünün ardından neredeyse ağzına geleni sayanlar, darbecilere karşı olduklarını her fırsatta dillendirdikleri bir zamanda darbecilerin cenazelerinin askeri törenle kaldırılmasında bir sakınca görmüyorlar.

Savcılık tarafından ifadesi alınan darbecilerden dönemin Hava Kuvvetleri Komutanı Tahsin Şahinkaya, verdiği ifadede gerçekleştirdikleri darbeden kaynaklı pişman olmadığını yinelemiş. Anlaşılan Şahinkaya pişmanlık göstermemenin yanında hayal kırıklığı da yaşamıyor. Ama Şahinkaya'nın son çabasını Türk egemenlerini kuyruklarının dik tutmaya harcıyor. Bilindiği gibi 12 Eylül Darbesi'ni gerçekleştirenler ABD'de “bizim çocuklar başardı” biçiminde anılıyorlardı. Tahsin Şahinkaya darbeden bir süre önce NATO tarafından düzenlenen bir geziye katılıp 11 Eylül günü Türkiye'ye dönmüş. “Ne tesadüftür” ki bir

gün sonrasında darbe gerçekleştir-

riyor. Şahinkaya, savcıya verdiği ifadesinde ABD'den icazet alınmadığını vurgulamış. Anlaşıyor ki, 12 Eylül darbecilerinin yargılanması, Türk burjuvazisinin ve efendilerinin prestijlerini kurtarmaya yönelik bir yargılama olacaktır. Öyle ya Türk egemenleri hiç kimseden icazet almazlar ne de olsa “bir Türk dünyaya bedel”.

Kenan Evren avukatı aracılığıyla yaptığı açıklamada 12 Eylül Darbesi'nden kaynaklı yargılanmaktan üzüntü duyduğunu ifade etmiş. Kenan Evren açısından üzülecek bir şey tabii. Sen bu ülkenin burjuvazisine hizmet et. Bunun için bütün ölüm tehlikelerini göze al, bütün devrimci demokrat insanları beslemeyip as, bunun karşılığında Türkiye halkının lanetini üzerine al, bunun

sonucu olarak gel savcı önünde hesap ver. Sanki tek suçlu kendisiymiş gibi. Kenan Evren merak etmesin, Türk egemenleri kendisini yargılamayacaktır. Ne de olsa mahkemelerimizin iş yükü oldukça ağır! Devrimci demokrat insanların bile mahkemelerde ceza almaları 5-10 yılı buluyorken, söz konusu Türk egemenlerine en büyük hizmeti edenler olunca o mahkemeler bir türlü sonuçlanmıyorlar. Doğallığında Kenan Evren açısından kaygılanacak bir şey yok. Zaten Evren'de kaygılı olmaktan ziyade üzüntülü olduğunu bildirmiş.

Türk egemenleri 12 Eylül darbesiyle hesaplaşamazlar. Bir ihtimal (küçük de olsa bu ihtimali kabul etmek lazım) 12 Eylül darbecilerini yargılayabilirler ama 12 Eylül Darbesi'yle hesaplaşamazlar. Çünkü bu devletin en temel kirşileri 12 Eylül darbesiyle oluşturulmuştur. Türk devletinin tarihinde, devletin yapılandırılmasının temel dönemeçlerinden birisidir 12 Eylül. Darbeyle oluşan YÖK ortadan kaldırılıp, demokratik üniversiteler mi oluşturulacak? Darbeyle oluşan bütün kurumlar feshedilecek mi? Çünkü Türkiye halkının isteği sadece darbecilerin yargılanması değil. 12 Eylül Darbesi'yle hesaplaşılması istenen. Öyleyse o dönemin bütün suçluları cezalandırılacak mı? Böylesine büyük bir hesaplaşmayı bu ülkenin egemenleri gerçekleştirebilirler mi? Bunu gerçekleştiremeyecekleri ortadadır. Çünkü bütün egemenler ve düzen partileri bu enkazın altında kalırlar. Öyleyse belirli bir restorasyon yapıp, yeni bir imaj oluşturup, bu tarihi yapının korunması lazımdır ve Türk egemenleri tam da bunu yapacaklardır.

Elbet Türkiye halkı bir gün 12 Eylül'le hesaplaşacaktır. Tüm bu imaj çalışmalarının altındaki gerçek resmi görünüş ortaya çıkaracaktır. 12 Eylül Darbesi'yle hesaplaşmayı sadece Türkiye halkı, emekçi halk gerçekleştirecektir. Bunu haricindeki yalanların hepsine karnımız toktur.

"Hopa'da OHAL kaldırılсын!"

İstanbul: Derelerin Kardeşliği Platformu ve Munzur Koruma Platformu Hopa'da yaşanan devlet şiddetine ve sonrasında bölgede sürdürülen OHAL uygulamalarına tepki göstermek amacıyla 10 Haziran günü Taksim'de bir eylem düzenledi. Galatasaray Meydanı'nda biraraya gelerek "**Karadeniz suyuna, çayına, çocuklarına sahip çık**" pankartını açan yüzlerce kişi, ellerindeki "**Su haktır satılmaz**" pankartları ve Metin Lokumcu'nun fotoğraflarını taşıyarak Taksim Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti.

Kitle, üzerinde "Metin ol Karadeniz" yazılı olan dev Metin Lokumcu posterini açtı. Kitle çalınan tulum eşliğinde Taksim Meydanı'na ulaştığında meydana yakınlarında bulunan AKP seçim irtibat bürosunu işaret ederek "İşte burası katil yuvası" şeklinde slogan attı.

Yürüyüşün ardından kitle adına Hopa'da yaşanan olayların ardından gözaltına alınan İbrahim Aksu'nun kardeşi Reyhan Aksu, basın açıklaması yaptı. Aksu, "Hopa'da OHAL kaldırılсын. Gözlatı terörüne son verilsin, Başbakan Erdoğan Hopa halkından ve kişilik haklarını çiğnediği Dilşat Aktaş'tan özür dilesin" diyerek taleplerini sıraladı.

1 Mayıs Mahallesi

Lokumcu 1 Mayıs Mahallesi'nde Partizan, ESP ve DHF tarafından düzenlenen bir eylemle anıldı. 8 Haziran günü Sima Düşün Salonu önünde bir araya gelen kitle burada bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Yapılan açıklamada AKP hükümetinin en küçük bir tepkiye bile azgınca saldırdığı ifade edilerek Lokumcu anıldı ve mücadelenin devam edeceği belirtildi.

(1 Mayıs Mahallesi Partizan)

Gülsuyu

Lokumcu Gülsuyu'nda da yapılan bir yürüyüşle anıldı. ESP'nin çağrısıyla örgütlenen eylem Partizan kitlesel bir şekilde destek verdi. PDD okurlarının da destek verdiği eylem saat 19.00'da Okul Durağı'nda başladı. Açılan pankartla birlikte Fatmahanım'da bulunan AKP seçim bürosuna yürüyen kitle adına yapılan açıklamanın ardından sokakta bulunan AKP seçim pankartlarının indirilmesi sırasında polisle kısa süreli bir arbede yaşandı.

(Gülsuyu Partizan)

Egemenlerin Hopa halkından intikamı

İstanbul: 9 Haziran 2011'de THİV, İHD, TTB ve KESK, 31 Mayıs'ta Hopa'da demokratik bir gösteride hayatını yitiren emekli öğretmen Metin Lokumcu'nun ölümü ve 39 kişinin gözaltına alınması ve bunun 12'sinin tutuklanması üzerine 6-7 Haziran'da Hopa'da yaptıkları incelemeyi raporlaştırarak kamuoyuna sundu. Raporun içeriğine kısaca değinelim.

Olaylar polisin uygun görmediği bir pankartın indirilmek istenmesi üzerine başlamış. "İleri demokrasi" seviyesine ulaşan ülkemizde polisin bir pankarta izin vermemesi kadar doğal hiçbir şey olamaz! Hele ki o pankartta "**Karadenizin asi çocukları suyuna ve çayına sahip çıkıyor**" yazıyorsa polisin tepki göstermesi kadar doğal bir tepki olamaz! Hopa halkı ve devrimci ve demokratik örgütler kendilerine çizilen demokratik sınırı hafifçe aşmışlar! Güzide polisimiz de demokratik sınırını bilmeyenlere sınırı hatırlatmak için hemen gaz bombalarına sarılmış! Bilindiği gibi polisimizin elinin ayarı pek yoktur! Doğallığında da bir gaz bombası atayım derken on tane ativerir! Eminiz bu sahneler ve koluğun yapmış olduğu savunmalar kendileri açısından eğlendiricidir. Ancak her zaman olduğu gibi kolluk kuvvetleri ve ülkemizin egemenleri sınırlarını fazlasıyla aşmışlardır.

Sınır bilmezlik, keyfiyetçilik ve intikamcılık ülkemiz egemenlerinin temel özelliklerindedir. Hopa'da gerçekleştirilen demokratik bir tepkiye bile tahammül göstermeyip, Hopa halkını gaz bombasına boğanlar bir kişinin ölümüne neden

olmuş ve 13 kişiye de işkence ve kötü muamele yapmışlardır.

Kaymakam ve emniyet müdürü, he yetle olan görüşmesinde olayların önceden kurgulandığını, olayı çıkaranların Hopalılarla bir ilgisinin olmadığını vurgulamışlar. Gerçekten de Hopa'ya binlerce çevik kuvvet takviyesi yapan devletin ve olayları çıkaran kolluk kuvvetinin Hopa'yla ve Hopalılarla yakından veya uzaktan bir ilgisinin olmadığı açıktır. Ancak emniyet müdürü ve kaymakamın kastetmiş olduğu kolluk kuvveti olmadığı da açıktır. Her olayda olduğu gibi yine bildik argümanlara sarılıyorlar. Hopa halkı iyidir hoştur ancak olayları çıkaranları Hopa halkına maletmemek lazım!

Kaymakam ve emniyet müdürüyle görüşen heyete yaptıkları açıklamada gaz bombasının aşırı kullanımıyla ilgili bir bilgi vermelerinin doğru bir davranış ol-

"Madımak Utanç Müzesi olsun!"

Sivas

2 Temmuz 1993 Madımak Katliamı'nda şehit düşen 33 kişinin aileleri, 8 Haziran günü "Madımak Utanç Müzesi" şiarıyla bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Kent Meydanı'ndan eski Madımak Otelі önüne kadar yürüyüş yapılmak istendi, ancak polisin "seçimlerden önce hiçbir şekilde orada basın açıklaması yaptırmayacağız" demesi ve kortejin polis barikatıyla çevrilmesinden dolayı, eylemin eski Madımak Otelі'nin bulunduğu sokağın girişinde yapılmasına karar verildi.

Aileler adına yapılan eylem aralarında DHF, ESP ve Partizan'ın da dâhil olduğu çok sayıda devrimci, demokratik kurum ve Alevi örgütü katılarak destek verdi. Ancak Sivas Pir Sultan Abdal Derneği İl Temsilcisi kişi

tarafından CHP, ADD, Cumhuriyet kadınları gibi tarihleri katliamlarla dolu kurumlara ve onların şakşakçalarına teşekkür edilirken devrimcilerin adı okunmayarak adeta sansüre başvuruldu.

(Sivas YDG)

Bursa

Pir Sultan Abdal Derneği Genel Merkezi'nin Madımak Otelinin "Utanç Müzesi" olması için ülkenin 4 kolundan Ankara'ya başlattığı yürüyüşün İstanbul kolu 6 Haziran günü Bursa'daydı.

İstanbul yürüyüş kolu Kent Meydanı'nda Alevi dernekleri, çeşitli siyasi parti ve ilerici devrimci kurumlar tarafından karşılandı. Kitle tarafından; "Sivas'ı unutma unutturma", "Madımak müze olsun" vb. sloganlar atıldı.

Burada PSAKD Genel Başkanı Hüseyin Güzelgül tarafından okunan açıklamada AKP politikalarını eleştirildi. Güzelgül, tüm emek ve demokrasi güçlerini kendilerine desteğe çağırıyor. Açıklamanın ardından yürüyüş kolu bir sonraki durak olan Eskişehir'e doğru yürüyüşe devam etti.

Bursa'da devlet terörü

Bursa: Devletin devrimci, demokrat ve yurtsever kesimlere yönelik saldırıları durdurak bilmiyor. Ülkenin birçok yerinde olduğu gibi Bursa'da da **6 Haziran** sabahı 14 Bursa ve Gemlik Haklar Derneği üyesi; evleri basılarak, dernek binalarının kapıları kırılarak "DHKP/C üyesi" oldukları gerekçesiyle gözaltına alındı.

6 Haziran akşamı Bursa ve Gemlik Haklar Derneği, Bursa Emniyet Müdürlüğü önünde gözaltı ve baskıları protesto etmek için bir basın açıklaması ve oturma eylemi yaptı. Yapılan açıklamada; "*Terör operasyonu yalanlarıyla saldıran oligarşi artık hiçbir şeyi içine sindiremiyor*" ifadelerine yer verildi. Eyleme BDSP, Partizan, SDP ve gözaltına alınanların aileleri destek verdi.

7 Haziran günü ise Bursa Adliyesi önünde basın açıklaması yapan Bursa Haklar Derneği arkadaşlarının serbest bırakılması istedi. Kitle "**Gözaltılar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldırılmaz**", "Bedel ödedik, bedel ödeteceğiz", "**Yaşasın devrimci dayanışma**" vb. sloganlar haykırıyordu. Eyleme Partizan, Halkevleri, SDP ve gözaltına alınanların aileleri destek verdi. Gözaltına alınanlar, savcılık sorgulamasından sonra tutuklanma talebiyle mahkemeye sevk edildi ve ardından serbest bırakıldı.

Anonymous; bütüne güvenir, bütünün bir parçasıdır, anonimdir!

Türk devletinin "filtre" usulü sansür ve denetim mekanizmasına karşı geçtiğimiz haftalarda uluslararası ciber dünyadan yanıt geldi ve ilk büyük eylemlerini Wikileaks'e yönelik ambargo uygulayan Paypal, Visa ve Mastercard gibi online ödeme ve kredi kartı firmalarına karşı gerçekleştirerek adını herkese duyuran Anonymous, Türkiye hükümeti ve internet kullanıcılarına bir mesaj gönderdi.

"Son yıllarda, Türkiye hükümetinin internet üzerindeki kontrolünün ne denli arttığına tanık olduk... Hükümet şimdi de 22 Ağustos'ta, internet kullanıcılarının tüm aktivitelerinin kayıt altına alınmasını mümkün hale getirecek olan yeni bir filtreleme sistemi uygulamaya koymak istiyor..."

Bu sansür uygulamaları mazur görülmez. Serbest bilgi akışına erişim ve katılım temel bir insan hakkıdır. Türkiye hükümeti bu temel hakkı ihlal ederken, 'Anonim' (Anonymous) eylemsiz kalmayacaktır. Sansürü engellemek için desteğimizi verecek, sansür uygulayan kurumlara karşı harekete geçeceğiz" deniliyordu özetle mesajda.

Mesajla birlikte bir anda burjuva-feodal medyanın gündemine giren konu, elbette kendisine yakışır biçimde ele alındı ve kendilerine Ayyıldız tim ve NMTD (Ne Mutlu Türk'üm Diyene) tim adını veren bir grup faşistin karşılık vereceği üzerinden "siber savaş" ilan edildi. Tabii

Genelkurmay'ın bir süre önce üzerinde değişiklik yaptığı Milli Güvenlik Siyaset Belgesi'nde yer alan siber savaşlar da bu şekilde gündemleşti.

Anonymous, sözünü tuttu ve söylediği gibi devletin tüm bilişim uzmanlarının atağa karşı önlemler aldığı, izinlerin kaldırıldığı anda saldırısını gerçekleştirdi. Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı'nın sitesi bir süre kullanılamaz hale geldi. Kalıcı zarar veremeyi kamunun zararına olacağı düşüncesiyle zaten ilkesel olarak reddeden Anonymous, saldırılarını da aynı nedenle mesai saati dışında yapmaya özen gösteriyor.

Gönüllü internet kullanıcıları ya da virüs programıyla ele geçirdikleri yüz bine varan bilgisayar üzerinden gerçekleştirilen uyarı saldırısı ile gündeme gelen Anonymous'a karşı en trajikomik yanıt ise Ayyıldız ve NMTD timlerinden geldi. Anonymous'un olduğunu ilan ettikleri anonnews.org sitesine siber saldırı ile çökerttiklerini, grubun geri adım atarak yalvarır duruma geldiğini iddia eden "Türk hackerlar"ın saldırısı ne hikmetse Anonymous tarafından **fark bile edilemedi**. Kapasite sorunu yaşadığı için anonnews.org kullanıcılarını başka bir linke yönlendirirken, Anonymous ise kendilerine yönelik saldırı iddiasını "Biri bize saldırıyorsa da bu fark edilmiyor bile, aptallar her şeyi kendilerinden biliyorlar" sözleriyle yanıtladılar.

Ama işin en eğlenceli yanı ise anonnews.org başka bir linkten çalışırken ayyıldız.org sitesine uzun süre ulaşılamaması oldu. Anonymous'a "ava giderken avlandılar" diyenler yanıtladılar.

Hele sansüre karşı mücadele eden grubu kötülemek için spekülasyonlar yayanlar ("siber güvenlik uzmanı" olduğunu söyleyen Huzeyfe Önal seçim akşamı YSK'nın hedef alınacağını iddia etmişti) Anonymous'tan yapılan açıklamayla iyice rüsva oldular. Hedeflerinin halk değil, aksine onların haber alma özgürlüğünün önüne geçen kurumlar olduğunu açıklayan grup, bu eylemiyle bunu bir kez daha kanıtlayarak alanındaki en prestijli hacker gruplarından biri olma özelliğini korudu.

"Anonymous yabancı bir hacker örgütü değildir. Anonymous'un kimliği yoktur, ulusu yoktur. Anonymous, dünyanın her yerinde bilgi ve ifade özgürlüğüne destek veren bir oluşumdur. Anonymous'un hiç bir devletle veya örgütle ilgisi yoktur.

Anonymous, yaklaşık 2003 yılında kendi kendine oluşmuş ve evrimleşmiştir. Herkes Anonymous olabilir. Patronumuz, işyerindeki temizliğiniz, ilkokul öğretmeniniz, nişanlınız, sevgiliniz, hatta kendi çocuğunuz. Anonymous'un liderleri yoktur. Anonymous'un resmi mesajları yoktur. Anonymous'un resmi videoları yoktur. Anonymous'un resmi temsilcileri yoktur. Anonymous'un resmi buluşmaları yoktur. Anonymous'un resmi bir amacı yoktur. Anonymous kişisel ordunuz değildir. Herkesin katkısı eşittir.

Anonymous bütüne güvenir, Anonymous bütünün bir parçasıdır. Anonymous, anonimdir."

Zavallı bir özel hareketçinin itirafları

Ankara: 1996'da Susurluk'ta meydana gelen "talihsiz kaza" neticesinde, "gerçeğin yeniden beyanı" biçiminde ortaya çıkan devlet yapılanmasındaki eli kanlı faşist "piyonlardan" **Ayhan Çarkın**, "vicdani rehabilitasyonuna" aralıksız devam ediyor.

Geçtiğimiz günlerde, avukat **Yusuf Ekinci**'nin 1994'te katledilmesine ilişkin soruşturma kapsamında Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi Nöbetçi Hakimliği'nde ifadesi alınan Çarkın, "kendi anlatım ve beyanları, yer gösterme ve otopsi tutanakları ve dosya kapsamında şüphelinin suç işlemek için kurulan örgüt faaliyeti çerçevesinde birden fazla insanın tasarlayarak öldürülmesi eylemine katıldığı gösteren olguların bulunması, atılı suçun CMK'nın 100/3. maddesinde sayılı suçlardan olması, delillerin henüz tamamıyla toplanmamış bulunması ve bir tutuklama sebebinin var olması karşısında CMK'nın 100. ve devam maddeleri gereğince tutuklanmasına" karar verilerek hapis haneye gönderildi.

Mahkeme salonlarında, hakim karşısında üç sayfalık ifadesini kusan Çarkın, yaşadığını iddia ettiği "büyük bunalmalarla" yüreklerimizi dağıtdığı! "Geçmişe ilişkin gerçeklerin üstünün örtülmesini istemiyorum. Tamamen

gerçeklerin ortaya çıkarılmasına yardımcı olmak istiyorum" diyerek başladığı "içli" konuşmasına kendisinin özgeçmişini, bu devletin ise tarihsel gerçekliğini ifade eden cümlelerle devam etti.

1993 yılında Ankara'ya geldiğini ve Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesinde kurulan Özel Harekat Daire Başkanlığı'nda çalışmaya başladığını söyleyen Çarkın, Ankara'da Emniyet teşkilatı içinde "tasvip etmediği olaylara şahitlik edince" tayinini isteyerek İstanbul'a gitmiş. Bak sen! Zavallı Çarkın, Özel Harekat Daire Başkanlığı'nı insani yardım dağıtan bir kuruluş mu sanıyormuş! Yoksa "tasvip etmedim" dediği olayla faşist kurumlarda mevcut bulunan rant dalaşında gerilerde kalmak mı olmuş? Çarkın, aslında yatakta yatan kurdu babaannesi sanan kırmızı başlıklı kız kadar saf mıdır? Ya da yaşadığı yalnızca devletin kullanıp attığı adı maşalardan biri olmanın dayanılmaz ağırlığı mıdır? Vicdani var

mıdır ki, sızım sızım sızılansın!?

Çarkın, İstanbul'da peşinin "gizli eller" tarafından bırakılmadığını ve bu kez de Sedat Bucak'ın koruması olarak görevlendirildiğini söyledi. Bu durum üzerine ne yapmış biliyor musunuz? Abdullah Çatlı'dan "beni buradan kurtar" diyerek yardım istemiş ve bu sayede '96 yılı Susurluk kazasına kadar polislik görevini "normal" şartlarda ifa edebilmiş! "Aman dilediği"nin faşist bir cani olduğu yedi düvelde tescilli iken, Çarkın bu sözleriyle göz kırptığı "derin devletine" minnet borcunu da ödemedi edemiyor.

Yaptığı itiraflara bakılırsa aslında Çarkın, ne kadar iyi niyetli bir polis memuru imiş! Suçunun ne olduğunu bilmediği bir insana silah sıkmaktan imtina etmiş de bu uğurda silah arkadaşlarıyla bile münakaşa etmeyi göze almış!

Gözümüzün içine baka baka oynadıkları bu piyes, ziyadesiyle mide bulandırıcı bir hal alıyor. Kullanıp attıkları maşalarını gider ayak kendilerini aklama derdiyle son kez kullanılmaktan bile çekinmeyen kirlilikte bir düzenle karşı karşıyayız. Hiçbir cümle bu aciziyeti ifade etmeye yetmiyor! Çarkın'ın vicdani rahatladıkça bizim öfkemiz bileyleniyor! Hem de öyle sahtesinden değil, yakıcı, yıkıcı ve sahisinden!

Saldırısanız da Anadolu'yu vermeyeceğiz!

Ankara: Anadolu'yu Vermeyeceğiz yürüyüşçüleri günlerce Ankara'ya alınmadıktan sonra eylemlerine ara verdiklerini duyurmuşlardı. Daha sonra Yüksel Caddesi'nde basın açıklaması yaparak eylemlerine Kurtuluş Parkı'nda devam etme kararı aldılar. Yaşadıkları bölgeleri terk edip eylem için Ankara'ya gelen eylemciler polis tarafından tam anlamıyla ablukaya alındı. Ve direnişin aynı gününde gece yarısı gözaltına alındılar. Bir yandan eylemcileri eşkıyalıkla suçlayanlar bir yandan da devlet terörünü uygulamaktan geri kalmıyor. Son süreçte gözaltı terörü binleri geçti. Bu saldırıları durdurmak için daha çok sokaklara çıkmalıyız.

"Katiller mecliste!"

324. Hafta

Cumartesi Anneleri, çığlıklarıyla eylemlerinin 324. haftasında da Galatasaray Meydanı'ndaydı. **Sırrı Süreyya Önder**'in de katıldığı eylemde **Nurettin Yedigül**'ün abisi **Muzaffer Yedigül**, **Hüseyin Taşkaya**'ın abisi **Aziz Taşkaya**, **Kenan Bilgin**'in abisi **İrfan Bilgin** kayıplara ilişkin kısa konuşmalar yaptı.

Haftanın açıklamasını okuyan İHD üyesi Sebla Arca, yeni meclisin karanlık geçmişle yüzleşmeyeceğini ifade etti.

325. Hafta

Bu haftaki açıklamayı okuyan İHD üyesi **Le-man Yurtsever**, 12 Eylül cuntasında gerçekleşen kayıpların akbetinin bilindiğini ve sorumluların dönemde görev yapan tüm generaller olduğunu söyledi.

Hapishanelerde 200'ü

aşkın ağır hasta var

Mersin: 14 Haziran günü Adana Hasta Tutsaklara Özgürlük Platformu bileşenleri, hasta tutsakların sağlık koşullarına dikkat çekmek amacıyla İnönü Parkı'nda 15 günde bir gerçekleştirdikleri eylem kapsamında bir araya geldi. **"Hasta tutsaklar serbest bırakılsın, tecride son"** pankartı ve hasta tutuklu ve hükümlülerin fotoğrafları ve isimlerinin yazılı olduğu dövizleri taşıyan grup, **"Hasta tutsaklar serbest bırakılsın"**, "Devrimci tutsaklar onurumuzdur", **"Tecridi kaldırım, ölümleri durdurun"** şeklinde slogan attı.

Platform adına yapılan açıklamanın "Son 10 yılda bin 659 son 8 ay içerisinde de 159 hasta tutsak yaşamını yitirdi. Geldiğimiz noktada 200'ü aşkın ağır, 50'yi aşkın ölümcül diyebileceğimiz hasta tutsak bulunmaktadır" denilerek bitirilmesinin ardından 5 dakikalık oturma eylemi yapıldı.

Ölüm sınırındaki hasta

tutsaklar tahliye edilmiyor

H. Merkezi: PKK davasından hüküm giyen ve 5 yıldır Van F Tipi Hapishanesi'nde bulunan 57 yaşındaki **İbrahim Özgen**, "yüksek tansiyon", "kronik böbrek yetmezliği" ve "kalp-damar tıkanıklığı" hastalıkları ileri dereceye varmasına rağmen tahliye edilmiyor. Özgen'in durumu her geçen gün ağırlaşırken, koğuşunda bulunan ve tahliye olan arkadaşları İlhami Caniş, Özgen'in artık ayakta duramaz durumda olduğunu belirterek, kamuoyuna duyarlılık çağrısında bulundu. Acil önlemlerin alınmasını isteyen Caniş, Özgen'in artık havalandırmaya bile çıkamadığını belirterek şöyle dedi: "İbrahim her gün gözümüzün önünde eriyordu. Son zamanlarda artık havalandırmaya bile çıkamıyordu. Biz kollara girerek dolaştırıyorduk. Böbrekleri tamamen iflas etmiş, acılardan dolaşmayı hiç yatamıyordu."

Açık görüş yapmak isteyen

aile darp edildi

H. Merkezi: 7 Haziran günü yurtsever tutsakların yakınları, açık görüş nedeniyle gittikleri İzmir Kırıklar 1 No'lu F Tipi Hapishane'de yakınları ile görüşmek istedi. Tutsak aileleri içeri alınırken, hapishane idaresinin tutsakların bir kısmının kapalı görüş yapacağını ve ayrılması gerektiğini bildirdi. Buna itiraz eden tutsaklar kararın kendilerine daha önce bildirilmediğini, bu yüzden kararı protesto edip görüşe çıkmayacaklarını belirttiler. Tutsakların eylemlerine gardiyanlar tarafından müdahale edilince eylem tutsakların aileleri de destek verdi. Bu defa da ailelere jandarma tarafından saldırıldı. Jandarmanın saldırısı sırasında cam ve kapılar kırılırken, dışarı çıkarılan aileler jandarma tarafından gözaltına alınmak istendi. Ailelerin avukatlarının hapishaneye gelmesiyle gözaltına alınanlar serbest bırakıldı.

Elimize posta kanalı ile ulaşan mektupta Tutsak Partizanlar ağır müebbetlik tutsakların sorunları ve devam eden direniş süreci ile ilgili bilgi verdiler.

Merhaba...

Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishane'de ağırlaştırılmış müebbetliklerin sorunları için 6 Eylül 2010 tarihinden bu yana yaşamsal önem taşıyan taleplerimiz nedeniyle başlatmış olduğumuz direnişimiz devam etmektedir.

Gelinen aşamada olumlu-çözüme yönelik bir gelişme olmadığı gibi hapishane idaresi bilinen uygulamalarının yanı sıra saldırgan bir tavır içine girmiştir. İsrarla vurgu yaptığımız taleplerimizi kısaca anımsayalım.

- 1) Havalandırma saatlerinin uzatılması.
- 2) Aynı havalandırmaya hücre kapılarının (2 ya da 3 kişi) aksi talep olmadığı sürece birlikte açılması yani 2 ya da 3 kişinin aynı anda havalandırmaya çıkabilmesi.
- 3) Çamaşır yıkama, kurutma, hücre temizliği vb. nedenlerle genel temizlik için hücre kapılarının haftada 1 tam gün

Ümraniye davası görüldü

İstanbul: İstanbul Ümraniye Hapishanesi'nde 19 Aralık 2000'de "Hayata Dönüş" adı altında başlatılan ve katliama dönüşen operasyon sırasında meydana gelen olaylarla ilgili birçoğu hayatını kaybetmiş ve yaralanmış 399 tutuklu ve hükümlü hakkında "isyan çıkarmak", "devlet malına zarar vermek" ve "adam öldürmek" iddiasıyla açılan dava Üsküdar 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülmeye devam edildi. 15 Haziran'da gerçekleştirilen mahkemeye 11 yıldır ilk kez getirilen **Sezgin Çelik** ile birlikte **Ümit İlter**, **İnan Gök** gibi tutuklu sanıklar ile bazı tutuksuz sanıklar ve çok sayıda

"Saldırıları ısrarımızı artırıyor!"

açılması.

4) İçerdeki dolaba dayandığı için tam açılmayan hücre penceresinin açılması için yeni düzenleme yapılması. (Bu talep hücrelerin boyanması döneminde kısmen giderildi. Dolaplar 15 20 cm geri çekildi!)

Bu taleplerimiz yasalara karşın idareyi ya da Adalet Bakanlığı'nı zorlayacak talepler değildir. Aksine yasal olarak fazlasının dahi yapılabileceği taleplerdir ki bu konularda diğer hapishanelerden örnekler de verdik. Ancak bulunduğumuz hapishane idaresi, bu taleplerimizi karşılama, yaşam koşullarını iyileştirme yetkisi olduğu halde (yasal olarak) topu Adalet Bakanı'na atmakta, bakanlıktan gelecek talimatı beklediğini söylemektedir. Öte yandan bu süre içerisinde, Adalet Bakanlığından gelen görevli (koordinatör) taleplerimizi dinleyip gitmiş ve herhangi bir yanıt verilmemiştir. (...) Tekirdağ 1 No'lu F Tipi idaresinin uzun süredir bir yönetim anlayışı vardır.

En basit ve en haklı talepler için dahi 'bunu kabul edersek yeni talepler gelir' diye düşünmektedirler. Bu nedenledir ki 'insan' olarak hak verdikleri haklı buldukları ve diğer F tiplerinde uygulanan pek çok şey (örneğin en basitiyle boncuk, el işi üretim, çiçek, kırtasiye malzemeleri, giysiler, hediyelik eşyaları, plastik raflar vb burada yasaktır!); çünkü mahpusun yaşamını kısmen kolaylaştıracak, insanca yaşayacağı koşullar mahpusun yeni taleplerine yol açar! O nedenle ne kadar sıkılırsa, ne kadar baskı uygulanırsa o kadar iyi YÖNETİLECEKTİR! 2. Müdür Haydar Ali Ak bunu meşrulaştırır da: **'Sen mahkum-**

sun, sen teröristsin!'... İşte bu yönetim anlayışıyla, taleplerimize (bu koşullarda hücrede yaşamın mümkün olmadığına) sözel olarak hak verilmesine karşın, çözümsüzlüğü, Bakanlık talimatına bağlarken, pratikte de daha fazla baskı uygulayarak, yeni saldırılar düzenleyerek, bu haklı talepleri geri planda bırakmak istemektedirler.

Taleplerimizin haklılığı ve meşruluğu görevliler üzerinde de etki yapmaktadır. Hapishane yönetimi bunu tersine çevirmek, daha baskıcı olmalarını sağlamak için, bize ve direnişimize karşı kışkırtmaya çalışmaktadır. 'Direniyorlar, personel yetmiyor' gerekçesiyle gardiyanların vardiya saatleri artırılmış, bunun sebebi olarak direnişimiz gösterilmiştir.

İnsani ve haklı olduklarını kendilerinin de kabul ettikleri taleplerimize hapishane yönetimi saldırılarla yanıt vermektedir. Ancak bu durum bizim haklı ve meşru taleplerimizdeki ısrarımızı daha da artırmaktadır. Tüm bunlara karşın direniş devam etmektedir. Taleplerimizin haklılığının tartışılır yanı yoktur. Ancak hapishane idaresi karşı saldırılarla sindirmeye çalışmaktadır.

Kamuoyunun duyarlılığına bir kez daha gereksinim vardır. İlgili kurumlar, kurullar oluşturarak, ağır müebbetliklerin koşullarını yerinde incelemeli, çözüm için daha duyarlı davranmalıdır. Aksi durumda kalıcı rahatsızlıkların, yaşamı olumsuz etkileyecek her türlü şeyin telafisi olmayacaktır. Her birey, her kurum sorunun çözümünde kendini sorumlu hissederse, çözüm de o denli kolay-yakın olacaktır. **(Tekirdağ 1 Nolu'dan Tutsak Partizanlar)**

Ajanlaştırma işkencesi

Tekirdağ 2 No'lu F tipi Hapishane yönetiminin itirazlarla aynı hücreye koyarak itirazçı olmaya zorladığı Haydar Duymaz, bu durumu kabul etmeyerek direndiği için öldüresiye dayak, süngerli oda, havalandırmada çıplak bekletme gibi sistematik işkencelere maruz kaldı. Adli Tıp'a gidip rapor alma isteği, işkence açığa çıkmasını diye sonuçsuz bırakılan **Haydar Duymaz**, 2 Haziran gününden beri açlık grevinde. Adli Tıp raporu alana kadar eylemini sürdürecektir. İHD İstanbul Şubesi'nde konuyla ilgili açıklama yapan Haydar Duymaz'ın kardeşi **Sibel Duymaz** Doğan ve İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu'ndan Ümran Yurdakul, sorumluların cezalandırılmasını istedi.

kalmamasını eleştirdi. Davanın bundan sonraki aşamalarında müvekkillerinin hazır bulundurulmasını talep eden Aslan, **"tüm sanıklardan tek tek özür dilenerek yargılanmanın bitirilmesini istiyoruz"** dedi. 11 yıldır devam edilen yargılamada karar vermesi beklenen mahkeme heyetinin bir üyesinin olmaması nedeniyle karar verilmezken, bir sonraki duruşma 12 Ekim 2011 tarihine ertelendi.

"Ulusum için kendimi kurban ettiğimden pişmanlık duymuyorum!"

İmparatorluğun bağrından doğan Cumhuriyet, Osmanlı devletinin emperyalistlerin ihtiyaçlarına göre şekillenmiş yeni halinden başka bir şey değildi. Cumhuriyetin kurucu ve yönetici kadrosu büyük oranda Osmanlı'dan gelmedi. Bunun da ötesinde Cumhuriyet, Osmanlı'nın halk düşmanı, sömürücü ve zorba zihniyetinin sadık bir takipçisiydi. Osmanlı'nın yönetimi altındaki milliyetlerin arasında nifak sokma, onları birbirine kırdırma politikası İttihatçılarında sarıldığı temel politikalarından biri olmuştu. Dikilecek yeni elbiseye sıgacakların sayısı son derece azdı. **"Tek dil, tek millet ve tek bayrak"** felsefesi bu toplum mühendislerinin ana çıkış noktası olacaktı. Bu kapsamda önce Müslüman olmayan kesimlere yönelik sistematik bir yok etme, sürgün politikasını yaşama geçirdiler. Hamidiye Alayları adı altında örgütledikleri Kürtleri de bu çirkin ve kanlı plana dâhil ettiler. Cumhuriyet Türklerin olduğu kadar Kürtlerin ve diğer milliyetlerin devleti olacaktı. Hatta kurulan ilk mecliste Kürdistan mebusları söz alıyor, Lazistan mebusları Atatürk'e muhalefet bile edebiliyorlardı. Ne var ki bu demokrasi oyunu uzun sürmedi.

Kemalistler iktidara yerleştikçe gerçek yüzlerini göstermeye başlayacaktı. Meclisteki her türlü muhalefet susturulacak, işçi ve emekçilerin en küçük demokratik talebi şiddete bastırılacak; sendikalar, dernekler, siyasi partiler kapatılacaktı. Ermeni, Rum, Yahudi, Asurî ve Keldanilerin kanı ile beslenen Cumhuriyet, 1920'lerden sonrada bu **"rejim"**ine devam edecekti. Koçgiri halk hareketine karşı kanlı bir kıyım gerçekleştiren Türk devletinin, şimdiki hedefi diktikleri elbisenin dışında kalan Kürtlerdi. Lozan'da kardeş ilan edilen Kürtlere artık Kemalistlerin ihtiyacı yoktu. Dünyün kardeşleri artık düşman ilan edilmiş, katli vacip sayılmıştı. Kemalistlerin çeşitli söylemlerinden ve vaatlerinden etkilenen Kürtler, yavaş yavaş gerçeğin soğuk yüzü ile karşılaşıyorlardı. Yüzyıllardır yaşadıkları bu kadim topraklarda kimlikleri, dilleri, kültürleri çok görülecekti. İttihat Ve Terakki Cemiyetine yakın **"Kürt Teâli Cemiyeti"** artık Kürt aşiret liderlerinin, entelektüellerin, Kürt ulusunun tepkilerine yanıt olamıyordu.

Azadi Örgütü kuruluyor...

Kemalistlerin, ırkçı, milliyetçi söylemleri artırması dahası bunları Kürdistan'da yaşama geçirmesi Kürt halkının öfkesini de büyütüştü. **"Hizbe Azadiya Kürdistan"** böyle bir toplumsal atmosferin sonucu olarak doğdu. Haziran 1923'te Erzurum'da Albay Halit Beyin konağında kurulan "Azadi" hareketinin öncü kadroları arasında Bitlis milletvekili **Yusuf Ziya Bey**, Ağrı yöresinin ünlü Hamidiye Paşası

Patnoslu **Kör Hüseyin Paşa**, Mutkili **Hacı Musa** ve **Fevzi Beyler** de vardı. Osmanlı eski devlet Şurası (Sayıştay) başkanı Seid Abdulkadir Efendinin de kurucuları arasında yer aldığı hareketin hedefi, halkı aydınlatıp kazanmak ve silahlı mücadeleye hazırlamaktı. Albay Halit Beyin açıkladığı program çok kısa ve özliyüdü: **Bağımsız Kürdistan'ın kurulması.**

Bunun için yoğun bir çalışmaya başlanmıştı. Ordu içindeki Kürt subaylara ulaşılmış, Kürdistan'ın birçok yerinden Erzurum'a gelen tüccarlar aracılığıyla hareket, geniş bir alana yayılma imkanı bulmuştu. Kürt ulusunun Türk devletinin imha ve inkâr politikasına yönelik gelişen tepkisi, kurucularının saygınlığı ile birleşince hareket çok hızlı bir şekilde geliyordu. Adı daha sonra Kürt halkı içinde yemin kavramı haline gelecek olan Şex Said, hareketin manevi lideriydi.

Ölümünden sonra T. Kürdistanı'nda Kürtler **"Efendinin başı için"** diye isteklerde bulunacak ya da **"Efendinin adı üstüne yemin ederim ki"** diyerek yemin edecek, dengbejler onun üstüne kılamlar söyleyecek, meseller anlatacaktı. Şex Said, öteden beri Kürtlerin yaşadıklarına duyarlılık gösteren bir kişilikti. 1910'lardan itibaren Kürt meselesiyle meşguldü. Kardeşi Şex Bahattin'in Kürtleri birleştirmenin zorluğu üzerine yaptığı konuşmalarına **"Zorlukları biliyorum, fakat zoru başarmak imkansız değildir. Tek başıma da kalsam bunun için mücadele edeceğim. Hiçbir zorluk sonunda ölümden alıkoyamayacaktır"** yanıtını veriyordu.

Piran'da silah sesleri...

Halit Beyin eniştesi Binbaşı Kasım (Ataç) aracılığıyla örgütün her adımı hakkında bilgi sahibi olan Kemalistler, hareketin hızla yayılması karşısında hemen karşı saldırıya geçtiler. Ekim 1924'te Halit Bey, Yusuf Ziya ve Mutkili Hacı Musa tutuklandı. Özellikle Halit Beyin tutuklanması ile henüz hazırlık aşamasında olan Kürt isyan hareketi başsız kaldı. Bundan sonra tüm gözler Şex Said'in üzerindeydi. Şex Said, tek kişilik örgüt gibi çalışıyor, dini inanç, mezhep, sınıf gözetmeden bütün Kürtleri tek amaç etrafında birleştirmeye çalışıyordu. Yöre yöre geziyor, ulaşamadığı yerlere mektuplar yazıyor ve Kürtlerden 1924'ün ilkbaharında ayaklanmak üzere eli silah tutan herkesin at ve silah temin etmesini istiyordu.

13 Şubat 1924'te Piran'da (Dicle) altı asker kaçağını yakalamak için geldiğini söyleyen jandarma birliği, Şex Said'in kaçakları teslim etmesini istedi. Kemalistlerin isyanı hazırlıksız yakalayıp bastırmak için kurduğu oyunun bir parçasıydı bu. İstedikleri kaçaklar değildi; onlar Şex Said'in Kürtler nezdin-

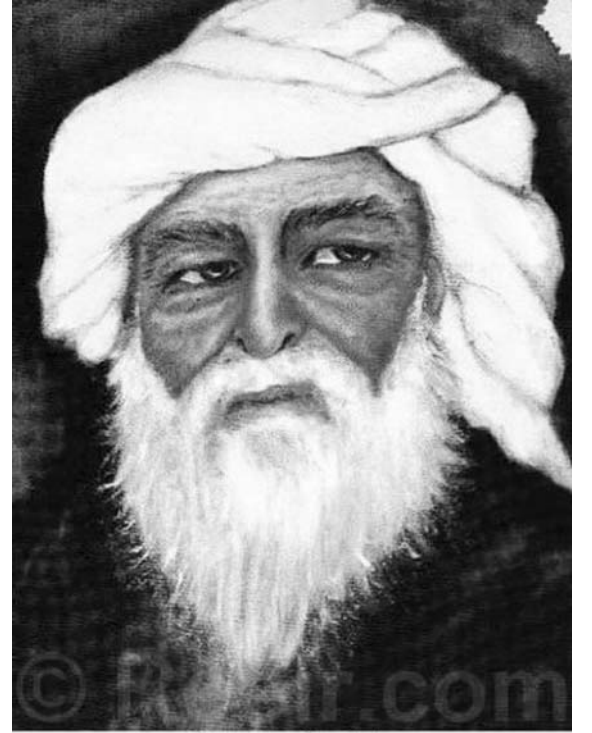
deki itibarını zedelemek ve isyanı fitili ateşlenemeden söndürmek istiyordu. Jandarma teğmeninin Şex Said'e yönelik hakaretlerine yanındakilerin tepki göstermesi ile ok yaydan çıkacaktı. Şex Said'in **"kuro rabin (ayağa kalkın)"** çağrısı **"Şex Said Efendi ayağa kalktı"** koduyla kısa sürede geniş bir alanda yankılandı. Şex Said'in etrafındaki silahlı insan sayısı kısa süre binlere ulaştı. İsyancılar Darahani'ye (Genç) doğru ilerledi. Doğu cephesinin hedefi Varto, Erzurum ve Bitlis, batı cephesinin ki Elazığ, Malatya, Dersim'di. Onun hedefi ise Amed'di. İsyan hazırlıksız, zamansız, erken başlamıştı. Direnişçilerin çoğu silahsızdı. Azadi hızla yayılmasına karşı henüz çok tecrübesiz ve zayıftı. Örgütlenme ağı ve bölgelerin birbiriyle ilişkisi yetersizdi. Türk ordusunda top ve ağır silah ele geçiriyor ancak kullanamadıkları için tahrip ediyorlardı. İsyan 1800'lerden bu yana gelişen Kürt isyanları zincirinin bir halkasıydı. İsyancılar kısa sürede Amed surlarına ulaşmıştı.

Binbaşı Kasım sayesinde içerden en sağlam bilgileri alan Kemalistler, hiç zaman kaybetmeden sıkıyönetim ilan ettiler. 25 Mart 1925'te çiçeği burnunda başbakan İsmet İnönü'nün bütün valiliklere gönderdiği genelge şöyleydi: **"...din perdesi altında bağımsız bir Kürdistan kurmaya ve Cumhuriyet aleyhine gelişmeye giden isyan..."** İnönü yapacaklarını mecliste açıklıyordu: **"... şiddetle, asla müsamaha etmeksizin, derhal fesadı bastırmaktan ibarettir."** İnönü, Bakanlar Kurulu kararıyla yayımladığı bir başka gizli genelgede isyanın irticai nitelikte olduğunu işlemenin, dış dünya açısından memleket menfaatine olacağını bildiriyordu.

Bu gizli belge bugün hala varlığını sürdüren ve isyana irticai bir nitelik atfedilen bakış açısının devletin sistematik bir propagandası ve isyana yönelik bir politikası olduğunu ortaya koyuyor. Takrir-i Sükun Kanunu çıkarıldı. Kemalistler "isyana var" bahanesi ile 1925 yılında gizlice yürürlüğe koydukları Şark Islahat Planını geliştirecek, toplumun yeniden şekillendirilmesi için saha temizliği yapacak, toplumdaki muhalefet odakları bir bir ayıklanacak, devlet iktidarı tesis edilecekti. Bütün bu hedeflerin tam ve eksiksiz yerine getirilebilmesi içinde İstiklal Mahkemeleri geceli gündüzlü çalışacaktı.

Yenilgi, panik ve zulüm

Kemalistler, Amed surları önünde isyancıları püskürtmüş ve karşı saldırıya geçmişti. Bu, isyan için bir dönüm noktasıydı. İsyan, yenilgiye uğramıştı, büyük bir panik havası yayılmıştı. Dev-

Seyh Said

let tüm gücü ve akıl almaz vahşeti ile T. Kürdistanı'nı ıslah etmek için harekete geçmişti. Amaç Tedip (terbiye) ve Tenkil (yok etme) idi. Şex Said eniştesi Binbaşı Kasım tarafından oyuna getirilerek 21 Mayıs 1925'te yakalandı. Ve 28 Haziran 1925 günü Dağkapı Meydanında, sıcak bir günde 47 arkadaşı ile birlikte idam edildi.

Kasım Fırat'ın yayınladığı "Dava" dergisinin Temmuz 1990 tarihli sayısına göre darağacına çıkmadan önce şunları söylemişti: **"Ulusum için kendimi kurban ettiğimden dolayı pişmanlık duymuyorum. Yeter ki torunlarımız düşman önünde bizi mahçup etmesinler."**

İsyan sonrası bölgeyi adeta yangın yerine çeviren devlet, binlerce köyü yerle bir etti, Kürt köylülerini kurşuna dizdi, diri diri yaktı. Albay Reşat Halil'in imzasını taşıyan, Genelkurmay Başkanlığı tarafından yayımlanan **"Türkiye Cumhuriyetinde ayaklanmalar 1924-1925"** adlı kitapta işlenen tüm bu katliamlar, rakamların soğuk yüzüyle ve hiçbir ayrıntıya girilmeden yer aldı. Azadi yenilmişti ama devletin bu zulmü karşısında duyulan öfke, yeni bir **"Xoybu"**nun bayrağı altında yeni bir kalıba dökülecek ve isyan zincirine Ağrı Dağında yeni bir halka eklenecekti.

Tarihten kısa kısa...

* **25 Haziran 1981:** MLSPB dava tutsakları Ahmet Saner ve Kadir Tanboğa bir CIA ajanını öldürdükleri iddiasıyla idam edildiler.

* **2 Temmuz 1987:** Demiryolu İşçileri Sendikası, bünyesindeki 40 bin işçi adına grev kararı aldı.

* **4 Temmuz 1968:** İşçiler İstanbul Kazlıçeşme'deki Derby Lastik Fabrikasını işgal etti. İşgal 5 gün sürdü.

* **6 Temmuz 1980:** Çorum'da Al-evi mahallelerine yönelik Mayıs sonunda başlayan saldırılar, Temmuz'un ilk haftasında iyice tırmandı. 29 Mayıs-6 Temmuz arasında aralıklarla devam eden katliamda faşistler devletin gözleri önünde ve desteğinde 48 kişiyi katletti.

Evrensel Bakış

Emperyalist saldırı sürerken bir kez daha Libya üzerine

Kalkışmalar zincirinin en çetrefilli hale bürüneceği ülkelerin başında **Libya**'nın geleceği öngörülemez değildi. Bunun böyle olmasının birkaç sebebi vardı. Bilhassa Tunus'ta cereyan eden ve Bin Ali'yi koltuğundan eden kalkışmanın kendiliğinden niteliği bariz bir şekilde ortadaydı. Bozkırın tutuşması için tek kıvılcım yetmişti. Sol tandanslı sendikaların buradaki rolü küçümsenemezse bu spontane hareketi niteliğinden koparan asli bir husus değildir.

Tunus ve Mısır'da devlet başkanlarının aileleri neredeyse ülkelerin bütün kaynakları sömürmekteydiler. İktidardaki sonları da benzer şekilde gerçekleşti. Önce aile efradı güvenli bir ülkeye kaçtı sonra kendileri.

En önemli husus, yani Libya'yı benzerlerinden ayıran en önemli husus, emperyalist güçlerle olan ilişkilene babında ortaya çıkmaktadır. Bin Ali ve Mübarek'in protesto gösterileri karşısındaki tutumunu ihtiyatla geçiştirmeyi yeğleyen emperyalistler, bu iki despotu son raddeye kadar sahiplenmekten geri durmamıştı. Aşağıdan gelen baskı, ne zaman ki karşı konulamaz bir hale geldi, emperyalist güçler sadık uşaklarını, bugüne kadarki hizmetleri karşılığında müreffeh bir emeklilikle ödüllendirmeyi ihmal etmediler. Vatan toprağından uzaktı. Ama olsun, zaten vatan, onlar için çok değerli ama asla paha biçilemez olmayan bir eşya parçasıydı.

Oysa ne Libya, Tunus'tu, ne de Kaddafi, Bin Ali veya Mübarek'tir. Libya'da herhangi bir muhalefetin olmadığını buna gerek de olmadığını söyleyen bizzat Kaddafi'nin oğlu Seyfül İslam'dı. Aşiretsel yapının devlete nüfuz ettirildiği ama Kaddafi aşiretinin bu nüfuzda en şaşaalı payeye sahip olduğu Libya'da devlet erkânı ve reayanın ilişkileri diğerlerine nazaran girift bir hal almıştı. Sosyalizm esintili premodern bir devlet aygıtı ve başında Batı'ya "kafa tutan" bir lider. Libya'da devlet kısaca böyledir.

Ve Libya petrolü, emperyalist işgale konu olacak kadar değerlidir. Zira Afrika'nın en zengin ham rezervleri burada bulunmaktadır. Tek başına petrolün varlığı bir işgali koşullamayabilir. Emperyalizmin mantığında da bu yoktur. İşgal, devletin restorasyonu, yerli işbirlikçilerin iktidara getirilmesi, emperyalizm sınır tanımaz sömürüsü karşısındaki engelleri ortadan kaldırmak için gündeme gelebilir. Gelmiştir.

Kaddafi, emperyalizm için en başından beridir sorunlu olagelmıştır. Petrolün, çoğunluk payın özelleştirilmiş olmasına rağmen millileştirilmesi, birçok sol-ulusal hareket ve örgütün desteklenmesi, ülkenin emperyalist sömürüye daha fazla açılması anlamına gelen anlaşmalara riayet edilmesi bu sorunlu halin başlıca görüngüleridir. Ne var ki, bunlar Kaddafi'yi anti-emperyalist addetmeye yetmemektedir. Onun pozisyonu, olsa olsa sosyal emperyalizmin çökmesi sonucu bir ortada kalmışlık hali olarak açıklanabilir.

Dolaysız bir emperyalist saldırı karşısındaki tutumu da bunu açıklamaya yetmektedir. Kaddafi, ülkesini emperyalizme karşı değil emperyalizmin olası işbirlikçi adaylarına karşı savunmaktadır. Emperyalist güçlerin ileri süreceği bir uzlaşma teklifine hayır demeyeceği yeteri kadar açıktır.

Libya'daki isyancılar, diğerlerinden farklıdır. İşbirlikçilikleri somuttur. Meşruiyetleri irtifa kaybına uğramıştır. İsyan dalgası, emperyalizmin Libya müdahalesiyle daha fazla kana bulanmış, yolundan sapmıştır.

Hükümet kaybetti, sıra düşmesinde!

15 Haziran sabahı erken saatlerde Sindagma Meydanı'na ulaşanlar veya çevre yollardan geçenler, yaşanacak büyük muharebenin kokusunu alabiliyordu. Binlerce polis, meclis başta olmak üzere Başbakanlık ve Cumhurbaşkanlığı konutlarının da olduğu geniş bir alanda önlem almıştı. Buna karşın, binlerce kişi sabahın ilk saatlerinden itibaren başta meclis olmak üzere, meclise ulaşan bütün yollarda toplanarak milletvekillerinin meclise ulaşarak orta vadeli ekonomik programı tartışmalarına engel olmaya çalıştı. Bazı milletvekilleri gün ağarmadan meclise gelerek kurtulurken, geç kalanlar ise kitlenin engellemesi ile karşılaştı.

Öğlen 12.00 itibarıyla diğer meydanlarda toplanan grupların Sindagma Meydanı'na gelmesi ile eylemlerin tek merkezi burası oldu. Genel greve, kamu çalışanları, sağlık çalışanları, liman işçileri, basın emekçileri, KİT çalışanları tam gün iş bırakarak katılırken, toplu taşıma emekçileri ise iş durdurma ile destek verdiler. Greve kamudan katılım yüksek olurken özel sektörde bu oran çok düşük kaldı. Ticaret Odasının 12.00-15.00 arasında mağazaların kapatılması çağrısı da yeterli düzeyde karşılığını bulamadı.

İlk gerginlik bir grubun, meydana meclis önünde bulunan polis barikatını yıkmaya çalışmasıyla başladı. İlerleyen saatler de anarşist grupların egemen olduğu çatışmalar genişleyerek devam etti. Eylemlere katılım, basında ifade edildiği gibi 20.000 veya 40.000 değil 100.000'nin üzerindeydi. Bu rakam sadece meydana ve gözle görülen yollarda olanlardır. Bunların dışında on binlerce kişi meydanı çevreleyen yollarda bulunmaktaydı. Polisin gazlı saldırılarına rağmen on binler alanı terk etmediler. Kısa bir süreliğine meydana ele geçiren polis kitlelerin kararlılığı sonucu meydana yeniden terk etmek zorunda kaldı. Yaklaşık beş saat süren çatışma ve irade savaşı sonucu polis geri çekilerek alanı ve yolları yeniden kitleye bıraktı. 15 Haziran günü ülkenin farklı şehirlerinde de kitleler sokaklara inerek, hükümeti ve ekonomik programı protesto etti.

Meydanda verilen irade savaşı sadece polise karşı değil aynı zamanda ve daha da önemlisi hükümete karşı da kazanılmıştır. 22 gün boyunca meydanlarda olan ve kararlılıklarından bir milim dahi geri adım atmayan kitle, irade savaşının dönüm noktalarından olan 15 Haziran günü, hükümetin kısmi yenilgisini sağladı. Eylemlerin devam ettiği sıralarda Cumhurbaşkanı Karolos Papulias ile görüşen Başbakan Papandreou, ana muhalefet partisi ND (Yeni Demokrasi) lideri Samaras ile yaptığı telefon görüşmesinde, ortak hükümet kurmayı önermiş, gerekirse başbakanlığı da bırakacağını ifade etmişti. Uzun süren görüşmelerden bir sonuç çıkmaması üzerine, Başbakan kabinede revizyona gideceğini akşam saatlerinde yaptığı televizyon konuşmasında duyur-

muştu. AB'nin direktifleri ile bu yola başvuran hükümet bundan da bir sonucun çıkması ile seçim dışında elinde başka bir kart kalmadı. Güven oylamasına gidecek olan hükümetin "alacağı" güvenin de bundan sonra bir anlamı olmayacaktır. Yaşanan yönetim krizi kangrene dönüşmeye başlamıştır.

Kriz halinde bulunan hükümet ve onun başbakanı, en temel burjuva demokrasisini dahi yeri geldiğinde bir tarafa atabilmekte. Uygulamaya konulan pek çok yasa meclise dahi gelmemekte.

15 Haziran eylemlerinin diğer bir önemli noktası ise, solun yeniden meydana kendisini göstermesidir. Bugüne kadar meydana, YKP(M-L) ve birkaç örgüt dışında solun emaresine rastlanmazken, bugün sol kendini göstermiştir. **Polisin tüm saldırılarına karşı, alanda kitlelerle direnen, meydana savunan sol, bir nebze olsun onurunu kurtarmıştır.** Ancak bunun bundan sonra da devam etmesi gerekiyor. Solun varlığının YKP(M-L) ve diğer birkaç örgütün omuzlarında olması, genel olarak solun halka karşı işlediği suç olarak tarihe yazılacaktır.

Yaşanan başarı, kitlelerin kararlılığını artırırken, önümüzdeki süreçte yapılacak yeni grev ve eylemlerle hükümete, AB ve IMF politikalarına son darbe de vurulabilir. **15 Haziran, kitlelerin zafere (kısmi de olsa) olan açıklarını gidermiş ve güven vermiştir. Bu, "bir şey değişmez" diyen ve harekete geçmeyen kitlenin de sokaklara akmasına neden olacaktır.** Yunanistan'da yaşanan doğum sancılarının sonucunda ne çıkacak bilmiyoruz ama ne doğarsa dosun bunun halk kitleleri için hayırlı olacağından eminiz.

(Yunanistan'dan bir ÖG okuru)

DESA işçileriyle dayanışma etkinliği gerçekleştirildi!

Konfederasyonumuz ATİK, Türkiye'de yürütülen sınıf mücadelesine katkı sunmak ve işçi kardeşlerimizin yürütmüş oldukları direnişlerin sesi olmak için, DESA'nın Avrupa'da mal verdiği PRADA mağazalarının önünde etkinlik organize etti.

Bu etkinliklerden biri 10 Haziran 2011 tarihinde İsviçre'nin Zürih kentinde PRADA mağazası önünde gerçekleştirildi. Federasyonumuz İTİF'in çağrısı üzerine İsviçre Demokratik Kitle Örgütleri Platformu (İGİF-İDHF-İTİF) bir araya gelerek, işçi kardeşlerimizin İsviçre'de sesleri olduklarını ve kardeşlerimizin hakları alınmaya kadar bu ve benzeri eylemlerinin devam edeceklerini ilan ettiler.

(İTİF)

Yemen'in kaotik ortamından

"ABD, Sana'da devlet başkanlığı sarayına düzenlenen saldırı ile Sana ve ülke genelinde düzenlenen saldırılar da dahil olmak üzere, Yemen'de bugün meydana gelen manasız şiddet eylemlerini en güçlü ifadelerle kınar." Bu açıklamayı, Beyaz Saray sözcüsü Jay Carney, Yemen'de meydana gelen, neredeyse muhaliflerle iç savaş aşamasında olan mevcut durumu ifade etmek için yaptı.

ABD'nin açıklamasında şaşırtıcı olan bir yan yoktur. Diğer emperyalist devletler gibi ABD de işine geldiği zaman muhalif hareketleri destekleyip, işine gelmediği hareketlerin karşısında yer almıştır. Yemen'deki durum, mevcut Amerikan çıkarları açısından uygun olmasa gerek ki, oradaki silahlı hale gelen hareketin yapmış olduğu muhalefet anlamsız olarak ifade ediliyor. İşin komik tarafı Libya'da silahlı muhalif hareketi destekleyen, emperyalist bir ittifak olan NATO'nun hava saldırıları yaptığı bir dönemde, yine diktatörlere karşı muhalefet sürdüren ve bunu silahla yapan Yemen'de bu hareketi tamamen anlamsız bulmasıdır. **Amerika bir ülkede iç savaşı desteklerken, öteki ülkede manasız buluyor.** Dediğimiz gibi, emperyalistlerin tavrı açısından şaşırtıcı hiçbir gelişme yok!

Bilindiği gibi 27 Ocak tarihinden bu yana Yemen'in başkent Sana'da binlerce gösterici 33 yıldır iktidarda bulunan Devlet Başkanı Ali Abdullah Salih'in devlet başkanlığından ayrılması ve daha demokratik bir Yemen için gösterilere başladı. "Devrim Gençleri" 21 Şubat'tan itibaren de başkent Sana'da kamp kurdular. Yemen'deki muhalefetin protestolarının etkisi sonucu emperyalist ülkelerin de desteklediği/oluşturduğu Körfez İşbirliği Konseyi Antlaşması'nın kabul edilmesi üzerine gösteriler bir süre durmuştu. Anlaşmaya göre iki ay içerisinde Devlet Başkanı Salih görevini bırakacaktı. Ancak Salih'in görevi bırakmaması ve antlaşmayı üç kez reddetmesi üzerine gösteriler tekrar başladı. Devlet Başkanı Salih'in de üyesi olduğu ve Yemen'in en güçlü aşireti Haşid'in bu aşamada devlet başkanından desteğini çekip muhalefetin safına geçmesiyle

gösterilerin boyutu da birden değişti. Silahlı gösterilerin başlaması ve ülkenin iç savaşa doğru gitmesi sonucu kaotik ortam Yemen'i de içine aldı. Muhalefet Başkanlık Sarayı'na gerçekleştirdiği saldırı sonucunda Yemen Devlet Başkanı Salih yaralanarak, Suudi Arabistan'a sığındı. Ancak Salih geri adım atmayacağını da açıkladı.

ABD'nin Salih'in devlet başkanlığından ayrılmasını desteklemesi sonucu, Salih'in uzlaşmaya uzak olmadığı biliniyor. Nitekim uluslararası güçlerden (emperyalistlerden) arabuluculuk çabalarını artırmasını da istedi. Şu anda çapını bilemeyeceğimiz bir pazarlığın yürütüldüğü açıktır. Yemen'deki muhalefetin işbaşına gelmesini ABD destekliyor. Salih'le anlaşılırsa uzlaşacağını bildiriyor. Bu durumda muhalif hareketin işbaşına gelmesinden ABD'nin zararlı çıkması mümkün değil. Öyleyse silahlı bir muhalif hareketi niye tasvip etmiyor? Bunun nedeni Yemen'in iç dengeleriyle alakalıdır. Yemen'de sadece, bir yanda devlet başkanı öte yandan muhalif hareket bulunmuyor; aynı zamanda El-Kaide gibi silahlı örgütler de bulunuyor. Öyle ki Yemen'in güney eyaleti Abyan'da **El-Kaide** militanları oldukça hareketli. Geçen ay eyaletin başkenti Zincibar'ı ele geçirmişlerdi. ABD'nin Yemen'deki en büyük korkusunu, ülkenin mevcut durumunda hükümete karşı muhalif hareketin ABD karşıtı bir grubun liderliğine geçmesi oluşturuyor. Üst düzey Amerikalı bir yetkilinin Associated Press'e yaptığı açıklama bunu kanıtlamaktadır. Bunun için de Yemen'deki silahlı muhalefet ABD açısından oldukça "anlamsız"dır. Çünkü hem Salih'in kalmasında hem de muhalefetin hükümet kurmasında her türlü ABD çıkarlarını korumuş olacak. Ancak Ortadoğu'daki "Arap Baharı"ndan kaynaklı ABD'nin Salih'in arkasında durması oldukça zor. Bu anlamda muhalefetin işbaşına gelmesini istiyor. Ancak muhalefet, kendisine çizilen sınırı anlaşılan aşmış bulunuyor!

Benzer bir yaklaşımı, TC Dışişleri Bakanlığı da gösterdi. Dışişleri Bakanlığının yayımladığı açıklamada " (...) mevcut krize en kısa sürede bir çözüm

ABD'nin kaygısı

bulunmadığı takdirde, Yemen'de durumun daha vahim boyutlara tırmanabileceği" vurgulandı. Buradaki "vahim durum"un, Yemen'in siyasi şekillenişin istedikleri, arzu ettikleri ve kontrol altına almaya çalıştıkları biçimden farklı olmasıdır. Türk egemenleri de hemen her durumda olduğu gibi bu tarz durumlarda (eşyanın doğası gereği) ABD emperyalistlerini yanında tavır takındı.

Ortadoğu'daki halkların mevcut yönetimlerden kurtulma isteği, değişim taleplerinden kaynaklı Ortadoğu kaynaklı bir kazan halini aldı. Dolayısıyla Ortadoğu'da siyasi dengelerin oturması belirli bir zaman alacaktır. Emperyalistlerin tüm hesapları, bu siyasi dengelerin kendi hesaplarına oturması. Emperyalist devletlerin her biri bütün hesaplarını bunun üzerine yapıyor. Ortadoğu'daki halkların ayaklanmaları, gelecek için umutlu olmamızı sağlıyor, aynı zamanda ne yazık ki bu hareketlerin önderliklerinin niteliğinden kaynaklı, ortaya çıkan enerjinin büyük oranda boşa gitmesine, Ortadoğu halklarının kölelik zincirlerinin en fazla biraz daha gevşetilmesiyle sonuçlanmasına yol açacaktır. Ancak ne olursa olsun yaklaşık 6 aydır Ortadoğu coğrafyasının mevcut durumu, halkların potansiyel gücünün harekete geçtiğinde neler gerçekleştirebileceğini ortaya koyuyor. Mevcut durum ispatlamıştır ki, dünyanın en büyük gücü emperyalist devletler değil, halklardır.

İTİF, Neuchatel'de kampanya başlattı

İTİF (İsviçre Türkiyeli İşçiler Federasyonu), İsviçre'nin Neuchatel Kantonunun La chaux De Fonds şehrinde iki kampanyanın startını verdi ve İsviçre genelinde sendikalar, sol partiler, demokratik kurum ve kuruluşların da desteklediği iki önemli yasa değişikliği için imza kampanyası başlattı.

Birincisi; bugün yüzlerce özel hastalık sigortası var. İlaç ve doktor masraflarının önemli bir kısmı hastalara yüklenmektedir. Her yıl %14'lere varan zam artışları yapılmakta, üstelik bu zam mevcut hükümetler tarafından belirlenmektedir. Hal böyle olunca bahsi geçen bu kurum ve kuruluşlar alternatif bir sigorta için kolları sıvadılar. İsviçre'de herhangi bir federal yasa değişikliği için 100.000 imza gerekmektedir. (İsviçre vatandaşı olma şartıyla.) Yüz bin geçerli imza toplandığı takdirde halk oylamasına sunulacak.

İkincisi; bugün ortalama (kantondan kantona değişmekte) olarak 3300 frank olan asgari ücret yerine herkes için en az 4000 frank aylık olması için yapılacak referandum kararı için yine 100.000 geçerli imza gerekmektedir. Bu kampanyaya İTİF olarak da desteklemek ve aynı zamanda bizzat çalışmalara katılmak için karar aldık. Ve Cumartesi kampanyanın startını Neuchatel kantonunda verdik. İTİF'in organize ettiği İsviçre İşçi Partisi ve Göçmen Halklar Birliği'nin de desteklediği kampanya üç hafta sonu değişik şehirlerde sürecek. Genel anlamda halkın kampanyaya ilgisi oldukça yoğun. Kampanyamız hız kesmeden devam edecek.

(İsviçre'den bir ÖG okuru)

Hindistanlı Maoistler eylemde

Hindistan'da 10 Haziran günü gerillalar polisler için bir eylem gerçekleştirdi. Hindistan'ın Chhattisgarh eyaletinde Maoist gerillalar tarafından düzenlenen iki farklı saldırıda 10 polis öldü. Maoist gerillalar tarafından düzen-

lenen bombalı saldırılardan ilkinin, sabah erken saatlerde bir ormanlık alanda güvenlik aracına düzenlendiği belirtildi.

Maoistlere karşı düzenlenen operasyonlardan sorumlu Ram Niwas, "Çok büyük patlama oldu. Mayına dayanıklı araç, patlamayla havaya fırladı ve parçalandı" dedi. İkinci saldırı ise başkent 400 km uzağındaki Raipur'da da gerçekleştirildi. BU saldırıda 5 polis öldürüldü.

(Kaynak-Etha)

Onbinler yürüdü

H. Merkezi: Nüfusun çoğunluğunun Şii olduğu Bahreyn'de Şubat ayında hükümet karşıtı eylemler ivme kazanmış ve çıkan çatışmalarda onlarca kişi polis tarafından öldürülmüş, yüzlerce kişi tutuklanmıştı. Olaylar üzerine Mart ayında ilan edilen OHAL'in kaldırılmasının ardından onbinler sokağa döküldü. Eylemler siyasi hakların genişletilmesi ve daha fazla özgürlük talepleri için örgütlendi.

NATO Libya'da sivilleri vuruyor

NATO'nun Libya'nın başkenti Trablus'a düzenlediği saldırılarda sivillerin de zarar gördüğü açıklandı. NATO, sadece Kaddafi'nin askeri üslerinin hedef aldığı iddia etse de, Libya Dışişleri Bakanı Khaled Kaim yaptığı açıklamada; Haziran'ın ilk haftasında düzenlenen saldırılarda bazı okulların ve bir radyo-televizyon kuruluşunun bombalandığını söyledi. Mayıs ayının sonuna kadar NATO'nun yaptığı saldırılarda ise 718 sivilin hayatını kaybettiği Libya hükümeti tarafından açıklandı.

“BAŞARI, HALKIN BAŞARISIDIR!”

- Seçimlere bağımsız adaylarla girilmesinin ne tür dezavantajları var? İstanbul için ortaya çıkan sonuçları nasıl değerlendiriyorsunuz?

Mustafa Avcı: Bizim seçmen profilimizin durumu, okuryazarlık oranı biniliniyor. Normalde eskiden bağımsızlara zarf içinde, muhtarlık seçimlerinde olduğu gibi oy atılırdı. Ne zaman ki biz 2007’de bağımsız olarak gireceğimizi açıkladık. Bağımsızlar oy pusulasına eklendi. Yetmedi küçük harflerle yazıldı. Bulmakta çok zorlanıyoruz. Buna rağmen seçmenimizin gösterdiği başarı büyüktür. İkinci bölgede 120 bin oy alınması büyük bir başarıdır. Birinci bölgede de bir artış var.

- İstanbul, İzmir gibi büyük kentlerdeki oy artışı, Blok’un özellikle T. Kürdistan’daki başarısı dikkate alındığında görece daha zayıf.

- İstanbul’daki seçmen ile bölgedeki seçmeni karşılaştırırsak yanlış değerlendirmiş oluruz. Bölgede herkes kendince diyor ki ben yurtseverim. Ama İstanbul öyle değil. İstanbul’da diaspora ya tabi tutulan Kürtlerin sığınabileceği liman fazladır. Çok da kendilerini Kürt olarak deklare etmezler. Hakkâri üç milletvekili getirebiliyor da, Adana-Mersin neden bir çıkarıyor dediğimizde bence çok gerçekçi olmaz. Göçe tabii tutulan Kürtlerin yerleştikleri yerlerde kurdukları bir sistemi vardır. Bütün bunları biraraya getirdiğimizde, birebir kıyaslayarak sonucu değerlendirmek doğru olmaz.

(...) Şu anda demokratik özerklik projesi alınan sonuç üzerinden Kürdistan’da bir referandum olarak değerlendirilebilir. Bu projeye onay verildiğinde. Burada aynı şey yaşandı. Birebir Kürdistan’daki sonuçları alamadığımız için demoralize olmamak gerekiyor.

- BDP’nin çeşitli devrimci, ilerici hareketlerle kurduğu ittifakın halkta beklediğiniz etkiyi yarattığını düşünüyor musunuz?

- Stratejik bir ittifaktan bahsediyoruz. Bunlardan biri, Kürtlerin demokra-

tik ittifakıydı. Diğeri ise Kürtlerin dostları ile ittifakıydı. İkisi de stratejikti bizim için. Seçimde bu iki ittifakın zemini yakalandı. Bu doğal olarak halkta büyük bir moral ve coşkuya neden oldu. Esas olarak ikinci bölgede her halükarda bir milletvekili çıkarılabilirdi. Bir önceki seçimde de bir aday çıkarabilirdi. O dönemde yaşanan bir takım teknik sorunlardan kaynaklı gerçekleşmedi. İkinci bölgede iki vekil çıkarma şansımız, durumumuz yoktur. Önümüzdeki günlerde alınan bu 120 bin oy üzerinden ikinci aday için çalışma yürütülebilir.

- Blok, seçim sürecine yaklaşık bir ay kala daha ciddi, etkili bir çalışma yürütmeye başladı. Siz yürütülen faaliyeti ve ortaya çıkan toplam resmi nasıl yorumluyorsunuz?

- Tek kelimeyle müthişti. Sadece İstanbul’da, metropollerde değil özellikle blok listesinin en az tartışıldığı bir listeydi bu seneki. Sadece Kürt halkı tarafından değil genel kamuoyu tarafından bir ilgiyle karşılanan bir liste oldu. Dolayısıyla hem az tartışıldı hem coşkuyla karşılandı. Bu coşku ve moral, sürecin yakıcılığı ve sıcaklığıyla birleşti. Seçime son bir ayda planlı bir çalışma sürecine girildi. Biz hep çözüm önerilerini öne çıkarttık. Sahiplenme, ilgi sandık güvenliği alma noktasında tek kelimeyle müthiş bir çalışmaydı ve sonuç ortada. AKP, iki kişiden birinin oyunu aldım diye övünüyor ancak AKP’nin milletvekili sayısında düşme var. CHP böbürleniyor ama gerçekler öyle değil. Tek başarı şu anda blok adaylarının başarısıdır. 36 vekil arkadaşımızın meclise girmesidir. Bu elbette halkımızın başarısıdır. Bizim blok olarak birlikte yürüme kararlılığımızdır.

Biz başarıyı çözüm projelerin sahiplenilip sahiplenilmemesinde aradık sürekli. Şimdi CHP, ben başarılıyım diyebiliyorsa şu anda kangrene dönüşmüş Kürt sorununun çözümüne ilişkin projesi var mıdır yok mudur? Bu projeyi halk onayına sundu mu ona bakmak lazım. AKP için de geçerlidir bu. Savaşı durdurma, Kürt sorununu çözme, Türkiye’nin demokratikleşmesi projesi olmayan, başarıdan söz edilemez. Başarının özü bence budur. Blok işte bunu başardı.

- AKP’nin bölgede izlediği politikanın büyük oranda iflas ettiği anlaşılıyor...

- AKP, Hakkâri’de çantasını boşaltıp geldi, sistem adına. Siz başbakanınız devletin tüm olanakları elinizde ve bunu en üst düzeyde de kullandınız.

Emek, Özgürlük ve Demokrasi Blok’unun desteklediği bağımsız adaylar özellikle T. Kürdistanı’nda olmak üzere hemen her ilde oy oranını artırdı. Seçim öncesi başlatılan baskı, gözaltı, tutuklama terörü kapsamında binlerce insan çalışmanın dışında tutulmuş olsa da Kürt halkı, sahiplenmesi, coşkusu ve direnişçi duruşu ile tüm bu saldırıları büyük oranda boşa çıkarmayı başardı. Biz de Özgür Gelecek gazetesi olarak seçim sonuçlarının ortaya çıkardığı resmi, BDP Eski İl Başkanı, üçüncü bölge milletvekili adaylığından Levent Tüzel lehine çekilen Mustafa Avcı’ya, BDP İl Eşbaşkanı Yardımcısı Cahit Özmaya’ya ve Amed’den bağımsız milletvekili seçilen ama seçimden kısa bir süre önce cezası onaylanarak milletvekilliği engellenmeye çalışılan ve KCK davasından hapis hapsedilen Hatip Dicle’ye sorduk.

Valiler, kaymakamlar birer il-ilçe başkanı gibi çalıştı. Bu sosyal fonlarda biriken paraları halka dağıttınız. Yetmedi polis, jandarma gücünü kullandınız. Çok yoğun siyasal operasyonlarla çalışmayı engellediniz.

Tüm bunlara rağmen yenilgi aldınız. Bu baskıcı sistemin, bu siyasetin hiçbir fayda getirmeyeceğini öğrenmeli AKP. Tüm kamuoyunun, siyasal partilerin ciddi ders çıkarması lazım, İnkârın, imhanın, zorun, şiddetin fayda etmediğini, halkın talebinin görülmesi gerektiğini düşünüyorum. Söyledikleri şudur, biz hizmet projeleri üzerinden oy aldık. Bizim bölgede yüzde 50’nin üzerinde oy artışına gitmemizin özü şu;

Bu halk hizmetten önce kimliğini, değerlerini dikkate alıyor. Açlığı, işsizliği sineye çekiyor ama ben statüsüz yaşamak istemiyorum diyor. Maliye bakanı diyor ki Batman’a hizmet götüreceğiz. Burada almışsın yüzde 33-34. İki arkadaşımız almış yüzde 50. Bu halk, sorunun çözülmesini istiyor. Savaşın durmasını istiyor. Bölgede Kürt sorununun çözümünü esas alamayan, Kürtlerin siyasal statüsüne ilişkin bir projesi olmayan hiçbir başarı şansı yoktur. Kürdistan’daki seçim sonuçları bunu gösteriyor. Artık eşit, onurlu, özgür birer yurttaş olarak ortak yaşamı esas alan projeleri bir sahiplenme var. Sistem Kürtleri kendi topraklarından kopararak metropollere getirerek, sadaka kültürüne, muhtaç hale getirerek düşürmeyi hedefliyor. Aç, sefil bırakarak onurunu satın almayı amaçladı. Ama bu hesap tutmadı.

- Blok’un önümüzdeki günlerde başlıca gündemi ne olacak?

- Tartıştığımız demokratik bir anayasa düzenlemek. Kürt sorununun esas itibarıyla çözülmesi gereken zemin de burası olacaktır. Bunun mücadelesini mecliste, sokakta sürdüreceğiz. Tekçi zihniyetten arınmış, Türkiye’nin mevcut ihtiyacını karşılayabilecek, toplumsal tüm kesimlerin sorununu çözebilecek, bu sa-

vaşı durdurabilecek, içerdeki tüm siyasi

tutsakların serbest bırakılmasını da öngören bir anayasaya ihtiyaç vardır. Meclisin bence temel görevi budur. Meclis bunun dışında önüne bir şey ko-yarsa bu savaş startıdır.

CHP, seçim sürecinde riyakârlık yapmadıysa bir bakışı var. Erdoğan’ın balkon konuşmasında bir açıklaması var. Tüm siyasal partilerin temel görevi demokratik bir anayasal düzenlemedir. Kürtlere bir statü tanımadır, savaşı durdurmaktır. Bu birincil görevdir, bununla birlikte 11 milyon işsiz var. Tüm sorunların çözümü için projelerin geliştirilmesi lazım.

Halk, hemen her yerde Blok adayları etrafında kenetlendi!

- BDP olarak seçimlere bağımsız adaylarla girmek zorunda kaldınız. Bunun sonucunda seçimde ne tür sorunlarla karşılaştınız? İstanbul için hedeflerinize ulaşabildiniz mi?

Cahit Özmaya: Biz BDP olarak, BDP’nin logosu ve adıyla yüzde 10’luk anti-demokratik seçim barajı ve mevcut seçim yasasından kaynaklı parti olarak girmedik. Olumlu da olsa olumsuz da olsa ortaya çıkan sonucu etkileyen en önemli faktörlerden biri budur.

İstanbul için baktığımızda hedeflediğimiz dört milletvekili idi. Birinci ve ikinci bölgede bir, üçüncü bölgede iki olmak üzere. Üçüncü bölgede

yaptığımız değerlendirme sonucunda vekil adaylarımızı teke indirme ihtiyacı duyduk. Nitekim açığa çıkan sonuç isabetli bir tercih yapıldığını gösteriyor. Sayısal anlamda bakıldığında oy sayısı olarak biz istediğimiz hedefi yüzde yüz yakalamış değiliz. Ama ciddi bir artış var.

Bunun birçok nedeni var; bağımsız adayla girmek oldukça zordur. Birleştirilmiş bir oy pusulasında siyasi partiler oldukça büyük harflerle hazırlanmış, milletvekilleri peşpeşe sıralanmış ama bağımsız adaylar böyle değil. Nitekim her bölgede ortalama 11-12 bağımsız aday vardı. Bağımsız adayların isimleri çok küçük puntolarla hazırlanmış, okuması dahi güçtür. Bırakın okuma yazma bilmeyenleri, gözlerinde hafif görme rahatsızlığı olanların bile görmesi oldukça güçtür. Seçim günü yaşadığımız en temel sıkıntı buydu.

Bu seçimlerde ince bir strateji olarak AKP bu yıl, daha önce sandık görevlisi olarak görev yapan Eğitim-Sen'li hocaları bu yıl çok az sandık görevlisi yaptı. Belediyelerinde çalışanlarını sandık görevlisi olarak seçerek görevli yapma durumu oldu. İstanbul'da çok rahatlıkla üç milletvekili çıkarabilecek, dördü zorlayabilecek bir oy sonucu ortaya çıktı.

- Blok kendini yeterince anlatabildi mi?

- Blok olarak bakıldığında İstanbul kamuoyuna kendimize çok da iyi anlatamadığımızı görüyoruz. Bunu bir görev olarak da söyleyebiliriz. İstanbul, Kürtlerin yoğunlukta olduğu bir yer, bir de işçi kentidir. Emek, demokrasi ve özgürlüğe en fazla ihtiyaç duyanların yaşadığı bir yerdir. Bu iki kesimi çok iyi buluşturduğumuz söylenemez. Ama diğer taraftan toptan bir başarısızlık olarak nitelendirilebilecek bir durum da yoktur. İki dönem oyları baz alarak söylüyorum, önceki oylarımıza göre 70-80 binlik bir oy artışı var. Bu sonuç önümüze şöyle bir görev koydu; özellikle işçi kesimi ile Kürtleri yoğun bir şekilde Blok'u buluşturmak, anlatabilmek ve Blok'ta genişletmek. Bloku Türkiye'nin ana muhalefet odağı haline getirmek. Her ilçede parti logosu olarak giremememizin sonucu beş bin ila yedi bin arasında değişen bir oy kaybımız var. Bunlar veri olarak elimizdedir. Hatta isim ve logo benzerliği yüzünden BBP'ye yoğunca bir oy çıktı. Biz bunlara seçim hileleri diyoruz. İstanbul'da 30-35 bine yakın oy kaybımız olduğunu söyleyebiliriz. Bu da çok ciddi bir rakam.

- İstanbul dışındaki büyük kentler ortaya çıkan fotoğraf için neler söylenebilir?

- Kürdistan cephesinde çok denilecek bir şey halkın önünde saygıyla eğilmesi gerekir. Metropollere baktığımızda, her yerde ister vekil olmuş olsunlar veya olmasınlar adaylarımız

etrafında ciddi bir kenetlenme söz konusu. İzmir'de özellikle birinci bölgede önemli bir artış var. Burada potansiyelimizi de aşan bir noktadayız. Bu tür yerler bizim yapısal (örgütsel) sorunlarımızın olduğu yerlerdir. Önümüzdeki süreçte üzerinde durmamız gereken bir durumdur. Denizli, Balıkesir'de oyların başka partilere gitmediği adaylarımız etrafında kenetlendiğini görüyoruz. Bütün illerde ciddi bir oy artışı- ilgi var. Oransal olarak baktığımızda Türkiye genelinde yansıması çok düşüktür. Bursa'da önemli bir ivme yakalandı.

- Mersin ve Adana'dan ilk defa milletvekili çıkarıldı...

- Adana ve Mersinde daha önceki seçimlerde aslında kazandığımızı ancak çeşitli seçim hileleri ile elimizden alındığını söylemiştik. Bu dönem bu iki ilde hem oy oranı hem oy sayısı hem de vekil çıkarma anlamında önemli bir gelişme sağlandı. Mersin ve Adana hem Kürtlerin, tarım işçilerinin, fabrika işçilerinin, liman işçilerinin yoğun olarak yaşadığı bir yerdir. Açığa çıkan sonuçlar bizim için çok değerlidir. İzmir 1. bölge kazanmaya çok yakın olduğumuz bir yerdir.

Taşra kentlerinde bizler açısında çalışma yürütmek daha da zor. Bu bölgelerde uçlaştırılmış bir milliyetçilik söz konusudur. Hatta dönem dönem faşizme varan boyutları vardır. Buralarda parti olarak bağımsız olarak çalışma yürütmek oldukça zordur. Muğla'da adayımızın ciddi sahiplenilmesi söz konusuydu. Adayımız kitleler tarafından ilgiyle karşılandı. Çabalarımız özellikle blokla birlikte, bu yerlerde yanlış tanıtıldığımız kesimlere kendimizi anlatabileceğimiz yerlere dönüştürülmüştür.

- Bundan sonra BDP olarak gündeminizde ne olacak?

- Yeni anayasa tartışmalarının merkezinde aslına bakıldığında İstanbul vardır. Bir taraftan sermayenin en yoğun olduğu yerdir. TÜSİAD vb. buradadır. Sendikaların etkili olduğu yer İstanbul'dur. Aydın, yazar ve entelektüellerin en yoğun olduğu yer yine burasıdır.

Biz yeni anayasa tartışmalarını seçimle başlatmış değiliz. Daha önce birkaç defa aydınlarla toplantılar yapıldı, anayasa çalıştayları düzenlendi, sanatçılarla görüşüldü. Yeni anayasa taslağının ete kemiğe büründürülmesi anlamında genel merkezimizin yapacağı çalışma doğrultusunda çalışmalarımıza biz de hız vereceğiz. Blok hukuku çerçevesinde, yarattığı sinerjiyle beraber birçok aydın, yazarla daha güçlü ilişkilerimiz gelişti. Önümüzdeki süreçte bu yeni anayasa taslağının özellikle içeriğinin doldurulması anlamında üzerimize düşeni yapacağız.

“Bağımsız adayların kişiliğinden çok örgütlü bir yapı tarafından desteklenmeleri belirleyici”

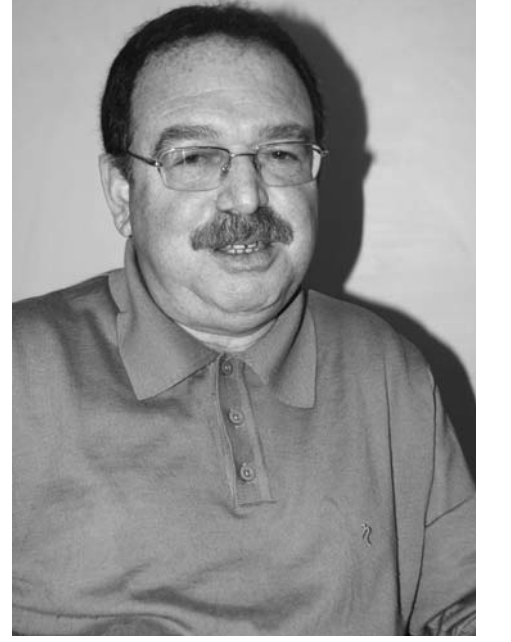
- Seçim sonuçlarını AKP açısından nasıl değerlendiriyorsunuz?

Hatip Dicle: 2007 yılında AKP'nin Kürt sorunu konusundaki samimiyetsizliği kitleler açısından daha tam olarak ortaya çıkmamıştı. Başbakan'ın açılım söylemlerinden etkilenen ciddi bir kesim vardı. Bir de nasılsa bağımsızlar baraj sorunu yüzünden sınırlı sayıda parlamento-yaya girebilecekler şeklinde düşünüp AKP'yi destekleyenler oldu. Aslında denilebilir ki açılım senaryosuna inanan halk AKP'ye bir şans verdi. Ancak AKP'nin gerçek yüzünü kısa sürede gördüler. Özellikle Habur, ardından KCK operasyonu bunu hızlandırdı. Halk artık açılım senaryosuna inanmıyordu, bu nedenle bölgede başarılı olmasını da beklemiyorduk.

- Genel anlamda...

- Türkiye gerçeği şunu gösterdi ki; bağımsız adayların arkasında örgütlü bir güç yoksa kazanma şansları da yoktur. Mesela aşiret reisleri, ulusalcı kanattan adaylar vardı. Seçilemediler. Yani bağımsız adayların kişiliğinden çok bağımsız olarak örgütlü bir yapı tarafından desteklenmeleri belirleyici olmuştur.

Aslında aday gösterdiğimiz bütün bölgelerden beklediğimiz sonuçları aldık. Benim aday gösterdiğim Diyarbakır'da seçim bölgem Lice ve Kayapınar ilçesidir. Lice, Kürt Hareketinin en güçlü olduğu ilçedir. PKK de 1978 yılında ilk toplantısını Lice'nin Fis köyünde yapmıştır. Lice'nin devrimci geleneği çok köklü ve eskidir. Ayrıca Lice Şeyh Said isyanında da ayaklanmaların merkezi durumundaydı. Tabi ki benim Liceli olmamın da biraz katkısı olmuştur. Ve buradan yüzde 91 oy aldık. Bugüne kadar alınmış en yüksek oydur. Kayapınar da Diyarbakır'ın yeni yüzüdür. Ben ilk milletvekili olduğumda nüfusu 3.000 idi. Şimdi ise 200.000'dir. Orta sınıf ağırlıklıdır. Eğitim düzeyinin yüksek olduğu bu bölge, sosyal açıdan da Diyarbakır'ın en gelişmiş bölgelerindedir. Buradan da yüzde 62 oy almak bizim açımızdan önemlidir. Ayrıca bu iki belediyenin bugüne kadarki çalışmalarının da payı vardır. BDP açısından baktığımızda Diyarbakır en örgütlü ildir. Kayapınar da

Diyarbakır'ın en örgütlü bölgesidir. Bütün bu etkenlerle birlikte örgütlü bir çalışmayla bu başarı elde edilmiştir.

- Önümüzdeki dönem açısından neler söyleyeceksiniz?

- Kürt sorununun çözümü yolunda 24. dönem meclisine tarihi bir görev düşmektedir. Toplumsal gelişmenin ulaştığı düzey açısından demokratik bir anayasanın geniş bir toplumsal mutabakatla yapılmasının geniş ve elverişli bir zemini vardır. Burada BDP'ye ciddi görevler düşmektedir. İlk defa Kürtler kendi aralarında bir ulusal birliği gerçekleştirerek ve yine Kürt Özgürlük Hareketi ile Türkiye emek ve demokrasi güçleriyle hep birlikte bir blok oluşturdular. Bu bir ilktir. Şüphesiz ki; bunun yeni mecliste 1965 yılındaki TİP atılımı gibi bir hamle yapması mümkündür. Bir çatı partisi bünyesinde Türkiye'nin bütün demokrasi güçleriyle bu bloğu kalıcı hale getirebilirsek bu günün temsil olanağının çok ötesinde bir momenti yakalaması mümkündür. Önceki bu bloğun iki tarihi görevi vardır. **Biri** demokratik Anayasanın yapılması ve Kürt sorununun barışçıl çözümü için tarihsel rolünü oynaması **diğeri** de tüm demokrasi güçlerini kapsayan genişlikte emek ve özgürlük bloğunun yaratılarak kalıcı hale getirilmesidir. Bu başarılrsa bugün elde edilen başarıdan çok daha fazlası yapılabilir.

Pusula

Haklılık bilinci, zorluklarla mücadelenin ön koşuludur! (2)

Devrimci ve komünist hareketin sınıf savaşımında gereken istikrarlı çıkışı yapamamasının nedenlerini de bu konuda taşınan zaafı duruşlarda aramak gerekir. Yılların başarısızlığı, ideolojik kırılmaları derinleştirmiş, haklı ve meşru bir davanın militanı olma bilincini zayıflatmıştır. Bu da kaçınılmaz olarak özgüvensizliğe yol açıyor. Dolayısıyla kitle çalışmalarındaki atıl duruşun, yani kitlelere dönük haklı ve meşru olan davanın propagandasını içeren gazeteleri ulaştırma, maddi desteğini almada, örgütlülüğün bir parçası haline getirmede ortaya çıkan tüm zaafı duruşların temelinde **kendi meşruluğuna karşı duyulan güvensizliğin payı tartışılmazdır**. Devrim "kitlelerin eseridir" diyeceğiz, ama "eser" sahibine gitmede tereddüt edeceğiz. Sınıf mücadelesinde "kitlelere dayanmak esastır" diyeceğiz, ama kitlelerden, yürüttüğümüz kavganın pratik ihtiyaçlarını karşılama talebinde bulunmayacağız. Bu yönlü çalışmalarını bir yük olarak göreceğiz. Hiç kuşkusuz kitlelerin çağrılarımıza, taleplerimize yanıtı onlarla kurduğumuz ilişki düzeyinden bağımsız değildir. Kavganın öznesi, destekçisi durumuna getirilmiş yığınlar bu çağrılar karşısında yanıtı kalmaz. Ama bu tablodan uzak olan yığınların çağrı ve taleplere karşı tereddütlü yaklaşması-olumsuz karşılaması kendi içinde anlaşılır bir durumdur.

Burada esas olarak anlaşılmalı olan, böylesi bir çalışmada, böylesi bir faaliyette geri bir duruş sergileyen kolektifin öznelidir. Çabanın ortaya konulmasıyla, ortaya konulan çabaların karşılığının alınmaması olgularını birbirine karıştırmak gerekir. Bizim burada esas olarak üzerinde durmaya çalıştığımız, ortaya gereken çabaların konulmaması gerçeğidir. İtirazımız haklılığını, meşruluğunu savunma konusunda düşülen zaafı duruşadır. Yoksa en kararlı bir şekilde ortaya konulan bazı çabaların sınıf savaşımı içinde karşılıksız kalması çok da şaşırtıcı bir durum değildir. Bu önemli oranda mevcut nesnel durumla alakalı bir sorundur. Burada problemlili duruşa yol açan nedenlerin kökeninde bir farklılık söz konusudur.

Elbetteki tecrübesizliklerin tecrübeye, atıl duruşların militan duruşlara evrilmesi için öncelikli ideolojik cephedeki zaafıların aşılması konusunda doğru bir temelde müdahalenin gerekliliği şarttır. Bu müdahalenin bir ayağını **ideolojik cephe** oluşturuyor. Ama asıl önemli olan doğru bir zeminde yol alan **devrimci pratiktir**. Devrimci pratik karanlığa ışık tutar, görünmeyeni görünür kılar. Dolayısıyla günümüz koşullarında bu ışıktan yoksun olanlar, mevcut karanlık ortamdan çıkmakta, yol bulmakta zorlanırlar. Her halükarda yol almak için bu yönlü sorunların asgari düzeyde çözülmesi gerekir.

Bu sorunun çözümünde **enternasyonalist bir bakış açısının da önemi** oldukça büyüktür. Çünkü; devrimci ve komünist hareketin ortak olan yalnız düşmanları değildir. Aynı zamanda sorunları da ortaktır. Dolayısıyla karşı karşıya olduğumuz sorunların çözümü konusunda enternasyonal cephe izlenen yol ve yöntemlerden öğrenmek, onları yaratıcı bir tarzda uygulamak göreviyle karşı karşıyayız. Sorunun bir yanı buyken, diğer yanı da ortak sorunlara karşı ortak çözümler içeren pratik faaliyetler örgütlenme görevidir. Bu yönlü yürütülecek kolektif çalışmalar ideolojik ve düşünsel planda bir zenginlik yaratır. Bu zenginlik karşı karşıya kalınan sorunların çözümünde engelleri daha kolayca aşma kuvvetine katkı sunar. **(Bitti)**

Komutan Emel'e (Nurşen Aslan'a)-1

Son hazırlıklarını yapmış ve artık randevu gününü bekliyorlardı **Mehtap Kara (Sevda)** ile birlikte. Karadeniz'in gümrük ormanlarından, orada savaşan yoldaşlarından Karadeniz'in emekçi halkından bir selam taşıyacaklardı, Munzurlara, Muharrem'e, Aşkın'a, Cafer'e ve Dersim halkına... Karadeniz'deki gerilla yaşamının ardından direnişin sembolü, onlarca yoldaşın kanı ve canıyla sulanmış topraklara atacağı adımın heyecanı ve coşkusunu paylaşıyordu Mehtap Kara'yla.

Munzur'un coşkun akışı yüreğini coşturuyor, hırçınlığı kavgasını biliyordu. Ve bu düşlerde Emel Kılıç da vardı. Onun adıyla adımılayacaktı Dersim dağlarını. Onu düşündükçe düşmana olan öfkesi daha da büyüyordu.

Çünkü Emel Kılıç'ın Dersim'de faaliyet yürütme isteğini biliyordu. Düşlerden sıyrılıp Mayıs 2003'ü hatırladı. En öndeydi Emel Kılıç. Grubun öncülüğünü üstlenmişti. Köyden noktaya varacak yolda gelecek ilk saldırıyı göğüsleyeceklerin başındaydı. Kendisi de arkasında adımıyordu patikayı. Derken silah sesleri... Ve şimdi Emel Kılıç'ın en çok istediği topraklarda onun adıyla savaşacak olmanın gururunu yaşıyordu. Emel Kılıç bir Dersimli olarak Karadeniz'de ölümsüzleşirken, kendisi de bir Karadenizli olarak Dersim halkına umut taşıyacaktı. Tıpkı 4 yıl boyunca Karadeniz halkına taşıdığı umut gibi. Samsun'dan Tokat'a, Ordu'dan Giresun'a köy patikalarına bir iz bırakarak gelmişti Dersim'e.

Dersim birliği açıklandığında adı okunan yoldaşlar arasındaydı Karadeniz'de kodlanmış ismiyle **Münire (Nurşen Aslan)** yoldaş. Tüm grup bileşeninde olduğu gibi Dersim'de faaliyet yürütecek olmanın büyük onuru ve coşkusunu yaşarken diğer yandan da bir bilinmezliğe gidecek olmanın kaygısını da yaşıyordu. Ama bu kaygı umudunu ve coşkusunu hiçbir zaman sınırlandırmadı. Yüreğinde tarifsiz duygularda yaşıyordu. Sadece adını adlandırdığı dağ patikalarını değil, doğduğu toprakları da ardında bırakacaktı. Almus barajının sularına gömülü köyünü düşündü. Hiç görmediği ama çokça anlatılan köyünün mezarında dolaşırken ya da bir gerilla olarak umut taşıırken düşledi kendisini. Ve bu düşler çocukluğuna taşıdı yolculuğu.

Soğuk bir kış akşamı çalan kapıların açıldığında karşısında gördüğü iki yabancıyı tanımaya çalıştı. İlk defa gördüğü bu

insanlar her gelişlerinde okuduğu okulda aşılmanmaya çalışılan bireyci-bencil kişiliğin tersine paylaşımı ve sevgiyi-dürüstlüğü anlatıyorlardı. Son gelişlerinde bir öykü anlatmıştı bir tanesi; "Bir kral sarayını çevreleyen çiçekleri kökten temizlemek için seferberlik başlatmış. Ancak dalı koparılan her çiçek daha bir gümr ve daha bir güçlü sarmalamaya başlamıştı sarayı. Çiçekler çoğaldıkça kral daha fazla seferberlik ilan etmiş. Ama nafile. Çiçeklerin çoğalıp sarayı çevrelemesini bir türlü engelleyememiş ve sonuçta yenilgiyi kabullenmiş."

Direnişi ilk kez bu öyküde dinlemişti/duymuştu. Bir sabah televizyonlarda "Amasya Taşova'da bir çatışmada ölü ele geçirilen teröristten" bahsediliyordu. Fotoğrafını gördüğünde tanıdı **Özgür Kemal Karabulut**'u. Bahar Çiçekleri ve Kral'ı anlatan karşısında duruyordu. Ve devrimcilerle olan yaklaşımında derin etkiler bırakmıştı Özgür Kemal Karabulut. Devrimcilerle-Partizanlarla içiçe olan bir aile içersinde büyüyordu. Bu durum yaşıyla beraber düşüncelerinin de olgunlaşmasına yardımcı oluyordu. Bu dönemde GB saflarında örgütlenmenin adımlarını atıyordu. Artık örgütlü bir yaşamın gereklilikleri ve sorumluluklarıyla hareket ediyor, verilen her görevi büyük bir istek ve coşkuyla yaşama geçirmeye çalışıyordu.

Bir Eylül sabahı randevusunda yoldaşlarından aldığı bir haber yaşamında derin etkiler bırakan bir izdüşüm oluyordu. 4 Partizan Karadeniz'de Dumanlı Dağlarını kanlarıyla sulamıştı. Bunlardan bir tanesi yakın akrabası olan **Bahattin Günel** yoldaş. Ailenin ikinci şehidiydi. Daha önce de **Duran Salman** kavganın sıcaklığıyla yıkanmıştı. Daha bir sıkı sarılmanın zamanı kavgaya diye düşündü.

Artık verilen her görev kavgayı büyütmeyen bir adımdı onun için. Bir gün yoldaşlarıyla yaptığı randevuda önlere konan bombalama eylemine kafa yoruyordu yoldaş ve akrabası olduğu Aşkın ve Sinan'la beraber. Faşist birine ait bir oteli bombalayacaklardı. Otel hem fuhuş yaptıran hem de devrimcilerle saldırmasıyla ön plana çıkan bir faşiste aitti. Yaptıkları keşif sonrası eylem planını aktardılar sorumlu yoldaşlarına... Ve eylem gününü netleştirerek ayrıldılar randevudan. Elleri bir gün sonra faşistlerin beyninde patlayacak

olan "Partizan Öfkесinin" vermiş olduğu coşkuyla eve doğru yol aldılar. Sabah büyük bir heyecan ve sevinçle uyandı kurmuş olduğu alarmın çalmasıyla. Bu alarm aynı zamanda yapacakları eylemi işaret ediyordu. Öğlene doğru uygun bir yerde randevulaştılar Aşkın ve Sinan'la. Sonra Partizan Öfkесini sakladıkları yerden alıp, son bir keşif için otelin çevresinde bir tur attılar. Ve akşam karanlığıyla beraber otelin kapısına doğru yavaşladılar. Son bir hamleyle ellerindeki "Öfkeyi" bıraktılar faşistin burnunun dibine. Henüz köşeyi dönmemişlerdi ki büyük bir öfkeyle sarstı her yeri hesap soruculukları.

GB'nin bir militanı olarak umut taşıyordu emekçi halka. Kâh gazete dağıtımında, kâh bir yazılamada... Bir gün basın açıklamasında, bir akşam korsanında... Sonrasında ise İstanbul semt faaliyetinde görev aldı. Pratiğin-kavganın sıcağında kavruluyordu. Bu dönem İstanbul'da yapılan bir operasyonda alınanlardan biriydi. 16 yaşındaydı alındıkları operasyonda. Yaşına bakıldığında küçük bir çocuğu andıran görüntüsüne tezat düşüncelerinin olgunluğu onu kavgaya dâhil eden. Gözaltında bir Partizanın yapması gereken tavrı takındı ve düşmana taviz vermedi. Düşman onu bırakmak zorunda kaldı. Serbest bırakıldıktan sonra da mücadele azminde hiçbir kırılma yaşamadan daha bir sıkı sarıldı görevlerine. Her geçen gün daha ileri bir mücadele içerisinde hızlı adımlarla ilerliyordu.

Artık kavganın en sıcak yerinde gerilla alanında faaliyet yürütme isteği ile dolup taşıyordu yüreği tıpkı Aşkın gibi... Düşünceleri netleşmeye başlamış ve kesin kararını aktarmıştı yoldaşlarına. Nihayet beklediği haber gelmişti yoldaşlarından. Üç kişi birlikte katılacaklardı gerillaya. Kendisi, Aşkın ve Sinan Günel. Sinan birkaç hafta önce gidecekti kendilerinden o da tıpkı Aşkın gibi Nurşen'in örgütlendiği süreçten itibaren birlikte faaliyet yürüttüğü kavga yoldaş ve akrabasıydı. Bir kez daha kesişti üç Partizanın yüreği kavganın en sıcak arenasında, gerillada...

Evden çıkarken son kez baktı annesine, babasına ve kardeşlerine... İçten bir selamı onlara sessizce söylediği. Veda etmeyi doğru bulmadı çünkü yüreğinde ve kavgasında var edecekti onları. Sonra korsanlarla kızıştırdığı yaşadığı semtin sokaklarını, randevu yerlerini hatırladı. Her randevu yeri kendisinde büyük umutlar ve cüretler yaratıyordu, hele son randevusu düşlerinin gerçekliğini yansıtan bir randevuydu ve yaptığı yolculuğun ilk adımını atmıştı orada.

**(Dersim'den bir Partizan)
(Devam edecek)**

Kavgada Ölümsüzleşenler

Efendi Diril: 1956 Dersim Ovacık Hülüküşağı doğumlu olan Diril, '76'da Proletarya Partisi saflarına katılır ve kısa zamanda kendini geliştirerek parti üyesi olur. Diril, 30 Haziran 1980 tarihinde kafasına 20 kurşun sıkılarak İstanbul Kanarya'da katledilir. Cenazesi Ovacık'ta 2000 kişinin katılımı ve yoldaşlarının silah atışlarıyla görkemli bir şekilde kaldırılır.

Bargini Şehitleri:

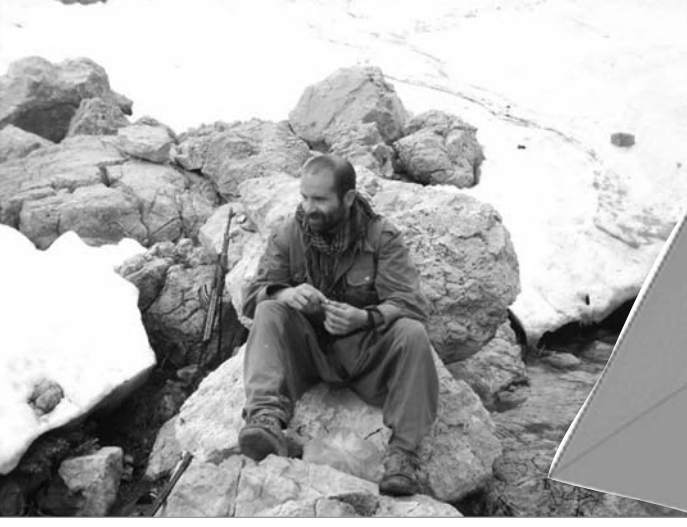
Metin Eker: 1962 yılında Dersim Hozat Ergen (Geçimli) doğumlu olan Eker, Dersim Bargini'de 29 Haziran 1985'te şehit düştüğünde Proletarya Partisi aday üyesi ve Halk Ordusu savaşçısıydı.

Aziz Erkoç: 29 Haziran 1985 tarihinde Ovacık Eğrikavak köyünde çıkan çatışmada şehit düşen Erkoç, şehit düştüğünde Proletarya Partisi aday üyesi ve Halk Ordusu savaşçısıydı.

Nihat Topuzoğlu: 1961 Dersim Ovacık Topuzlu köyünde doğan dağların Mazlum'u, yurtdışından gelerek girdiği gerilla faaliyeti sırasında Proletarya Partisi aday üyesi ve Halk Ordusu'nun bir savaşçısı olarak ölümsüzleşti.

Hayrettin Bakış: Dersim halkının Kureyş'i olan Bakış, 79 yılında ilk kez hapishaneye girmiş, 2 yıla yakın orada kaldıktan sonra çıkar çıkmaz gerilla saflarına katılmıştır. 2. Konferans sonrası Doğu Anadolu Bölge Komitesi üyeliğine getirilen Bakış, 82 yılında MK üyeliğine getirildi. Şehit düştüğünde Proletarya Partisi üyesi ve bir savaşçıydı.

Merhaba yoldaşlar;

Öncelikle hemen belirtmeliyim ki şu anda, sizi daha önce bir anlığına da olsa hiç görememiş olmanın verdiği huzursuzluğu yaşıyorum. Keşke biz biraz daha erken hareket edip daha önceden yanınızda olabilseydik.

İlk karşılaşmamızda koşulsuz mutluluk ve güven duygusuyla sınıksız sarılsaydık birbirimize, hissedebilseydim yüreğinizdeki ateşi, görebilseydim gözlerinizdeki ışığı... Şimdileri daha çok hissediyorum yaşayamadıklarımızın eksikliğini.

Birlikte sırt sırta verip uyusaydık aynı mangada. "Rojbaş" saatinde zor da olsa uyanarak ateşin başında günü karşılasaydık. Yüzlerinizdeki aydınlıkla otursaydık güneşin sofrasına. Sonra önümüzde koca bir gün, bir günde sizinle neler yapardık var ya!.. Birçoklarının sırtını döndüğü güzellikleri, bir güne, kimbilir nasıl sığdırabilirdik. Anı değerli kılabiliriz ne varsa aralıksız yaşama kaygısını birlikte yaşasaydık. Bence en güzel dertlerden biridir bu. Belki de bu yüzden ben de sizin gibi "yaşamaktan" vazgeçenlere katıldım.

Sizlerle, sizin gibi yaşamayı seçtim. Böyle bir yaşamı da, her anını, biz, beraber omuz omuza nasıl güzelleştirdik. Yaşamı sizlerle paylaşmanın, örneğin, beraber çay içmenin tadını ben nasıl anlatabilirim? Bunun gibi sayısız örnek sayabilirim. Ama esas olan, kavgamızı nasıl büyütürüz sorusuna birlikte olacağımız yanıtın değeri... Ona birlikte kafa yoruşumuz, onun için atacağımız adımlar, yapacaklarımız... Gece halkımızın kapısını çalacaktık örneğin. Birlikte dinleyecektik onları. Kimileri dertlerini, sıkıntılarını, kimileri sevinçlerini, mutluluklarını, kimileri beklentilerini, umutlarını anlatacaktı. Sonra sözü biz alacaktık; başlayacaktık konuşmaya. Gündemden bahsedecektik, geçmişten bahsedecektik ve onlara kuracağımız güzel günleri, yarınları anlatacaktık.

Birlikte düşmana kafa tutacaktık. Bizden sayıca fazla olan, üstün teknik olanakları olan o faşistler sürüsünü biz nasıl da alt edecektik! Ve daha neler neler...

Belki hiçbirini biz beraber yapamadık. Ama siz silahlarınızı bize bırakmadan önce, çok kere daha fazlasını yaptınız. Tohum olup toprağa düşmeden önce, varlığınızla yeryüzünü süsleyen, güzelleştiren, ona değer katan duruşunuzu, hep daha ileri taşıyarak geleneği sürdürdünüz. Toprağa düşerken yeryüzünde bizlere asla geri çevrilemeyecek bir miras bıraktınız. Şimdi biz bıraktığınız mirası devraldık. Silahlarınızı kuşandık. İşte bugün güne başlarken, sizin yattığınız mangada gözlerimizi açıyoruz. Çayı, sizin yudumladığınız bardaklarda yudumluyoruz. Gece yatarken, sizin şalınıza, kefiyenize, tulumunuza sarılıp yatıyoruz. Yaşamın her anında siz varsınız. Açılan kapılarda, içeri davet eden yüzler sizi soruyor. Evdeki herkesin gözleri gözlerimizde sizi arıyor.

Çünkü; tanık oldu bu topraklar, bu dağ, taş, bu halk, size ve mücadelenize. İnsanca yaşanır bir dünya için tutuştuğunuz kavgaya. Güzel olan her şey için nasıl çabaladığınıza ve dünyanın bütün güzelliklerini içinizde nasıl taşıdığınıza.

Çocuklar kabına sığmayan düşüncelerle, meraklı gözlerle baktılar size. Onların bir gülüşü-

şürekünüzün tıpkı onların yüreği gibi uçsuz bucaksız olduğunu; şefkatinizin, sabrınızın sonsuz olduğunu. Tanık olmuşlardı çünkü güzellikleri insanlarla paylaşırken. Yağmur yağdığında, hava soğuk olduğunda, bir yerden bir silah sesi gelse ya da arazide düşmanla karşılaştıklarında akıllarına ilk gelen sizler değil miydiniz? Yapılan ekmekte, getirilen tütünde, çıkarılan çökelekte sizin payınız hazır. Hatta akşam çayları en çok sizin için demlenmeye hazır bekletirdi.

Ya pala bıyıklı amcalar! Ne kadar kızsalar da, gelişinizi en çok merakla bekleyen onlar değil miydi? Konuşacak, tartışacak, bir şeyler öğreneceklerdi. Gündemde ani bir gelişme olsa "bizim çocukların tavrı nedir?" diye en çok merak eden onlar değil miydi? İnsanı ile, toprağı ile, silah sesleriyle eşsiz bir coğrafya

şu Dersim.
Ve tanık oldu her

Beşlerin anısına...

Şimdi konuşan şey yalnızlık. Acıdan bitkin düşmüş bir yürek belki de. Hangi kapıda medet bulacağımı bilemeden yürüyen çaresiz ve isyankar bir yolcu. Diyorlar ki; beş yiğit kadın, beş yiğit çığ damlası, bin yılların zincirlerini aralayıp mesken tuttıkları dağlarda Nisan yağmurlarına karışmış. Özgürlük rüzgarlarına tutulan bedenleri zamanın hükümsüz olduğu diyarlara yolculanmış. Ellerim sıcaklığımıza, alınımın ağ-

ritan ateşi serinliğe muhtaçken, başım yoldaş omzuna, bin yılların yükü ellerim kenetlenmiş ellerinize. İmrenenim mi şimdi size, kahredebim mi gidişinize bilmiyorum?!

Ciğerlerime bir garip nefessizlik, kuzeyin sert rüzgarları beynimde. Doğu, batı, kuzey, güney dört duvar. Bir gökyüzü var tepemde bana yol açan. Kanat çırpan kuşlarla dolu, bir de aktığınız coşkun ırmak...

(Gebze M Tipi Hapishane'den bir tutsak Partizan)

Özlemin dili Munzur Çiya'ya, dağların nazlı çiçeği Kinem yoldaşa

Sabahın tüm sesleri

Sizi çağırıyor ve kavgayı

Çepe çevre kuşatıyor özgürlük düşleri

Sizin gülüşünüz kadar anlamı büyük tüm seslerin

Her bahar sizinle düşlere sarılıp

Her tutam toprağı yeşile bırakacağız

Suyun her damlasını çoğaltıp

Yeşeren her bir tohumu

Sizin kokunuzu vereceğiz

Ve yaşamın her bir parçasına

Sizin anlamınızı yükleyerek

Maviliklerin derinliklerine kulaç açmak

Farkına varmak

Özlemin diline ulaşmak olacak

Güzel ve genç bedenleriyle umutsuzluğu, karanlığı parçalayarak umudun destanını bıraktılar. Özlemlerinizi, özlemlerimiz; ideallerinizi, ideallerimizdir şimdi güzel yoldaşlar. Bıraktığınız bayrağı Dersim'in dağlarında büyüteceğiz. Sizi anbean yaşayarak yeminimizi yineleyeceğiz. Güzellüğünüzü ve kararlılığınızı Dersim halkına anlatmaktan vazgeçmeyeceğiz.

(Bu yazı, 2 Şubat 2011 tarihinde şehit düşen Gülizar Özkan yoldaş tarafından, şehit düşmeden kısa bir süre önce Ferdi Karacan ile Çiğdem Yılmaz'ın anısına kaleme aldığı bir yazıdır.)

ÇOCUK GÜLÜŞLÜ BİLGE GENÇE

Genç Seyit Rıza'ya

Seyit Rıza'yı ilk kez Hewal Rojhat ile gördüm. Henüz sakalları bile gürleşmemiş ilk gençlik gülüşünün saflığı, yüzünden kaybolmamış genç bir gerillaydı. Güneşin, soğuk ve doğanın rengi gerillanın yüzünde ve teninde sentezlenir. Genelde Kürtler esmer tenli, esmer gülüşlü olarak bilinir. Oysa Seyit Rıza'nın dış görünüşünü, ten ve saç rengini ne bilinen Kürt rengi ne de doğanın doğal rengi kuşatmıştı. İnce uzun boyu, kumral saç ve ten rengi bilinen ezberi bozuyordu. Seyit Rıza sadece dış görünüşüyle bu yönlü bilinen ezberleri bozmuyordu, o ayrıca onunla sohbet imkanı bulunduğunda genç bir yaşta olabilecek bilginin düzeyiyle de ezberi bozuyordu. Gerilla bakışında ve genç gülüşünde bilgeliğin, bilginin derin izleri rahatlıkla görülürdü. O doğanın yasa ve yargılarına karşı olduğu gibi bilinen düşünsel yargıları, ezberleri de bozuyordu.

Hewal Rojhat'la sohbet boyunca genç Seyit Rıza sadece dinledi. Gerilla da suskunluk bilmezliğin değil, komutana olan saygının bir ifadesidir. Gerillanın en güzel özelliklerinden biridir, saygı. Yaşça ileri olan gerillaya saygı. Komutana olan saygı.

Hewal Rojhat'ın sohbeti tatlı akıcı ve eğitici. Kendine özgü konuşma tarzı, kullandığı cümleler, seçtiği kelimelerin isabeti, karşısındaki insana güçlü bir espiro özelliğine sahip olduğunu hemen hissettirir. Konuşmalarıyla karşısındaki insan üzerinde tatlı bir sempati yaratır. Onun bu belirgin özelliği hiç silinmedi. Ve kaybolmadı. Kendine olan özgüveni, düşmana karşı olan korkusuzluğu, savaşçı özgünlükleri hemen her cümlesinde kendisini gösterir. Hewal Rojhat fazlasıyla kendine ait olan savaş özgünlükleri bileşkesidir. Ondaki bu özgünlük çok az gerillada bulunur. O hiçbir ölçü ve kurala tanımlanamaz. **Her şeyi Rojhat'çadır.**

Keza hewallerin en güzel özelliklerinden biri de arkadaşları tarafından kendilerine yönelik getirilen eleştirileri cesaretle ve içtenlikle dile getirmeleridir. Hewal Rojhat'ın devletin karakolu karşısında kendi karakolunu kur-

muş gibi rahat hareket etmesi arkadaş yapısı tarafından eleştiri konusu olur. O, bunu kendine özgü tatlı bir Kürt şivesiyle içtenlikle anlatıyordu. Ve bu anlatımdaki içtenlik ve samimiyet doğallığıyla insanı etkiliyor. Gerillanın en güzel özellikleridir içtenlik ve samimiyet. Buna saflık eklenince ortaya bambaşka bir özgür insan özelliği ortaya çıkıyor. Doğanın saflığı ve içtenliği sadece gerillanın dış rengini sarıp sarmalamıyor aynı zamanda onun karakterini de sarmalıyor.

Hewal Rojhat'ın baskın özelliklerinin yanında çocuk gülüşlü Seyit Rıza'yı o gün daha iyi tanıma fırsatı bulamadım. Hewal Rojhat'ın sohbetine doyum olmuyor. Her sohbeti bir tecrübe ve bir Kürde ait özgünlük ve zenginlik dolu. Hemen herkesle bir diyalog, bir empati kurabiliyor. Hemen çevresindeki herkese hazır bir cümle, bir ifade bulabiliyor. Pratik düşünüş ve karşısındakiyle güçlü bağ kurma özellikleri hep etkin oluyor. Yüz ifadesi dış görünüşü ilk başta onu tanımayanlar için belki sert bir izlenim bırakabiliyor. Ancak ileriki süreçte onu daha yakından tanıma fırsatı bulunca yoldaşlarının şehit düşmesi durumunda ne kadar duygu yüklü olduğunu, acılarını ne kadar içine atarak suskunluğa gömüldüğünü görünce "gerillanın böyle olması gerekir"den başka bir şey diyemiyor insan. Fazla söze gerek kalmıyor.

Gerek şehit düşen HPG gerillaları gerekse şehit düşen TİKKO gerillaları savaşın, şehitlerin ağır anılarını taşıyarak onlara ait birçok özellikleri, renkleri alarak benzeşiyor.

Karşılaştığımız ilk gün, Seyit Rıza çok genç görümlü sempatik yüzlü bir gerilla olarak hafızamda kaldı. Ve inanıyorum ki onu tanıyan herkesin hafızasında kalan ilk kare sempatik tath bir Kürt genç yüzüdür.

Genç Seyit Rıza'yı ikinci kez Hewal Savaş'la gördüm. HPG gerillalarıyla TİKKO gerillaları arasında eksik olmayan dostluk, paylaşım ve ortak sohbetlerin ortasında buluşuyoruz. Bu kez Hewal Seyit Rıza'nın o genç yaşına rağmen yaşlılarından ayrılan farklılığı hemen fark ediliyor. Bilgi düzeyi, düşünme tarzı, olaylara daha derin ve farklı yaklaşımı hemen kendisini gösteriyor. Önderliğini merak eden özelliği göze çarpan en belirgin yanıydı. Önderliğinin ne düşündüğünü, ne okuduğunu, ne yaptığını, neler üzerinde yoğunlaştığını kısaca ona ait hemen her şeyi merak ediyordu. Onun bu bilge merakçılığı, öğrenmeye duyduğu yoğun ilgi içimizdeki Dersimli yoldaşların gözünden kaçmıyordu. Onu en çok seven yoldaşlarımızdan biri de Özlem (Gülizar Özkan) yoldaştı. Seyit Rıza'yla hemen her karşılaş-

mamızda mutlaka onunla ilgili övücü birkaç cümle dökülürdü ağzından; "Bak yoldaş! Gördün mü hewal Seyit Rıza'nın derinliğini, farklılığını Dersimli olduğu nasıl da belli oluyor, kurban olurum ben ona." Bu ve buna yakın benzer tanımlamaları en çok yapan Özlem yoldaştı. Seyit Rıza'yla en çok övünen, onunla en çok gurur duyan Özlem yoldaştı. Seyit Rıza birçok olumlu özelliği yanında Dersimli olması ve adı Seyit Rıza olduğu için de seviliyordu. Bunun yanında onun genç yaşına rağmen olgunluğu, sorunlara, olaylara yaklaşımındaki bilgisi herkes üzerinde olumlu etki bırakıyordu.

Seyit Rıza sadece PKK'nin politik görüşleri, hedefleri üzerinde yoğunlaşmıyordu. Türkiye devrimci hareketinin görüşleri, ülkenin genel politik gidişatı, gerilla savaşı ve güncel birçok konu hakkında yoğun bir duyarlılığı ve güçlü bir öğrenme isteği vardı. Onunla hemen her konu hakkında tartışmak, konuşmak mümkündü. Sanat, edebiyat, kadın sorunu, yönetme, savaş gibi birçok konuda bir bilgi birikimine sahipti. Onun bu özelliği hemen herkes tarafından fark ediliyordu. Sadece bu özelliğiyle fark edilmiyordu. Her farklı zaman diliminden sonraki ilk karşılaşmada ondaki bilgibilinç değişimi ve gelişimi hemen fark ediliyordu. Bu durum gösteriyordu ki Seyit Rıza zamanını çok iyi değerlendiriyor ve dikkatli okuyor, öğrenmekten asla vazgeçmiyordu.

Gerillaya çok genç yaşta katılır. Görev yaptığı ilk dönemlerde hewallerin ona yaklaşımını, onu koruyan ve kollayan tutumlarını anlatıyordu. Belli bir süre Hewal Bawer'in yanında kalır, sonra diğer arkadaşların, daha sonra Hewal Rojhat'ın yanında kalır. Sonra bir gün Kobraların onu nasıl hazırlıksız yakaladığını, başka bir defasında nasıl pusuya düştüğünü, sonra nasıl kurtulduğunu anlatırdı. Bu anlatımların doğallığı, içtenliği ve samimiyeti hiç eksik olmazdı. Onunla olunan her ortamda sohbet mutlaka yoğun geçerdi. Tartışma ve konuşmayı çok sevdi. Okuduklarını anlatmayı, onları paylaşmayı, görüşlerini açıklamayı sevdi. Onu en çok ilgilendiren konu önderlikti. Her hewalde önderliklerine karşı güçlü bağlılık ve yoğun bir duyarlılık vardı. Ama Seyit Rıza'da bu özellik daha belirgin ve güçlüydü. Neden onun bu özelliği hafızamızda kaldı? Elbette ki sadece hafızamızın güçlü olmasından değil. Onun bu belirgin özelliği güçlü ve etkin olan.

Karadeniz'e göreve gitme gününü hatırlıyorum. Hewal Savaş mekap siparişi ve yolda yemeleri için zeytin, helva vb. yiyecek sipariş vermişti. Siparişlerin gelmesi uzun sürünce yola

çıkmaları gecikti. Daha fazla görüşme imkanımız oldu. Gerilla alanında henüz av yasağı yokken Hewal Sefkan güzel bir av yapmıştı. Getirdiği avı bizimle de paylaştı. Güzel bir ziyafet verdi.

Karadeniz grubunun gecikmesinden dolayı bir kez daha TİKKO'cu arkadaşları ziyarete geldi. Oturup bolca sohbet ettik. Eksik olan ufak tefek bazı ihtiyaçları vardı. Yine Seyit Rıza'sına kurban olan Özlem yoldaş hemen birkaç depoyu karıştırıp ona lazım olanları getirip Seyit Rıza'ya verdi. Özlem yoldaşın bu aşırı duyarlılığının iki güçlü nedeni vardı. Birincisi Seyit Rıza'nın Dersimli oluşu ikinci nedeni ise genç olmasından kaynaklı onu oğluna benzetmesiydi. Her genç gerillanın yüzünde ve genç bakışında oğlunu bulurdu. Özlem yoldaş hem bir gerilla hem de bir anneydi. Özlem yoldaş gerilla duyguları kadar annelik duygularını güçlü bir şekilde taşıyarak şehit düştü. Seyit Rıza, Özlem yoldaşın şehit düştüğü haberini duymuş olsa bundan çok etkileneneğine inanıyorum. Çünkü Hewal Seyit Rıza, Özlem yoldaşın ona karşı duyduğu bu derin duyguları çok yakından hissediyordu. Gerçi Özlem yoldaş her genç gerillada kendi çocuğunu anımsatan özellikler arıyor ve onlara karşı derin duygular besliyordu.

Karadeniz grubunun yola çıkma anında birlikteydik, dağların doruklarına, zirvelerine takılıyor gözlerimiz. Bazen daha derin duyguları gizlemenin, saklamanın sığınağı oluyor zirveler. Seyit Rıza sözü alıyor. "Bu gecikme biraz iyi oldu. Çünkü kar Munzurlarda hemen kalkmıyor. Yola çıkıncaya kadar kar biraz daha azalır. Geçiş daha kolay olur." Yola çıkmadan çok önce Karadeniz haritası, kullanılabilir bir şekilde ellerindeydi. Ve skoçlanmış Karadeniz haritası hewallerin yol haritası oluyor. Seyit Rıza Karadeniz grubunda yer almak için çok çaba sarf etti. Karadeniz alanı en zor görev alanı olarak bilinir. Kitle desteğinin zayıf olduğu, bilinmezliklerin fazlasıyla olduğu bir alan. Ancak hewallerin yine en güzel özelliklerinden biridir zor göreve en başta talip olmak. Seyit Rıza zor görevin samimi ve içten bir talibiydi.

Yola çıktıklarında zirvelere baktım. Bir keresinde bir efsaneye göre Seyit Rıza'nın mezarı olduğu yeri bana göstermişti. O noktaya baktım. Ve o noktaya bana hep çocuk gülüşlü Seyit Rıza'yı anımsattı. Genç Seyit Rıza yaşlı Seyit Rıza'nın mezarına bakarak onun direniş tarihine, anılarına bağlı kaldı. Seyit Rıza'ya olan derin ve güçlü bağlılık onu genç yaşında savaş alanına götürdü. Ve o çocuk gülüşüyle Seyit

Rıza'nın anlarına hep bağlı kaldı. Genç Seyit Rıza'nın şehit düşme haberini alınca yeniden zirvelerde dikili mezara baktım. Şimdi orada genç Seyit Rıza'nın anıları gizlidir.

Genç Seyit Rıza'yı ve şehit düşen HPG gerillalarını unutmayacağız.

Hewal Seyit Rıza çocuk yüreği ve gülüşüyle savunmasız aç çocuklar için konser vermedi. Adı haritada yazılı olmayan dağ başında sessiz bir köyün öğretmeni olmadı. Ancak Kürdistan'da ve dünyada çocuklar aç-

lıktan ölmesin diye silah kuşandı. Kürt çocukları kimliksiz, onursuz ve kölece yaşamasın diye genç yüreğini ve gülüşünü dünya ve Kürdistan çocuklarına armağan etti.

Gecelerin sessiz ve derin yürüyüşçülerine, karanlığı parçalayan korkusuz insanlara, özgürlüğün isimsiz seslerine ve gülüşleri kaybolmayanlara, insanlığın onurlu isimsiz büyük öğretmenlerine, özgürlüğün sahiplerine, **GERİLLAYA, SELAM OLSUN!**

(Dersim'den bir Partizan)

DAĞ KARTALLARINA...

Havada yağmur kokusu var. Havalandırmanın beton zeminine acıdan çarpan yüreğimi, gökyüzünün sonsuz maviliğinde dindirmeye çalışıyorum. O sonsuz mavilik ki, kolektif acıların da sevinçlerin de hiç bitmeyen mekanı... Hızlı adımlarla soluğumu sıklaştırıp birazdan yağacak yağmurun suyuna karışarak ülkeme, dağlara akacağım. Sefagül'ün, Nurşen'in, Fatma'nın, Derya'nın, Gülizar'ın taşıdıkları yaşam tohumlarını gözyaşlarıyla sulayıp bir kez daha gömeceğim kalbime. Bir kez daha hapishanelerden, dağlardan, denizlerden ılık bir rüzgar gibi düşen beş kartal kanatlı kadınınımızın saçlarına dokunacağım.

Hapishaneye dayanılmaz bir acı düştü bu gece... Sizi anımsamakla kalmıyor, birlikte olduğumuz o günleri dolu dolu yaşıyorum. Gülizar hevalin tel örgülere takılmış, ülkesine ve dağlara özlemi yeni düşlerle birlikte gülümseyen yıldızlara.

Derya'nın engin yüreği ve öğrenme sevdasıyla yürüttüğümüz tartışmaların yankısını duyuyorum soluk duvarlardan. Her giden hapishanede bir yer bırakır kendine. Düşlerin sonsuzluğu, üretkenliği ve geleceği mutlak kazanma inancı, asla soldurmaz gidenin silüetini... Elbette bu, devrimci bireyin yaşamda bıraktığı izlerle ölçülür.

Emekle karılan, paylaştıkça sevgiyi çoğaltan ve ortakça sevinçlerle büyütülen yaşamda Derya ve Gülizar, bir orman ferahlığında, güzelliğinde bir yer bıraktılar. Her ikisi de farklı özellikleriyle ama aynı devrimci romantizmle emeklerini hiç esirgemediler üzerimizden. Bundandır ki; onları anmak için asla ölümsüzleşmelerini beklemedik. Aksine gece karanlığında hiç durmadan parlayan yıldızlar gibi hep

dilimize, ezgilerimize, tartışmalarımıza, kahkahalarımıza takıldı adları.

Gülizar, Eren'in annesiydi aynı zamanda. Ataerkil sistemin can damarlarından biri olan öğretilmiş annelik kalıplarına sığmadı o. Bencil duygulara kapılmadı. Oğulcana "geleceğin bir dikili ağacı" payesi biçmedi. Ol sebepten dağlara doğru yol alırken bütün çocukların çığlığını yüreğinde taşıdı. O, sadece dağların değil; hapishanenin de partizanıydı. Bir partizanın hapishanede gerilla gibi yaşayabileceğini pratiğiyle gösterdi. Bencil düşlere, tembelleklere yüz vermedi. Ne vakit tembellik illeti yoluma barikatlar kursa Gülizar hevalimi düşünüyorum ve hızla koyuluyorum yola... Can arkadaşımın hiç eksiklikleri yok muydu? Elbette vardı. Ama yapı doğru temelden yükselmeye başladığında tuğlaların yerli yerine yerleştirilmesi uzun sürmeyecekti.

Ve Gülizar'ın engin sevgisi. Tahliye olurken dağlara bir an önce kavuşma arzusu tutuştururken yüreğini o yine de bizi burada bırakmanın derin sancısını yaşadı. Onu zor tahliye ettik anlayacağımız. Ağıt yakarak dizine vurup bizi güldüren halleri hala gözlerimin önünde. Öyle ki ayakkabısını zorla giydirip, iki kolundan tutup kapının önüne koymak dışında bir seçeneğimiz kalmamıştı!

Dağlara, ülkeye özlemimiz bir çığ gibi büyüdüğünde onu anımsayarak duyumsuyorduk dağların kokusunu...

Gülizar'dan Derya'ya uzanırken coşkun bir nehir misali akıyor yüreğim... Onun adını o kutu haberin içinde okurken acının yangınından kor-

laşmak istedim o gece... Ama hayır o yarattıklarıyla izin vermiyordu bize... Üzerine çöken ve onu nefessiz bırakan düşmana inat Nisan yağmurlarının bereketiyle yağıyordu üzerimize. 2003 senesinin Bakırköy Hapishanesi'nin havalandırmasından yine hayatı, geleceği taşıyordu ısrarla... Hapishaneye ilk geldiğimiz gün "karantina" denilen hücrenin penceresinden dışarıya baktığımda aşağıda baharın binbir tonunu yüklenen bir çift gözle karşılaşmıştık. Düşmanın hoyratça saldırdığı bir zaman diliminde bir bahar esintisi gibi esti içimize. Onu tanıdıkça bu soluk, güzel bir arkadaşlığa, ortakça bir yaşama evrildi. "Bu coğrafyada kadın devrimciler kolay yetişmiyor" demişti bir kadın yoldaşım... Evet Derya soylu düşleri yaşamında var edenlerdendi işte. Bu düşleri dağlara doğru sürüp bir dağ karanfilinin kokusuna büründüğünde hiç şaşırmadım. Çünkü Amazonların baş eğmezliğini, savaşçılığını Claraların, Kolantailerin, Ayferlerin düşleriyle yoğurarak yolunu bulmuştu. Onu günlerce yatağa bağlayan ayaklarındaki ciddi hastalığa inat, dağlardaki yürüyüşünü sürdürmüştü. Kendine güveni onun yaşamda var oluşunun, bilince erişimin göstergesiydi. Genç yaşta sosyalist bir geleceğin zorunluluğunu özümsemiş ve öğrenme sevdasıyla yolunu hızla aşip koşanlardandı o. Biliyordu bunu başarmak için bilgiçlikle, bencil duygularla hesaplaşmak gerektiğini. En "çetrefilli" politik gündemleri tartışma olgunluğu,

öğrenmesini de hızlandırıyordu. Ve elbette yaşamımı dolduran her şeyi sınırsızca paylaştık onunla. Özlemlerimizin rengi ortaktı çoğu zaman. Sevgiliye özlemin dağ gibi biriktiği zamanlarda yüreğini bir köşede saklayanlardan değildi. Yüreğiyle dili arasındaki öğretilmiş barikatları çoktan kaldırmıştı. Ne vakit dar düşüncelerin içinde debelenip içimdekiler kalbimi sıkıştırıp dursa Deryaca bir hesaplaşma içine girerim ve ondan öğrendiklerimle yolunun üzerine çökmüş sisleri temizlerim...

Dağların gölgesi hapishaneye düştü bir kez daha... Hemen şimdi zaman ve mekanın sınırını aşip onların yanına varmalıyım. Şubat'ın zemheri ayazında bir çığ tanesine dönüşüp sizlerle toprağa düşmeliyim. Dağ sularına karışıp yüreklerinize dolanmalıyım. Bir kar tanesine yüklenip ellerinize düşmeliyim. Sımsızcak bir gerilla çayının eşliğinde gelecek düşleri kurmalıyım. Yüreğim acıyor ama mutluyum tüm bunları sizinle yapabildiğim ve gelecek düşleriyle dolu olduğum için. Bu gece de, yarın da, sonsuzca üzerime bir yıldız gibi yağmanın sevinciyle yeniden merhaba diyorum size... Zaferde birlikte dağlarda halay çekeceğiz söz size... Gülüşünüz, hayalleriniz bizimledir. Daima bizimlesiniz, daima sizinleyiz.

(Gebze M Tipi Hapishane'den MLKP tutsağı Hatice Duman)

Bedreddinim sözün, bakışın, soluğun bizim aramızdan çıkıp gelecektir!

Hemen herkes Nazım ustasının kaleminden çıkan “**Simavne Kadısı Oğlu Şeyh Bedrettin Destanı**”nın şiir bölümlerini okumuştur. Ancak daha az bir kesimimiz Nazım’ın destan olarak kaleme aldığı bu eserin düz yazı bölümlerinin varlığını bilir. Aslında bu destan Nazım’ın hapisanede, Darülfünun İlahiyat Fakültesi tarihi kelâm müderrisi **Me-hammed Şerefeddin Efendi**’nin “*Simavne Kadısı oğlu Bedreddin*” isimli risalesini okuduğu bir gece vakti gördüğü bir düşür. Bir gece okumaktan bitkin düşüp dinlendiği sırada hapisanenin parmaklıkları ardında gördüğü ak libas giyinmiş **Börklüce Mustafa**’nın müridinin peşinden o zamana ve Bedreddin’in yanına gitmesiyle başlar.

Bedreddin, Börklüce Mustafa ve Torlak Kemal’in öncülüğünde başlayan köylü isyanını kah düz yazıyla kah şiire başvurarak anlattığı destanda en vurucu dizeler kalır okuyanın aklında...

Ve diken diken olur içimiz; köy köy gezdirilerek, vücudu parça parça edilen Börklüce’nin iki bin yiğidinin boynu vurulmadan ettikleri “*İriş Dede Sultan iriş!*” kelamı ile. Üşürüz çiseleyen yağmurunda Serez’in ve yüreğimiz titrer sallandıkça Bedreddin’in bedeni asıldığı dalda. Öfkesi dolar içimize ölüsüne akbabaların dadandığı kadın, erkek, çocuk... binlerce yoksul köylü bedeninin!

Destanın devamında ertesi gün rüyasından uyanan Nazım, rüyasını koğuşa anlatır. Koğuştaki bulunan Ahmet isimli tutsak, “Bir Bedreddin Destanı” isteriz

Ahmedin hikayesi

“Dokuz yaşındaydım. Dedemle, Rumelinde, bir köylüye misafir olduk. Köylü mavi gözlü ve bakar sakallıydı. Bol kırmızı biberli tarhana içtik. Kıştı, Rumelinin kuru, çok bilenmiş bir bıçak gibi keskin kışlarından biri.

Köyün adını hatırlıyamıyorum. Yalnız, yola kadar bizimle gelen jandarma, bu köyün insanlarını dünyanın en inatçı, en vergi vermez, en dik kafalı köylüleri diye anlatıyordu. Jandarmaya göre bunlar ne müslüman ne gâvurdular. Belki kızılbaştılar. Ama, tam da kızılbaş değil.

Köye girişimiz hala aklımdadır. İri, alacakaranlık içinde kendi kendinden daha kocaman görünen bir köpek. Havlıyordu. Arabacının kurbacı tutan kolu dirseğiyle yüzüme çarparak kalktı ve yılan ıslığı gibi ince bir şaklamayla köpeğin başına indi. Tam bu sırada kalın bir ses duydum:

- Hey. Vurduğunu köylü, kendini kaymakam mı sandın?

Sonra köpeğin bakır sakallı, mavi gözlü sahibi bizi evinde konuk etti. Dedemin yumuşak, çelebice bir sesi vardı. Ötekisi kalın, hırçın ve inanmış bir sesle konuşuyordu. Onun kalın sesi diyordu ki:

- Hünkârın iradesi ve İranlı Molla Haydarın fetvasıyla Serezde, çarşıda, yapraksız bir ağaç dalına asılan Bedreddin’in çırılçıplak ölüsü iki yana ağır ağır sallanıyordu. Geceydi. Çarşının köşesinden üç adam belirdi. Birisinin yedeğinde kır bir at vardı. Eğersiz bir at. Bedreddin’in asıldığı ağacın altına geldiler. Soldaki pabuçlarını çıkardı.

Ağaca tırmandı. Aşağıda kalanlar kollarını açıp bekletiler. Ağaca çıkan adam Bedreddin’in uzun ak sakalı altından ince boynuna bir yılan çevikliğiyle sarılmış olan ıslak, sabunlu ipin düğümünü kesmeğe başladı. Bıçağın ucu birdenbire ipten kaydı ve ölünün uzamış boynuna saplandı. Kan çıkmadı. İpi kesmekte olan delikanlı sapsarı oldu. Sonra eğildi, yarayı öptü, doğruldu. Bıçağı attı ve yarısından çoğu kesilen düğümü elleriyle açarak uyuyan oğlunu anasının kollarına bırakan bir baba gibi Bedreddin’in ölüsünü aşağıda bekleyenlerin kollarına teslim etti. Onlar çıplak ölüyü çıplak atm üstüne koydular. Ağaca çıkan aşağı indi. En gençleri oydu. Çıplak ölüyü taşıyan çıplak atı yedeğinde çekerek bizim köye geldi. Ölüyü yamacın tepesinde kara ağacın altına gömdü. Ama sonra hünkâr atlıları köyü bastılar. Atlar gidince delikanlı, ölüyü kara ağacın altından çıkardı. Hani belki bir daha köyü basarlar da cesedi bulurlar diye. Bir daha da dönmedi.

Dedem soruyor:

- Bunun böyle olduğuna emin misin?

- Elbette. Bunu bana anamın babası anlattı. Ona da dedesi söylemiş. Onun dedesine de dedesi. Bu böyle gider... O gelecek yine. Çırılçıplak ağaca asılan çırılçıplak gelecek yine.

Dedem gülüyor:

- Sizin bu itikadımız, diyor, hürstiyenlerin itikadına benziyor. Onlar da, İsa peygamber tekrar dünyaya gelecektir.

Dedemin bu sözlerine, O, birden karşılık vermiyor.

- İsa peygamberin ölüsü etiyle, kemiğiyle, sakalıyla dirilecekmiş. Bu yalandır. Bedreddin’in ölüsü, kemiksiz, sakalsız, bıyıksız, gözün bakışı, dilin sözü, göğsün soluğu gibi dirilecek. Bunu bilirim işte. Biz Bedreddin’in kuluyuz, ahrete, kıyamete inanmayız ki, dağılan, fena bulan bedeninin yine bir araya top-

lanıp dirileceğine inanalm. **Bedreddin yine gelecek diyorsak, sözü, bakışı, soluğu bizim aramızdan çıkıp gelecektir** diyoruz. Sustu. Yeri ne oturdu. Dedem, Bedreddin’in geleceğine inandı mı, inanmadı mı, bilmiyorum. Ben, dokuz yaşında buna inanmam, otuz bu kadar yaşında yine inanıyorum.” (Kısaltılmıştır)

Belki mistik gelecek size, belki gülmsetecek sizi söyleyeceklerim... Ben de Kaypakaya’nın *geri geleceğine* inanıyorum. Sözüyle, inancıyla, örgütüyle, taşıdığı devrim rüzgarıyla geri gelecek...

Hem de kemiksiz, sakalsız, bıyıksız, gözün bakışı, dilin sözü, göğsün soluğu; baskıya, zulme, katliama isyan eden halkların ateşi; Antakya sınırlarında ölüm korkusuyla yaşayan Suri-

yelili çocuğun gözle-rindeki öfke; emeği gasp edilen, işten çıkarılan, işçi cinayetlerine kurban giden, krizlerde daha da yoksulluğa itilen işçi; çayı, fındığı, bağı, tarlası elinden alınan ve yok edilen köylü; anadili yasaklanan, çocukları vurulan, dört duvar arasına konan, gerilla cenazeleri dahi işkenceden geçirilen ve sokakları serhildan ruhuyla yakan Kürt gibi dirilecek! Ama bizim, yani ardıllarının, onun Munzur doruklarında diktiği devrim bayrağını ileriye taşıyacak olanların *arısından çıkıp gelecektir!*

(Bir ÖG okuru)

4 kişilik bir gruptan oluşan müzik emekçileri Malatya’nın sokaklarında müzik yapmaya koyuluyorlar. Ve çevredeki insanlar meraklı gözlerle toplanmaya başlıyorlar. İçlerinde belki de daha önce hiç bu melodiyi duymamış yaşlı amcalar da var.

Evet, duyduğu müzik çok farklıydı, bir İngiliz etnik müziği idi ve bambaşka bir kültürün yaşamın izlerini taşıyordu. Yapılan müziğin sözleri her ne kadar anlaşılmasa da yüzlerdeki meraklı bakış ve ardından gelen hafif tebessüm farklı bir bağ da çoktan düğümlenmeye başlamıştı. Evet, çok uzaktaki bir halktan geliyordu bu gençler ve sokağın ortasında bütün samimi duyguları ile sanatı ait olduğu kişilerle yani HALK ile birleştiriyordu. **Hatta onlar belki de yaşadıkları**

Bir nota gibi olmalı; dilden dile değişse de isimlerimiz, sesimiz aynı kalmalı!

yerin Malatyasından geliyorlardı.

Dilleri başka söylese de sazları başka çalsa da yaşantıları kaygıları birbirine yakındı. Ecnebi gavur diye adlandırılan, kafir sıfatı ile küçümsenen dışlanan bu insanlar aslında hiç de öyle değillerdi, hiçbir çekinceleri olmadan gelip kurulmuşlardı sokaklarına, kötü bir şey de yapmıyorlardı. Yalnızca çalıyor ve söylüyorlardı. Adeta sazlarından dökülen melodilerle kocaman bir köprü kurmuşlardı halkın bağrında.

Demek ki bir farkları yoktu, demek ki herkes aynıydı. Ecnebi gavur, kafir değillerdi onlar, aksine bizlerin aynısıydı. Sadece giyimleri, dilleri değişti. Farklı gözlerle aynı dünyaya bakıyor ve

farklı dillerle aynı duyguları taşıyan şarkılar söylüyorlardı. İşte bu düşünceler melodilerle birlikte kulaktan yüreğe doğru süzülürken birden bire zabıta ekibi görevini yapmaya geldi ve başarılı bir şekilde melodilerle Malatya sokaklarından taaa İngiltere sokaklarına kurulan köprünün temellerini yıkmaya başladı. Faşist devlet zihniyetinin gereğini yerine getirdi. Gençler bir anda susturuldular. Kendi dillerince bir şeyler soruyorlar fakat cevap alamıyorlardı. Müzisyenlerin ve halkın yüzündeki tebessüm bir anda yok oldu ve yerini şaşkın ve meraklı bakışlara bıraktı. El kol hareketleri ile dillerini bile bilmedikleri çocukları apar topar göndermeye çalıştılar. Zabitanın halktan ve müzisyenlerden gelen "ne-

den?" sorusuna verdiği yanıt ise aslında gerçeği yani korkularını ortaya çıkarıyordu. “Burada yığılmaya gerek yok, kalabalık olmaya gerek yok!” İşte zabitanın verdiği bu cevap aslında devletin halkın biraraya gelmesine olan tahammüslüzlüğünün ve bu birliktelikten doğacak olan uyanışlardan korktuklarının sözlü belgesiydi. Bu durumun karşısında sanat ile uğraşan bizlere düşen sorumluluk açık ve nettir. Mutlaka sanatı doğru bir şekilde yani devrimci haliyle kitlelerin bağrında yaratmalıyız ve inadına milyonlarca köprüler kurmalıyız. Yüreklereğimizden dökülen melodiler bir nota gibi olmalı.

(Altınşehir’den bir ÖG okuru)

Bizim de bir AGÎT'imiz olur!"

Amed: Savaşın ve mücadelenin Kürt halkını ne oranda etkilediğini, siyasetin ne kadar da hayatlarına girdiğini, nasıl da politikleşmiş bir topluma dönüştüğünü anlayabilmek için omuz omuza birlikte mücadeleye girmek gerekiyor. Dışarıdan yapılacak bütün çözümler, tespitler bu yapılmadıkça pratik tarafından yalanlanıyor ve boşa çıkarılıyor. Hele hele bir de Kürt kadınının yaşadıklarını anlamak istiyorsak bu birlikteliğe çok daha fazla ihtiyacımız var. En acımasız haliyle süren bu savaşın bu aşamaya gelmesinde ödenen bedelin en yoğununu Kürt kadını ödemiştir desek yanlış olmaz. Analarının canları olan oğulları ve kızları bu mücadeleyi binbir fedakârlık ve özveri göstererek, bedel ödeyerek ve hesap sorarak bugüne taşımış ve örgütlü bir gücün, gerilla mücadelesinin bu coğrafya için, bu halk için ne anlama geldiğini dosta düşünmana göstermişlerdir.

Seçim çalışmaları dolayısıyla bulunduğumuz Bağlar semtindeki seçim bürosunda genç arkadaşlarla biraraya gelerek siyasal süreç üzerine derinlikli ve verimli tartışmalar yürütüyorduk. Sürekli bir şekilde çalışmalara katıldığımızdan kaynaklı analarla ve gençlerle gelişen bir

diyalogumuz vardı. Bizler genç arkadaşlarla tartışırken bir ana oturduğu yerden kalkıyor ve yanımıza geliyor. Göz göze geldiğimizde bir söyleyeceği olduğunu anlıyoruz ve biz de kalkıp anaya doğru yöneliyoruz. Gençlik çalışmasında olup olmadığımızı soruyor ve onay aldıktan sonra oğluya ilgili kaygısını anlatmaya başlıyor: "Gençler, benim bir oğlum liseye gidiyor ve gittiği lisede çeteler oldukça fazla, ben de oğlumun onlara bulaşmasından korkuyorum. Onu da arınıza alın. Çetecilerin eline düşmesine izin vermeyin. Oğlumu buraya getirir sizlerle tanıştırmam. Yeter ki çetelere bulaş-

masın. İsterseniz dağa götürün, ben hakkımı helal ediyorum. Dağa gitse AGÎT olur. Bizim de bir Agît'imiz olur."

Bizler fazlasıyla şaşırılmış böyle bir durumu anlamaya çalışırken gençlerden 16 yaşında olan arkadaş bu duruma hiç şaşırılmamış bir vaziyette ananın oğlunun ismini ve okuduğu lisenin adını alarak anaya hiç merak etmemesi gerektiğini söylüyor. Bu durum oradakilerin çoğu için alışıldık bir durumdu ancak önemli bir gerçekliği göstermesi açısından oldukça önemlidir. Bütün analar gibi o ana da oğlunu taparcasına seviyordu. Zaten konuşma sırasında sesindeki ton da bunu fazlasıyla belli ediyordu. O ana oğlunu o kadar çok seviyordu ki; yozlaşmasın, çetelere bulaşmasın, kimliğinden, kültüründen, insanlığından kopmasın diye onu en çok güvendiği yere göndermek istiyordu. En zorlu iş olan örgütlü mücadeleye dahası gerillaya katılmaya.

O seçim bürosundaki ana bizlere o gün çok şey öğretti, hem de birkaç dakika içerisinde: ölümün nasıl bir yaşamla ve mücadeleyle onurlu kılınacağını, değerlerimiz ve doğrularımız için mücadelenin her şeyin üzerinde olduğunu o gün bir kez daha o anadan öğrenmiş olduk.

Suzan Zengin serbest bırakıldı!

İstanbul: Gazetemiz Kartal Büro çalışanı Zengin, 14 Haziran günü Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşmada serbest bırakıldı.

Beşiktaş 10. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşmada Suzan Zengin'e destek olmak amacıyla, Uluslararası Pen Genel Başkan Yardımcısı **Eugene Schougin**, Türkiye Yazarlar Birliği'nden **Ragıp Zarakolu**, Gazetecilere Özgürlük Platformu'ndan **Yurdanur Atadar**, **Mehmet Demir** ve Tutuklu Gazetecilerle Dayanışma Platformu'ndan **Necati Abay** ve yazar **Nevin Berktaş** da duruşmaya katıldı.

Duruşmada hâkim tutukluların tek tek ifadesine baş vurdu. Tutsaklar hazırlanan iddianamenin gerçeği yansıtmadığını, polis fezlekesinden yola çıkılarak hazırlandığını dile getirerek tahliyelerini istedi. Savcılık iddianamesinde Gülsuyu'nda bir kahvehanenin basılması olayının adli bir olay olmasına rağmen örgütlü suçlar kapsamında değerlendirilmesi dikkat çekti. Duruşmada bir tutuklu, polis tarafından "bunun altına imza at seni bırakacağım" denilerek kandırıldığını dile getirdi.

Suzan Zengin, savunmasında yaklaşık iki yıldır tutuklu olmasına karşın sözü edilen dosyaya ilgili kendisine hiçbir soru sorulmadığını, bir bağlantı, iddia ortaya konulmadığını dile getirerek, hukuksuz bir şekilde tutuklu bulunduğunu söyledi ve tahliyesini talep etti.

Mahkeme heyetinin ara vermesi sırasında çocuklarının serbest bırakılmamasına öfkelenen aileler hakimlere ve savcıya tepki gösterdi. Bunun üzerine hâkim tepki gösterenlerin gözaltına alınmasını istedi. Bu sırada tepki gösteren aileler baygınlık geçirdi. Verilen kararın ardından mahkeme Suzan Zengin'in serbest bırakılmasına karar verdi.

Çeşitli bölgelerden seçim çalışmaları üzerine notlar

Ankara

Seçimler konusundaki merkezi politikamız açıklandığından itibaren Ankara Özgür Gelecek okurları olarak bizler için çok yeni olan bu süreç üzerine tartışma yürüttük. İlk olarak Bakış Kültür Sanat Merkezi tarafından örgütlenen söyleşide okurlarımızla bu konuyu tartıştık. Sonrasında ise yine okurlarımız ve yoldaşlarımızla beraber yaptığımız piknikte Emek, Özgürlük ve Demokrasi Bloğu'nun bağımsız adaylarının desteklenmesi politikasını kitle ile beraber tartıştık. Biraz gecikmeli de olsa ilk olarak 1. bölge adayı **Cercis Utaş**'ın NATO Yolu seçim bürosunu ziyaret edip süreçle ilgili bilgi alarak işe başladık. Ardından hemen pratik süreci örgütlemek için bir okur toplantısı olarak pratik sürece başlamış olduk.

Seçim çalışmalarımızın iki ayağı vardı diyebiliriz. Birinci ayağı kendi çalışmalarımızdı. Bunun için Ege, Şirintepe ve Mutlu Mahallelerinde Partizan imzalı bildirimleri ve gazetemizi kapı kapı dolaşarak emekçilere ulaştırdık.

Çalışmalarımızın ikinci ayağı ise BDP kitlesi ile yaptığımız ortak çalışmalardı. Bu ortak çalışmalar özellikle Mamak bölgesinde Kürt halkının yoğun yaşadığı Mutlu ve Türközü mahallelerinde yoğunlaştı. Kürt gençleri ile yaptığımız ortak çalışmada gençlerin bize yönelik saygısı ve sempatisini açıkça gördük.

Blok afiş ve bildirimleri Mutlu, Türközü, Şirintepe, Ege, Cengizhan mahallelerine yaygın bir şekilde yapıldı ve dağıtıldı. Tuzluca'yır, Dereboyu, Misket

ve Mutlu kavşaklarına ve Fahri Kurtürk Mahallesi'ne bloğun bayrakları asıldı. Ayrıca bütün bölge ses aracı ile yine BDP kitlesi ile beraber gezildi.

9 Haziran'da hem bir gün sonrasında seçim mitinginin duyurusunu yapmak hem de moral kazanmak için seçim bürosunda çiğköfte etkinliği düzenledik. Grup Bakış'ın sahne aldığı etkinlik gayet coşkulu geçti. Etkinlik bitiminde oylara sahip çıkma çağrısı yapılarak müşahit kayıtları alındı. Ertesi gün (10 Haziran) seçim mitingi yağmura rağmen gayet coşkulu geçti.

Seçim günü ise bizler de müşahit olarak görev aldık. Seçim çalışmaları hem bizler için yeni bir süreç olması bakımından bir sürü dersle dolu hem de kitleye etki etme anlamında çok verimliydi.

(Ankara ÖG okurları)

Dersim

Dersim Partizan olarak Burnak, Hanuşağı, Söğütlü, Ziyaret, Topuzlu, Pertek, Mazgirt gibi ilçe merkezlerinde ve buralara bağlı köylerde yürüttüğümüz seçim çalışmalarında sohbet ettiğimiz insanlar tarafından oldukça olumlu karşılandık. Seçim çalışmalarında köylülerin daha çok Kılıçdaroğlu ve bağımsız aday Ferhat Tunç arasında kararsız kaldıklarını gözlemledik. Uzun sohbet ve tartışmalarda bağımsız adayları desteklememizin nedenleri üzerinde durduk.

İlçe ve köy çalışmalarının yanı sıra Dersim merkezde bulunan Esentepe, Yenimahalle, Dağ Mahallesi, Alibaba,

Moğultay ve Cumhuriyet mahallerinde de bildiri ve gazete dağıtımlarıyla faaliyet yürüttük. (Dersim Partizan)

İstanbul

1 Mayıs Mahallesi

Partizan olarak BDP'nin gösterdiği bağımsız adayları destekleme kararımızın 1 Mayıs Mahallesi'nin tüm sokaklarına yaptığımız afiş çalışmalarını yaydık. Hemen her gün merkez ve ara sokaklarda bildiri, ozalit ve afiş çalışmaları yaptık. Merkezde açmış olduğumuz standta kitlenin yoğun ilgisi vardı. Partizan ve Blok'un bildirimlerini kitle tarafından okunduğunu gözlemledik bu çalışmalarımızı daha canlı kıldı.

9 Haziran Perşembe günü 1 Mayıs Mahallesi Deniz Gezmiş Parkı'nda Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu seçim çalışmalarını ilgili bir etkinlik düzenledi.

Biz de 1 Mayıs Mahallesi Partizan olarak etkinliğe katıldık. Çalışmalarına katılarak alanda da görev aldığımız etkinlik, oldukça coşkulu geçti. Etkinlik alanında seçimlerle ilgili tavrımızın açıklandığı bildirimlerimizi yoğun bir şekilde dağıttık.

Seçim yazılması

Seçimler yaklaşırken çalışmalarımızı oy kullanılacak okullarda yazılmalar yaparak sürdürdük. "Yaşasın isyan, direniş, serhıldan", "Oylar Sebhat Tuncel'e", "Düzen partilerine oy yok" sloganlarını Partizan imzasıyla okulların duvarlarına ve ara sokaklara yazdık.

(1 Mayıs Partizan)

Kardeş Yunan halkı sisteme öfkeli!

Yönetenlerin yönetemediği, yönetilenlerin de yönetilmek istemediği bir süreçten geçiyoruz. K. Afrika ile başlayan dalga çok geçmeden Akdeniz kıyılarına vurdu. İspanya'da kendini hissettiren dalga, Yunanistan'ı da içine alarak yayılmaya devam ediyor. İlk aşamada bazı grupların Facebook üzerinden başlattıkları bu akım kısa süre içerisinde, bir halk hareketine dönüşmeye başladı. **Bugün itibariyle en azından Yunanistan için bu hareketi sadece sosyal paylaşım siteleriyle açıklamaya çalışmak en hafif tabiriyle halka hakaret olur.** İlk aşamada etkisinin olduğu gerçeği reddedilemez fakat süreç içerisinde hareketin aldığı boyut bunun çok ötesine geçmeye başlamıştır. Burada cevabı hala verilemeyen soru, ilk kullandığımız cümlelerin devrimle noktalanıp noktalanmayacağıdır. Sisteme öfkeli halkın, küçük değişimlerle yetinip yetinmeyeceği, uzun soluklu mu olacağı bu ülke devrimci ve bilumum politik güçlerinin önünde duran mahşer sorularıdır.

Bugün itibariyle Yunanistan'da her gün bıkmadan, usanmadan meydanları dolduran **sisteme öfkeli halk** kitleleri ikinci haftayı da devasa bir eylemle geride bıraktılar. Yüz binlerce genç, yaşlı, erkek, kadın, işçi, işsiz Atina'nın Sindagma Meydanı'na dolarak kararlılığını ortaya koydu. Ülke genelinde milyonlarca insan **iş-ekmek-özgürlük** arzusuyla sokaklara taşta. Küçük adımlarla başlayan hareket devleşerek yoluna devam ediyor.

NEDEN VE NASIL BAŞLADI?

Hareketin başlangıcını ekonomik krizin başlangıcına kadar götürmek hata olmaz. Çünkü bugünkü hareket uygulamaya konulan ekonomik kemer sıkma politikalarının bir sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Sosyal demokrat PASOK (Yunanistan Sosyalist Hareketi) partisinin iktidara getirilmesi ile başlayan yıkım süreci önü alınmaz bir şekilde artarak devam etti. Tüm bu AB-IMF politikalarının halka yansması, daha fazla işsizlik, gelirlerin dramatik bir şekilde düşmesi, derinleşen gelecek kaygısı oldu. **Paket paket geçen yasalarla Yunanistan halkının yaşam koşulları birkaç aylık bir süreçte 1910'ların Yunanistan'ı düzeyine geldi.** Bu denli kısa sürede yaşanan değişim,

tepkilerin de aynı düzeyde hızlı ve şiddetli olmasına neden oldu. Milyonlar grevlere katıldı. İş kollarındaki direnişler radikal bir boyut almaya başladı. Ancak işbirlikçi sendikal anlayışların egemenliği, işçi sınıfının mücadele ve direnişinin kırılmasında ciddi bir rol oynadı. Benzer durum direniş fitilini ateşlemeye çalışan halkın farklı katmanlarında da görüldü. **Sistemin sübabı görevini yüklenen sendikal önderlikler sisteme olan biatlarını işçi sınıfı ve halk kitlelerinin mücadele damarlarını keserek yerine getirdiler.** Bundan dolayıdır ki bugünkü hareketin içinde sistem partilerine olduğu kadar sendikalara da ciddi bir tepki duyulmakta. Sendikaların bu tutumu yeni araçların yaratılması arayışını da beraberinde getirmiştir. K. Afrika'da gelişen hareketler, önce İspanya sonrasında ise Yunanistan'daki hareketler üzerinde ciddi etkiye bulundu.

HAREKETTE GÖRÜLEN SORUNLAR

Hareketin içinde var olan bazı kesimler, sistemin medyası, kimi "sol" güçler v.b. sürekli olarak hareketi sadece "ÖFKELİLER" olarak tanımlamakta ısrar etmekte. Sistemin partilerine, meclise, medyaya, polise, AB'ye, IMF'ye öfke duyanları tek kelime ile açıklamak mümkün olabilir mi? Emperyalist-kapitalist sistemin tüm unsurlarına duyulan bu öfkeye, adı konulmamış bir öfke olarak ifade edebilir miyiz?

Ve biz, burada yazıya dökülemeyecek düzeyde bir öfkeden bahsediyoruz. Bugün

hiçbir hükümet yetkilisi, milletvekili halde açık bir alana çıkamamakta. Çıkmaya cüret edecek kadar aptal olanlar ise, bir anda yüzlerce kişinin öfkesiyle karşılaşmakta. **Bu öfke, emperyalist-kapitalist dünya sitemine ve onun Yunanistan tezahürüne olan öfkedir. Bu HALKIN SİSTEME ÖFKESİDİR.**

Hareket içinde öne çıkan diğer sorunlar ise; **sistemi yıkmaya dönük bir örgütlülüğün yoksunluğu ve bu doğrultuda politik bilincin olmayışıdır.** Sisteme dönük olan öfkenin halk için sonuç alıcı olması ciddi bir örgütlülüğü ihtiyaç kılmakta. Çünkü sistem yaşamak için elindeki her silahı çekinmeden kullanacaktır. Barışçıl araçlardan tutun da şiddetin her türüne kadar. Mücadelenin bu halde (barışçıl) devam etmesi dahi sistemi şimdiden rahatsız etmekte. Bundan dolayı sistem medyası tarafından da sürekli ön plana çıkarılmaya çalışılan "anti-örgütçülük, anti-particilik" anlayışı, hareket içindeki kimi unsurlarla savunulmakta ve yayılmaya çalışılmakta. **Halkın tepkisi esasta düzen partilerine iken, bu kesimler bu tepkiyi yaygınlaştırıp, komünist ve devrimci güçlere de yöneltme azmi içindedirler.**

Bunun en çarpıcı örneği ise, 5-6 Haziran günleri yapılan eylemlere YKP (M-L) (Yunanistan Komünist Partisi Marksist-Leninist)'nin kendi bildirileri ile katılması sonrası yaşanan tartışmalardır. **O alanda anti-partici anlayışa karşı kararlı ve ısrarlı olduğunda ve de kitlelere bu anlatıldığı takdirde bu kesimlerin etkisi**

buz misali erimekte. Halk kendinden yana olanları sahiplenmekte.

Hareketin öz örgütlülüğünden yoksunluğu ve de devrimci güçlerin varlıksızlığı şu aşamada en önemli sorun olmaya devam ediyor. Fakat bu hareketin kendi örgütlülüklerini ve önderliğini oluşturmayacağı anlamına gelmemelidir. Bunun nasıl bir biçim ve nitelikte olacağı ise ancak hareketin gelişimi içinde ortaya çıkacaktır. Bundan zerre kadar kuşquamuz yok.

Sisteme öfkeli halk hareketinin, geleceği ile ilgili bir şeyler söylemek şimdiden zor olsa da, umutlu olduğumuzun altını çizelim. Bugünlerde lehte olacak olan gelişmeler, hareketin de niteliksel olarak değişimler yaşamasına etken olabilir. Bu noktada da bu tarihsel süreçlerin, mücadelenin geliştirilmesi anlamında değerlendirilmesi, hareketin pasifizm denizinde boğulmasından da kurtarılmasını sağlayabilir. Öfkenin isyana, isyanın da alt üst oluşlara yol açması bu süreçlerde ki doğru hamlelere bağlıdır. İlk aşamada saldırıların püskürtülmesi, devamında ise sistem ve temsilcilerinin püskürtülmesi bugünlerde yakalanabilecek birliğe muhtaçtır. Halk kitlelerinin, sürekli-politik grev talebi, sendikalara dayatılır ve uygulanabilirse, olacaklar tahmin dahi edilemez.

SİSTEM CEPHESİ

Belki de en zor durumda sistem bulunmakta. Sistem, 2008 gençlik kalkışmasından bu yana en zor günlerini yaşamakta. Kitleler meydanları ve meclisi kuşatarak sistemin tüm nefes borularını kesmiş durumda. Düzenin hiçbir argümanı, halk nezdinde kabul görmemekte. Yazının başında da ifade ettiğimiz gibi yönetenlerin yönetim krizi her geçen gün derinleşerek devam ediyor. Halk, çürüyüp kokmaya başlayan sistemi istemediğini her gün sokaklara çıkarak haykırmakta. Halk hareketinin sistemi yıkacağını şimdiden kestirmek zor. Ancak kesin olan bir şey var ki o da, en azından sistemin temsilcilerinin önünde sadece iki seçeneğin olmasıdır. Ya valizlerini toplayıp bazı Arap diktatörlerinin yolundan giderler ya da hareketi bastırmaya kalkarlar. **İlk seçenek sistem için yenilgi anlamına gelecekken, ikincisi ise ölüm anlamına gelecektir.**

(Yunanistan'dan bir ÖG okuru)

KİT çalışanlarından bir günlük grev

9 Haziran günü greve giden halk saldırılara geçit vermeyeceklerini duyurdu. Genel greve; posta, elektrik, su ve diğer KİT'lerde çalışanlar ile liman işçileri iş bırakarak katılırken, kamu emekçileri, toplu taşıma emekçileri de iş bırakma eylemleri ile destek verdiler.

Saat 11.00'de Atina'nın Klavtmonos meydanında toplanan binlerce emekçi özelleştirmeleri protesto etti. Yapılan konuşmaların ardından kitle Ekonomi Bakanlığı'na yürüdü. Bakanlığa sendikaların taleplerinin iletilmesinin ardından kitle meclise yürüdü. Yürüyüş boyunca yeni ekonomik paket, özelleştirmeler, kamu kuruluşlarının birleştirilmesine karşı sloganlar atıldı. Meclis önünde bekleyen kitle yürüyüşe Akadimia Meydanına kadar devam ederek son verdi.

YKP (ML)'ye yapılan saldırıyı kınıyoruz!

Atina'nın Sindagma Meydanı'nda gerçekleştirilen eylemlerde başından itibaren, alanlarda kendi kimliği ve varlığı ile olunması gerektiğini savunan YKP(M-L) (Yunanistan Komünist Partisi Marksist-Leninist) ilk günlerden itibaren kendi bildirileri ile alanda olmaya başladı. Ancak 5 Haziran'da meydana masa açıp bildiri dağıtmak isteyen YKP(M-L)'li yoldaşlara kendilerini "sorumlu" olarak adlandıran bir grup tarafından müdahale edilerek meydana çıkılmaları talep edilmiştir.

7 Haziran Salı günü ise müdahale fiziki boyut olarak devam etmiştir. Yapılan müdahalede masalar dağıtılmış, asılı pankart yırtılmış ve yoldaşlar darp edilerek alandan uzaklaştırılmaya çalışılmıştır. Saldırıya faşistlerin de katılmış olması düşündürücüdür. Bütün bunlara rağmen yoldaşlar alandan uzaklaşmamış ve bildirilerini dağıtmaya devam etmiştir.

Sosyal faşist bir niteliğe bürünen saldırı ne yazık ki alanda bulunan "devrimci" güçlerce görmezden gelinmiştir. Dahası "devrimci" bir ör-

gütün üyesi olan bir zat, mikrofon ile "YKP(M-L) alanı derhal terk etsin" çağrısında bulunacak kadar ileri gidebilmiştir. Saldırının vahametini ve çapını göremeyen sözde "devrimci" güçlerin tavrı ise vahimdir. Saldırının sadece YKP(M-L)'ye yönelik olmadığını göremeyecek kadar özlerinden uzaklaşmış ve körleşmişlerdir. Ancak YKP(M-L), "Tüm anti-demokratik engellemelere, sosyal-faşist nitelikteki saldırılara rağmen, kendi ideolojisi-siyaseti ve örgütsel duruşu ile meydana olmaya devam edeceğini" bildirmiştir.